

ISSN 1426-6784

MODEL 8'97
KARTONOWY

USS ARIZONA

(BB-39)

GPM
NR KAT. **131**

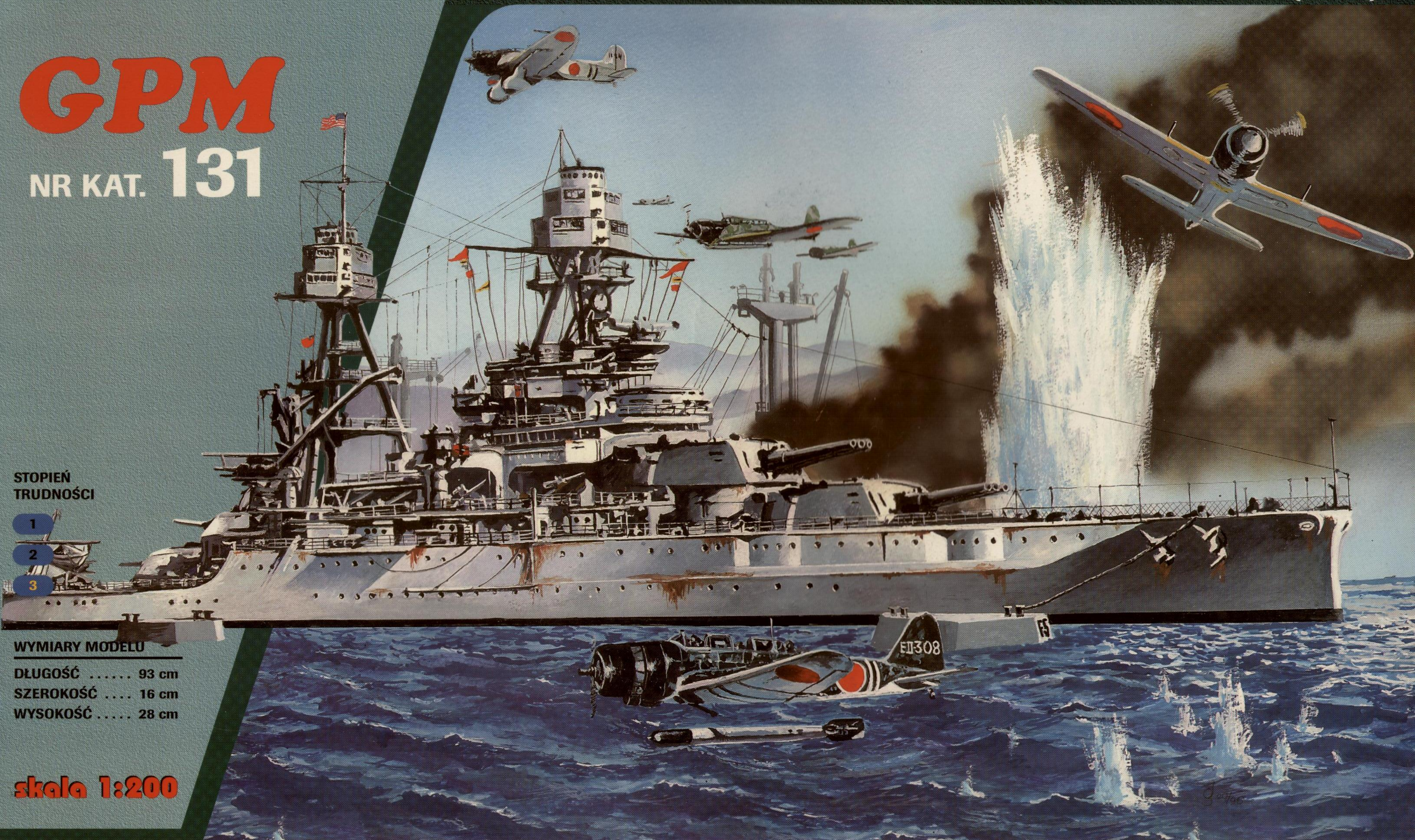
STOPIEŃ
TRUDNOŚCI

- 1
- 2
- 3

WYMIARY MODELU

DŁUGOŚĆ 93 cm
SZEROKOŚĆ 16 cm
WYSOKOŚĆ 28 cm

skala **1:200**

USS ARIZONA

Na zdjęciach:

1- Bliźniak Arizony USS "Pensylwania" w styczniu 1920r. Na zdjęciu widoczne zdemontowane 4 działa 127mm. Na drugiej wieży artylerii głównej znajduje się rampa startowa dla samolotów.

2- USS "Arizona" po wejściu do służby w 1916r. Już wtedy zdemontowano działko 127mm w kazamacie na dziobie.

3- USS "Arizona" po modernizacji w latach 1929-1931. Trójnożne maszty, katapulta na rufie. Obok 3 wieży artyleryjskiej ustawiono rezerwy wodnosamolot. Biała okrągła tarcza na pionowej kolumnie masztu rufowego służyła do wskazywania innym jednostkom w linii celu do jakiego okręt prowadzi ogień.

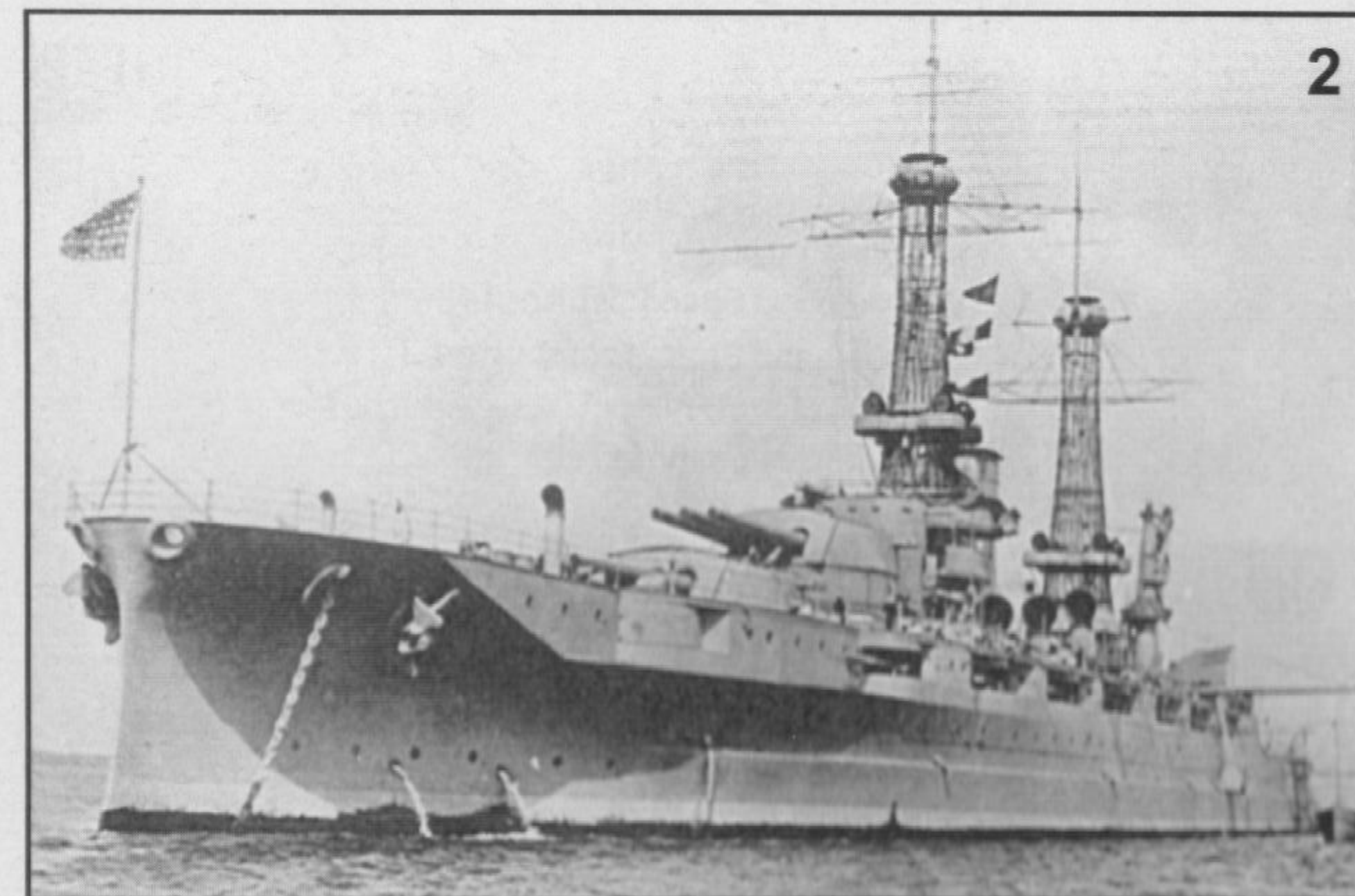
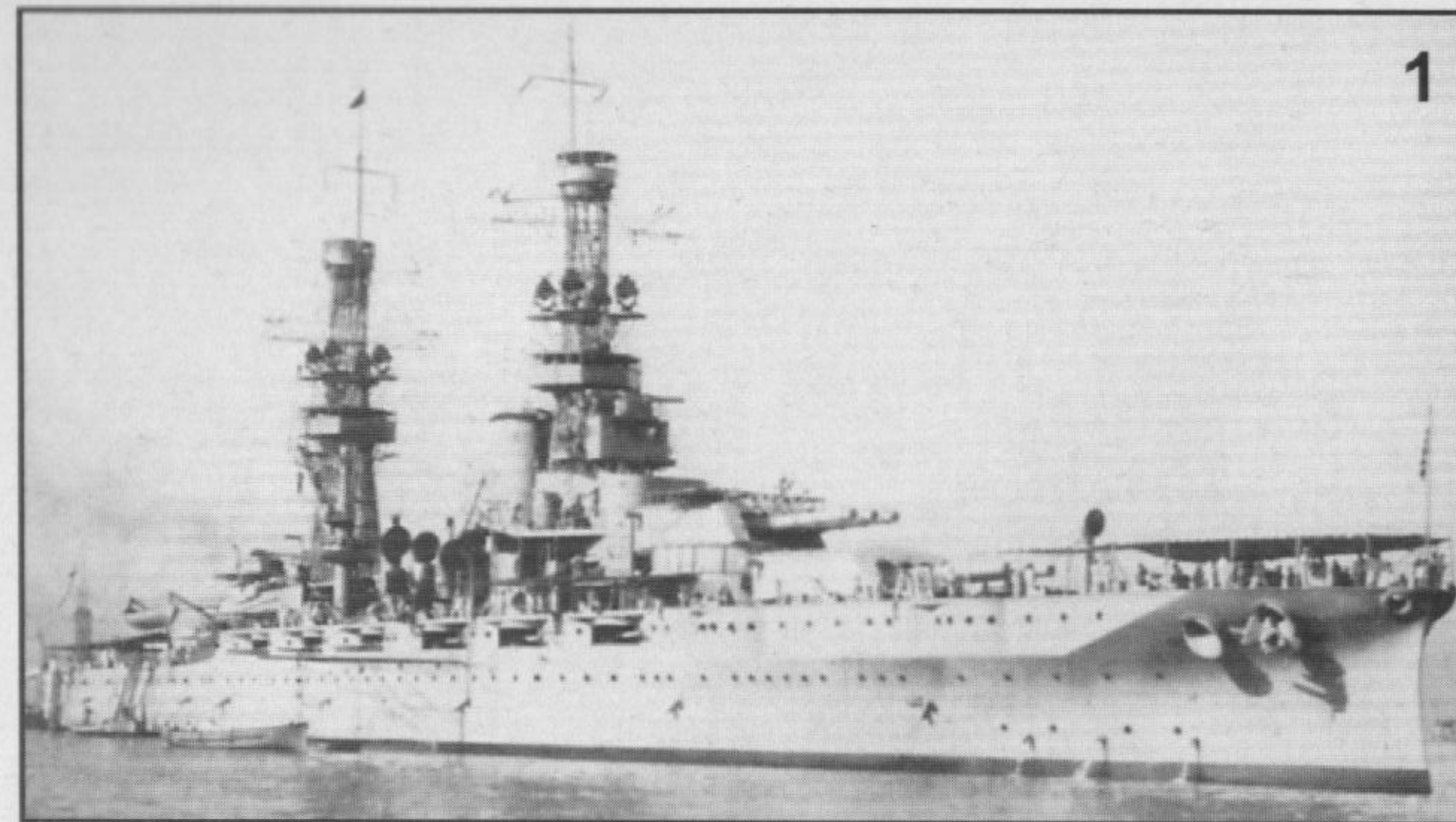
3- Baza amerykańskiej Floty Pacyfiku w Pearl Harbor sfotografowana z samolotu 2 miesiące przed japońskim atakiem. Na środku zatoki znajduje się wyspa Ford. Po lewej stronie wyspy jest rząd zacumowanych pancerników, na końcu znajduje się lotniskowiec (w dniu 7 grudnia lotniskowców nie było w porcie). W doku widać pancernik (prawdopodobnie "Pensylwania"). Ustawienie okrętów bardzo zbliżone do tego jakie miało miejsce dnia 7 grudnia 1941r. Admirał Kimmel nie zmieniał swoich "przyzwyczajzeń".

W 1941 roku konstruktorzy amerykańscy zaprojektowali 2 pancerniki które miały nosić nazwy "Pensylwania" (BB-38) i "North Carolina" (BB-39). Były one efektem narastającej rywalizacji z Japonią, która w tym okresie wprowadziła do służby 4 krążowniki liniowe typu "Kongo" i pancernik "Fuso" (drugi "Yamashiro" był na ukończeniu). Konstruktorzy okrętów zakładali dużą autonomiczność potrzebną na rozległych przestrzeniach Pacyfiku. Wkrótce po położeniu stępki nazwę drugiego okrętu zmieniono na "Arizona" (BB-39).

Budowę "Arizony" powierzono stoczni New York Navy Yard, Brooklyn - w Nowym Yorku. Stępkę położono 16 marca 1914 roku, a wodowanie nastąpiło 19 czerwca 1915r. Matką chrzestną okrętu była Pani Esther Ross.

Po zakończeniu wyposażania okręt wszedł do służby 17 października 1916 roku. Pierwszym dowódcą był komandor J.D.McDonald.

Protoplastą okrętów typu "Pensylwania" była poprzednia para pancerników "Oklahoma" i "Nevada". Konstruktorzy zastosowali opancerzenie typu "wszystko albo nic". Polegało ono na tym iż grubym pancerzem osłonięte były najżywotniejsze części okrętu. Projektanci wyszli z założenia iż zwykle poszycie okrętu nie spowoduje wybuchu pocisku przeciwpancernego. Zrezygnowali ze średniego pancerza a oszczędności wagowe wykorzystano do pogrubienia pancerza głównego. Osłaniał on centralną część okrętu mieszczącą w sobie kotłownię, maszynownię, magazyny amunicji, wieże artylerii głównej, berbety i stanowisko dowodzenia.

Artyleria główna składała się z 12 dział kalibru 356mm (w poprzednim typie "Nevada" było tylko 10 dział). Lufy umieszczono po trzy na jednym łożu, co było rozwiązaniem niezbyt udanym gdyż uszkodzenie jednej lufy wyłączało z akcji całą wieżę, redukując siłę ognia o 25%. Wszystkie 4 wieże były trzydziałowe (poprzednik "Nevada" posiadał po 2 wieże dwu- i trzydziałowe).

Artylerię średnią tworzyły 22 działa 127mm, umieszczone tradycyjnie wzdłuż kadłuba w kazamatach (poza dwoma które ustawiono na pokładzie obok nadbudówki głównej). Takie rozmieszczenie dział nie było najlepszym rozwiązaniem gdyż zalewająca je woda uniemożliwiała ich użycie, toteż wkrótce rozpoczęto ich demontaż.

Artylerię przeciwlotniczą stanowiły 4 pojedyncze działa 76mm. Planowano wyposażenie okrętów w wyrzutnie torpedowe (cztery) lecz już w trakcie budowy zrezygnowano z dwóch a następnie usunięto pozostałe.

Siłownia składała się z 12 kotłów parowych i 4 zespołów turbin, które wytwarzały moc 34.000KM. Okręt osiągał prędkość maksymalną około 21 węzłów. Zasięg maksymalny przy średniej prędkości 15 węzłów wynosił 4750 Mm. Całkowita wyporność okrętu wyniosła 32.500 ton. Załoga składała się z 55 oficerów, 860 marynarzy w czasie pokoju (w czasie wojny etat przewidywał 1620 marynarzy i oficerów). Koszt budowy wyniósł 7.425.000 ówczesnych dolarów USA (bez uzbrojenia i opancerzenia).

Fot.1- Początek nalotu. Japońskie samoloty atakują rząd pancerników. Na fotografii widać japoński samolot (w kółku), po ataku, wykonujący zwrot nad wyspą Ford. Obok pancerników "West Virginia" i "Oklahoma" opadają gejzery wody po eksplozjach torped.

Fot.2- Podobna sytuacja jak na poprzednim zdjęciu, lecz z innego ujęcia. Japoński samolot torpedowy "Kate" (w kółku), po zrzuconiu torpedy w kierunku rzędu pancerników. Na wodzie widać ślady torped. Patrząc od lewego dolnego rogu stoją zacumowane : "Nevada", "Arizona" (obok zacumowany okręt warsztatowy "Vestal"), "West Virginia", "Tennessee", "Oklahoma", "Maryland", zbiornikowiec "Neosho" (zatopiony w bitwie na Morzu Koralowym).

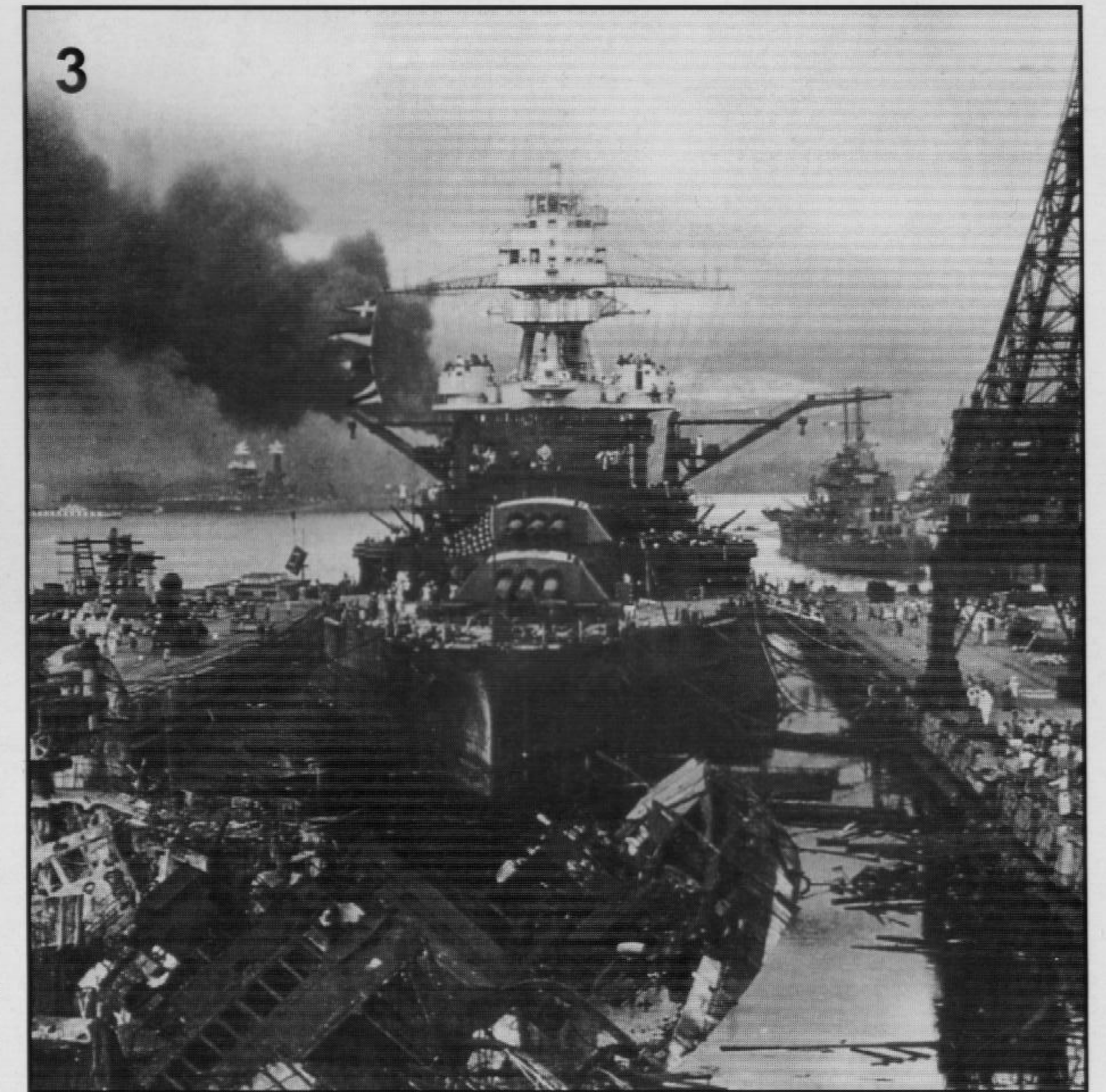
Z chwilą wejścia do służby oba okręty skierowano do Floty Atlantyckiej, przy czym "Pensylwania" stała się okrętem flagowym. "Arizone" wkrótce włączono do 6 eskadry działającej przy boku Grand Fleet. Następnie okręt przebazowano na Morze Śródziemne, gdzie uczestniczył w interwencji flot alianckich na tureckich wodach terytorialnych. "Arizona" wraz z pancernikiem angielskim "Iron Duke" i włoskim "Caio Duilio" ośłaniała lądowanie wojsk greckich na półwyspie Cesme. Po powrocie do USA w 1921r. "Arizona" zostaje przerzucona do Floty Pacyfiku, pełniąc tam służbę do roku 1929. W tym roku rozpoczyna się gruntowna modernizacja okrętu, która trwa do 1931r. Remont przeprowadziła stocznia Norfolk Navy Yard. Objął on głównie dodanie bąbli przeciwtorpedowych, zwiększenie kąta podniesienia luf artylerii głównej z 15 do 30 stopni co zwiększyło zasięg ognia z 16300m do 31000m, wymianę kotłów i turbin, przez co wzrósł zasięg do 13600 Mm przy prędkości 15 w. Największe zmiany były w artylerii 127mm. Jak już wspomniałem działa w kazamatach były sukcesywnie zdejmowane już w trakcie służby. Teraz zdjęto wszystkie i przeniesiono je o pokład wyżej do nadbudówek. Znalazło się tam 10 dział 127mm Mk15 przeznaczonych do zwalczania niszczycieli. Na dachu tej nadbudówki zainstalowano 10 dział p. lotniczych 127mm Mk11. Na rufie umieszczono nową katapultę parową (w latach trzydziestych dodano jeszcze jedną na 3 wieży artyleryjskiej). Maszty kratownicowe zmieniono na trójnożne - podobne do takich jakie stosowano na pancernikach typu "Nevada".

Po ukończeniu remontu "Arizone" włączono do Floty Pacyfiku. Okręt odbył rejs z prezydentem Herbertem Hooverem do Indii Zachodnich.

Do roku 1941 na okręcie dokonano nielicznych modernizacji. W 1941r. w czasie okresowego przeglądu w Pearl Harbor z okrętu zdjęto 2 pierwsze dziobowe działa p.lotnicze 127mm. a na ich miejsce miano zainstalować zestawy poczwórnych działek 28mm. Podobne zestawy miały być umieszczone na pokładzie rufowym tuż za uskokiem. Zainstalowano jednak tylko podstawy z osłonami. Samych działek jednak do 7 grudnia nie założono (w modelu znajdują się tam puste miejsca).

Flota Pacyfiku 7 grudnia 1941r. w Pearl Harbor

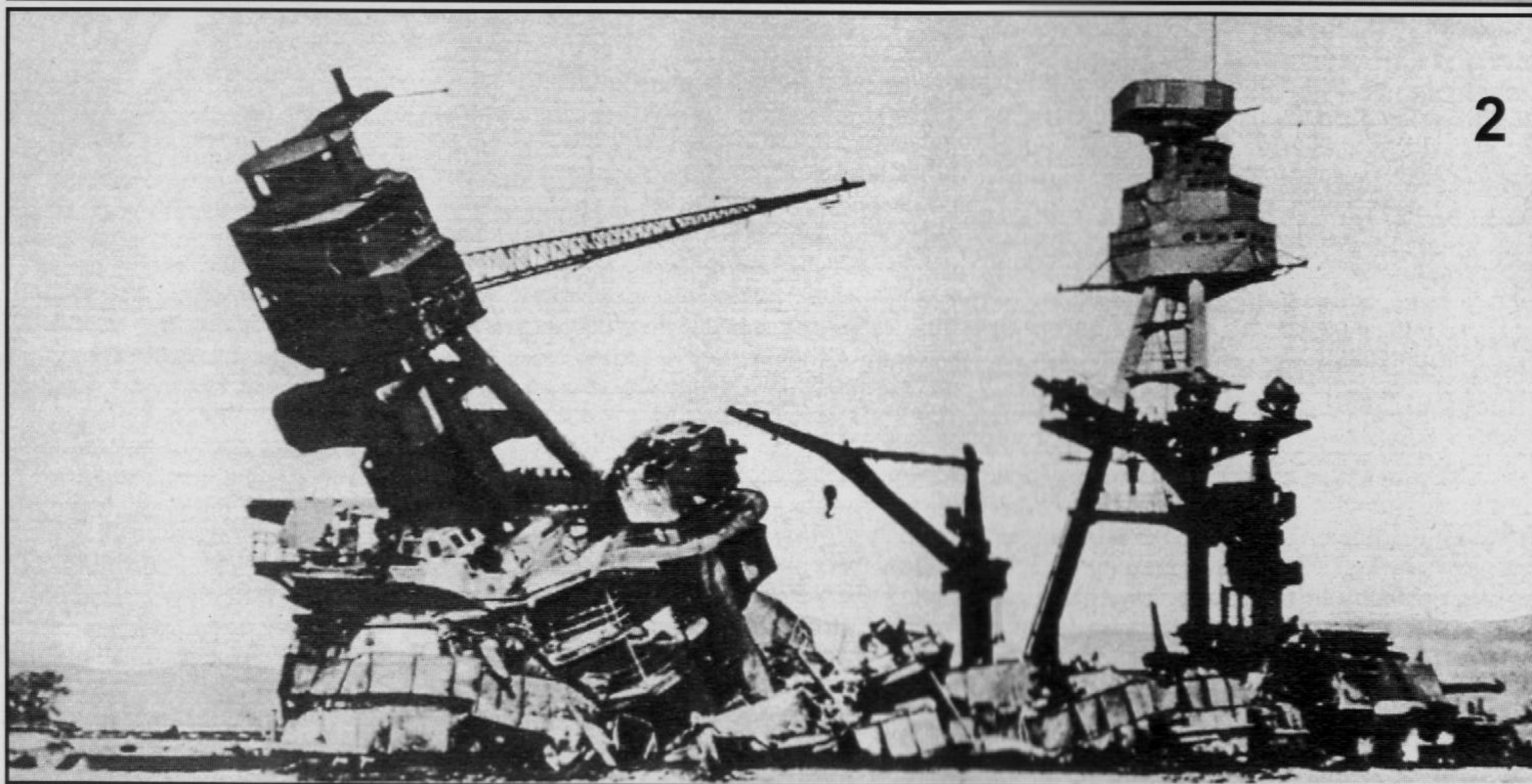
Zatoka Pearl Harbor niedaleko Honolulu na Hawajach była główną bazą Floty Pacyfiku - najsilniejszej formacji w US NAVY. Dogodne warunki lokalizacyjne sprawiły że niejako naturalnie wybór padł na to miejsce. Narastający konflikt ekonomiczny z Japonią nie znajdował jednak odzwierciedlenia w przygotowaniach bazy do wojny. Dowodzący flotą w okresie 6.01.1940 - 6.02.1941 adm. J.O.Richardson uważał że flota powinna stacjonować na zachodnim wybrzeżu Stanów Zjednoczonych, w bazach pewnych, o mocnym zapleczu technicznym, a baza w Pearl Harbor była zbyt eksponowana i słabo chroniona. Znalazł się przez to w konflikcie z prezydentem F.D.Rooseveltem i musiał ustąpić ze stanowiska. Jego miejsce zajął adm. Husband E.Kimmel , człowiek wierzący niezmiernie w potęgę pancerników, z licznymi złymi nawykami i przyzwyczajeniami, aprobowany przez Wszyngton.

Fot.3- USS "Pensylwania", bliźniak "Arizony" znajdował się w czasie ataku w doku. Ochroniło to okręt przed ciosami torped. Okręt odniósł tylko lekkie uszkodzenia od bomb. Przed dziobem wystają kadłuby zatopionych niszczycieli. Proszę zwrócić uwagę na malowanie okrętu. Szary kadłub i nadbudówka do wysokości komina. Maszty jasnoszare tzw. Measure 1.

Fot.4- Pancernik "Arizona" już po eksplozji, ogarnięty płomieniami. W głębi stoją "Tennessee" i "West Virginia" (po lewej stronie, osadzone na dnie z widocznym przechyłem na lewą burtę).

Fot.1 i 2- Płonący okręt 7 grudnia oraz ugaszony wrak kilka dni po japońskiej napaści.

Fot.3 - Kulminacyjny moment ataku widziany z japońskiego samolotu. Od lewej: "Nevada" (przysłonięta dymem), "Arizona" (obok zacumowany "Vestal"), "West Virginia", "Tennessee", "Oklahoma" (przechyliła się na burtę), "Maryland" (obok burty "West Virgini" i "Oklahomy" widać wzburzoną wodę po eksplozjach torped).

Fot.4 - Mauzoleum zbudowane na wraku USS "Arizona", do dzisiaj żaden okręt US NAVY nie otrzymał nazwy "Arizona". Mauzoleum traktowane jest jak okręt pełniący służbę. Codziennie rano podnoszona a wieczorem opuszczana jest flaga Stanów Zjednoczonych,

Gros sił Floty Pacyfiku tworzyło 9 pancerników: 4 typów tzw. Battle Fleet

- typ Oklahoma ("Oklahoma"; "Nevada")
- Pensylwania ("Pensylwania"; "Arizona")
- Tennessee ("Tennessee"; "California" - okręt flagowy Battle Fleet)
- Maryland ("Maryland"; "West Virginia"; "Colorado").

W dniu 7 grudnia "Colorado" nie było w porcie, przechodził bowiem remont w Puget Sound na zachodnim wybrzeżu. Dowódcą floty liniowej Battle Force był adm. W.S.Pye.

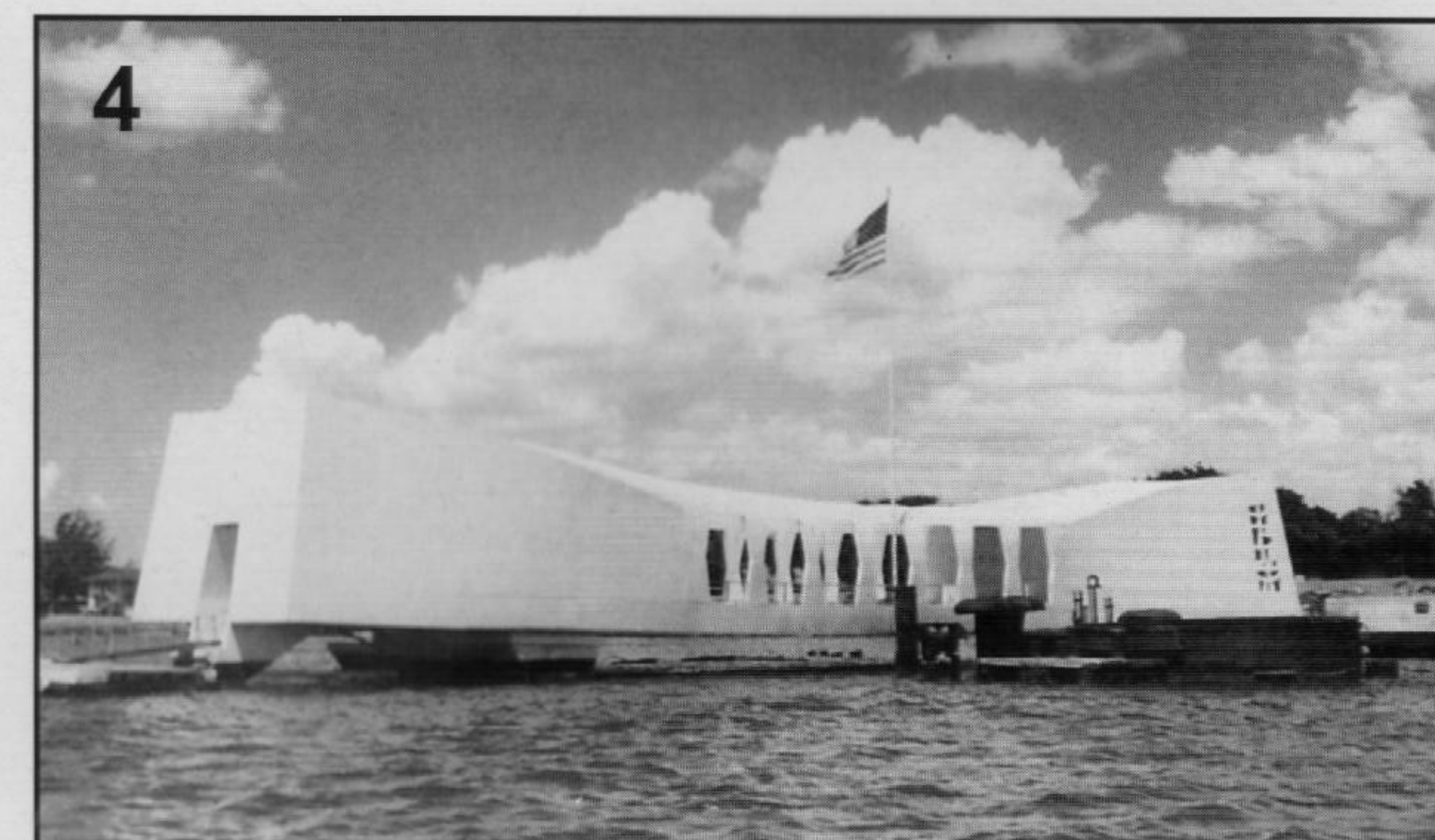
Okręty cumowały wzdłuż wyspy Ford parami burty w burty. Okręty nie były osłonięte sieciami przeciwtorpedowymi gdyż wg. admirała Kimmela "ograniczałyby one ruch okrętów w porcie". Nie było również balonów zaporowych. W czasie dni powszednich flota odbywała ćwiczenia, natomiast w niedzielę wszystkie okręty gromadziły się w porcie na "weekend".

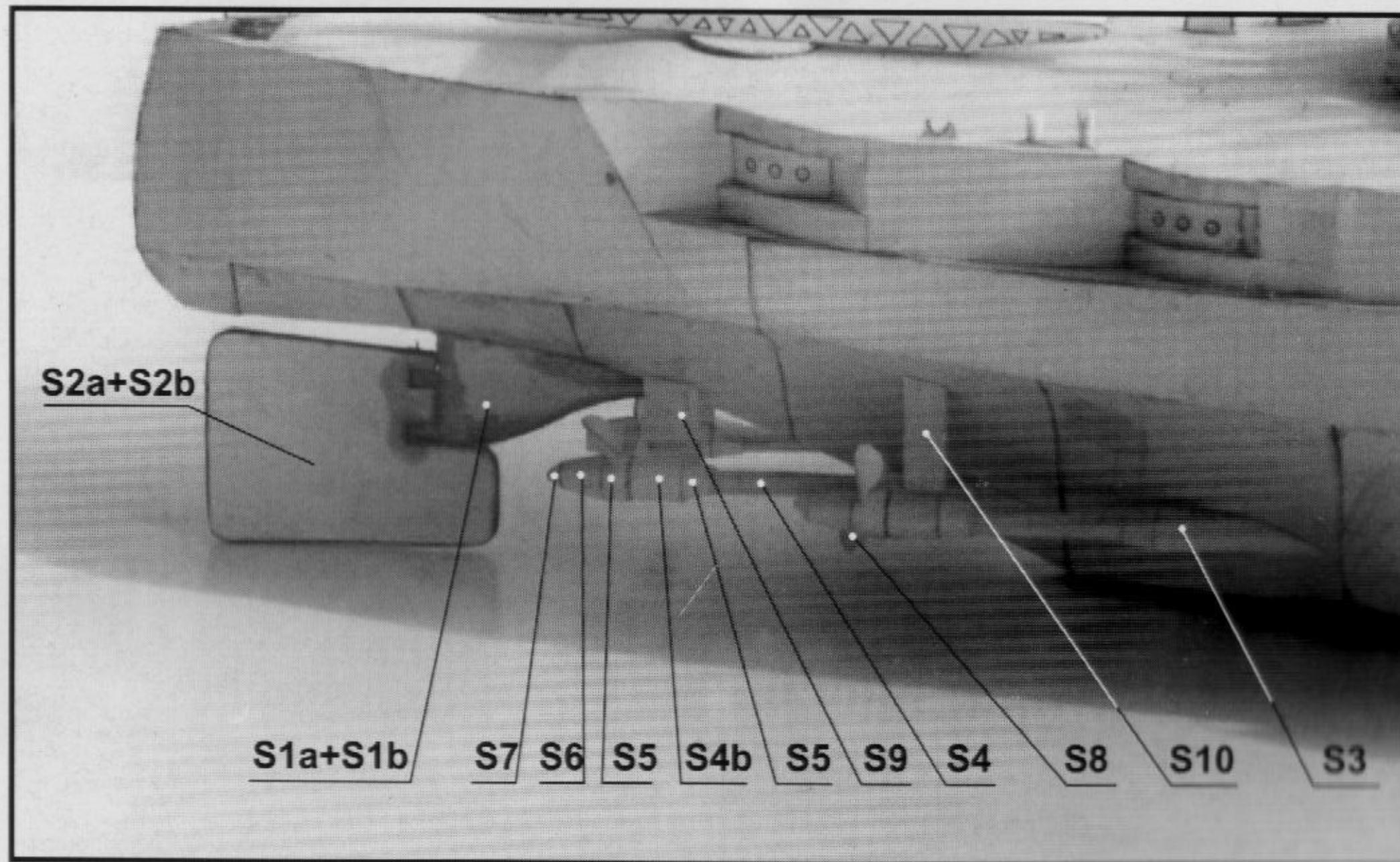
Wywiad japoński skrupulatnie gromadził te informacje. Ustalając moment ataku brali oni pod uwagę wszystkie za i przeciw. Termin ataku wyznaczono na niedzielę 7 grudnia 1941 roku godzina 8.00. Pierwsza fala japońskich samolotów pozostawiła okręt nie tknięty, jednak już o godzinie 8.15 bombowce "Kate" ulokowały między dwoma dziobowymi wieżami 1000kg bombę której eksplozja spowodowała wybuch nagromadzonego pod wieżą prochu a w konsekwencji całej komory amunicyjnej. Eksplozja całkowicie zniszczyła okręt. Zginęło 1104 marynarzy w tym dowódca okrętu - komandor Franklin Van Valkenburgh i wiceadmirał Isaac Kidd. Zagłada pancernika stała się dla całej Ameryki symbolem zdradzieckiej napaści wywołującą chęć natychmiastowego odwetu. Wrak okrętu pozostał na dnie zatoki, zdjęto z niego pozostałości wież artyleryjskich, nadbudówek i komina. Na zatopionym wraku wybudowano mauzoleum ku czci marynarzy poległych w Pearl Harbor. Przepływające obok jednostki oddają mu honory.

Dane techniczne

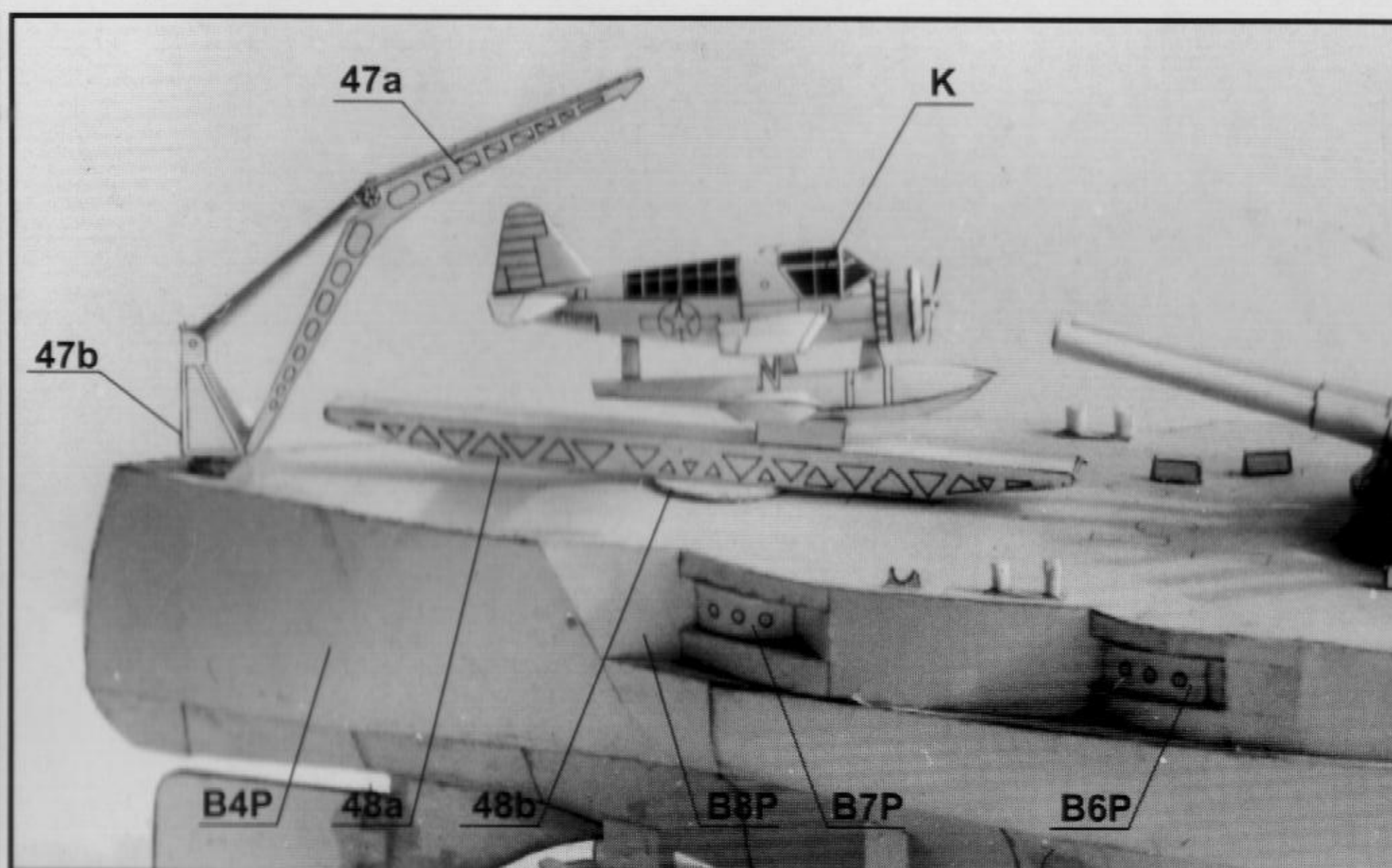
(w nawiasach dane po modernizacji 1929-31):

Data położenia stępki	16.03.1914
wodowania	19.06.1915
wejścia do służby	17.10.1916
Wyporność standard.	31.400 (32.600)
pełna	32.567 (37.654)
Uzbrojenie	12 x 356
	22 x 127 (10 x 127)
	(10 x 127 p.lot.)
	4 x 76 p.lot. (8 km)
Opancerzenie	burty 203 - 356
	pokład 102 + 38 - 51
	art. główana do 475
	stan.dowodzenia 406
Wymiary	dł. całkowita 185.3
	szerokość 29.6 (32.4)
	zanurzenie 8.8 (9.2)

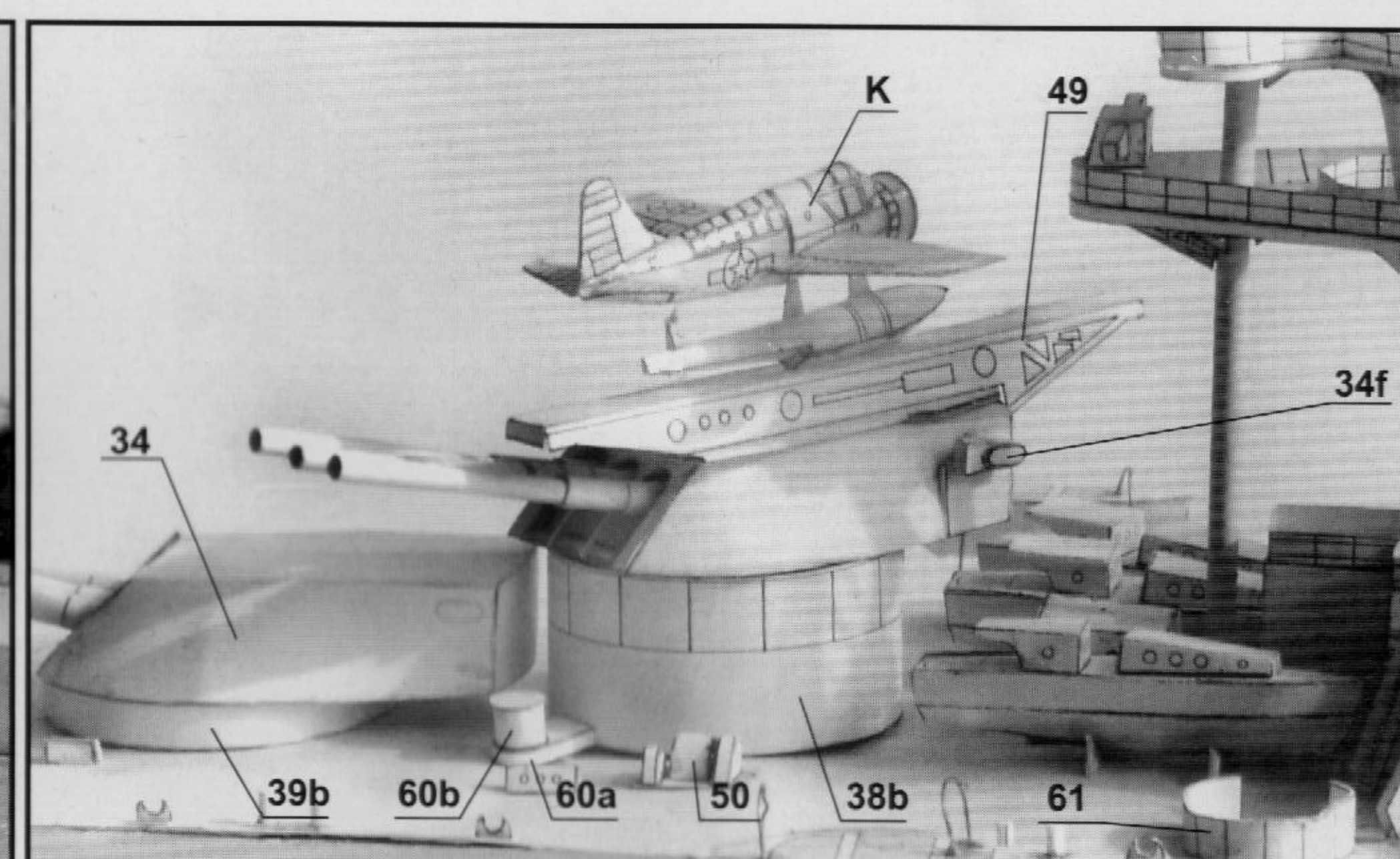

Zespół steru i śrub

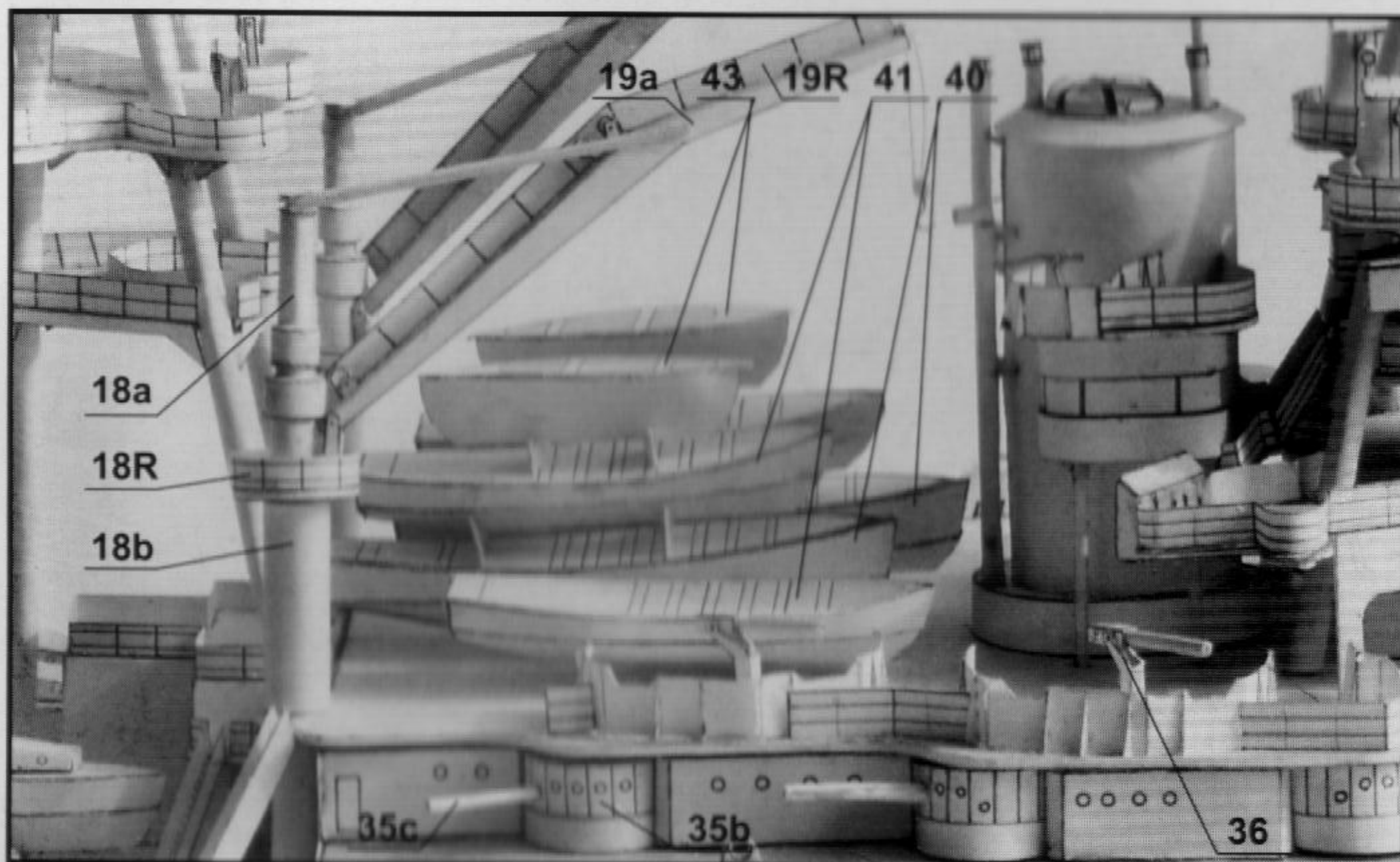

Rufa okrętu z dźwigiem, katapultą i samolotem.

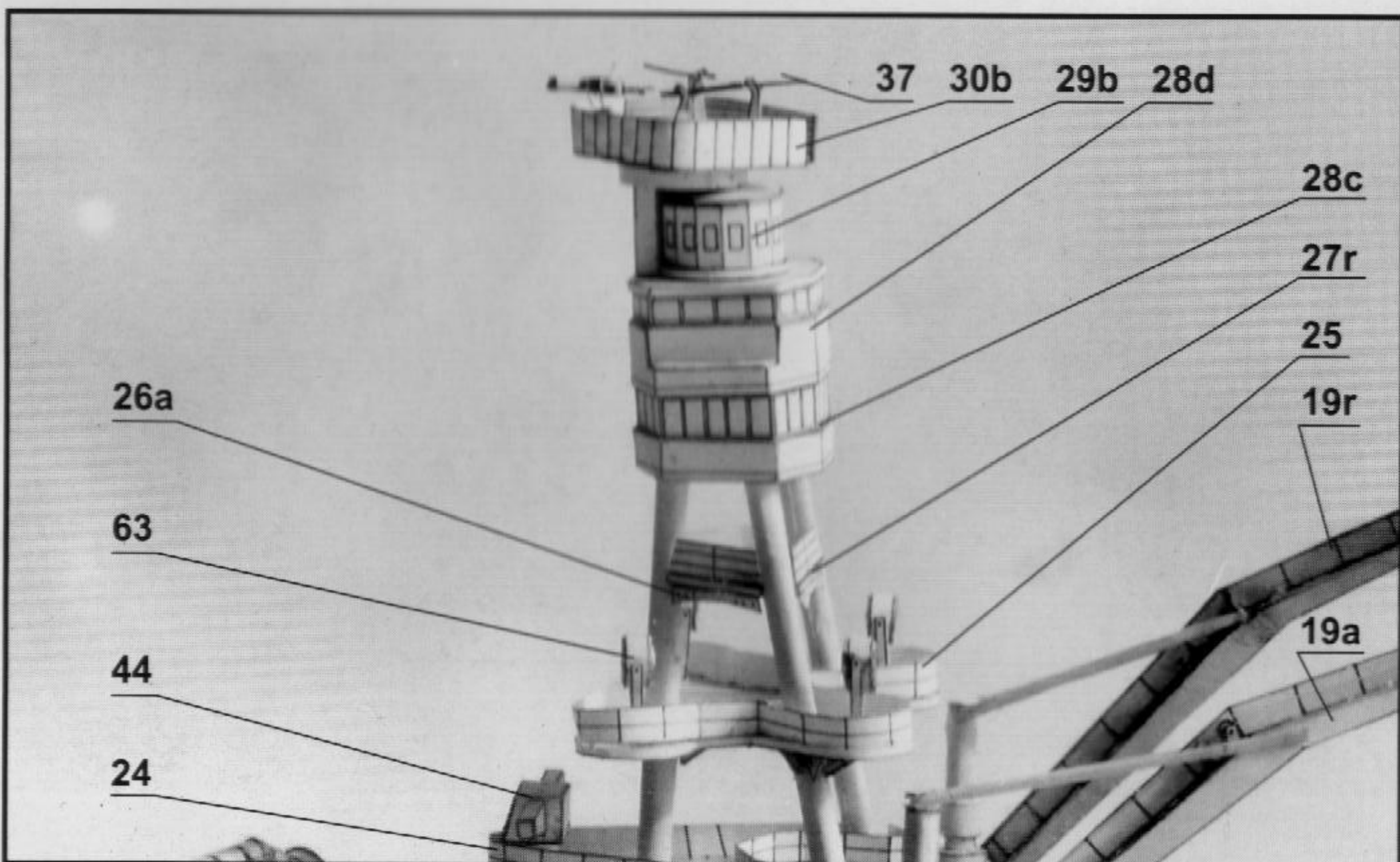
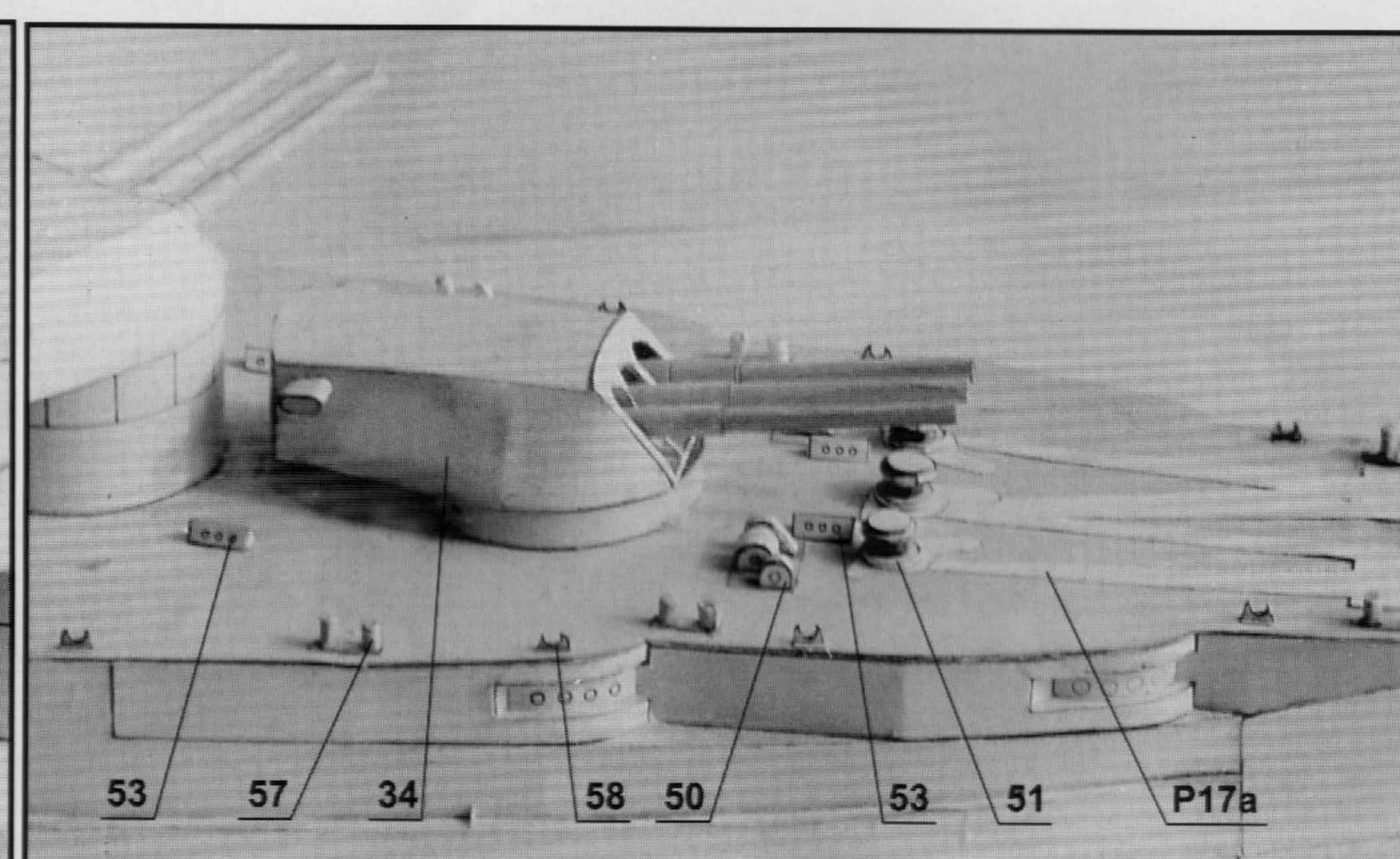
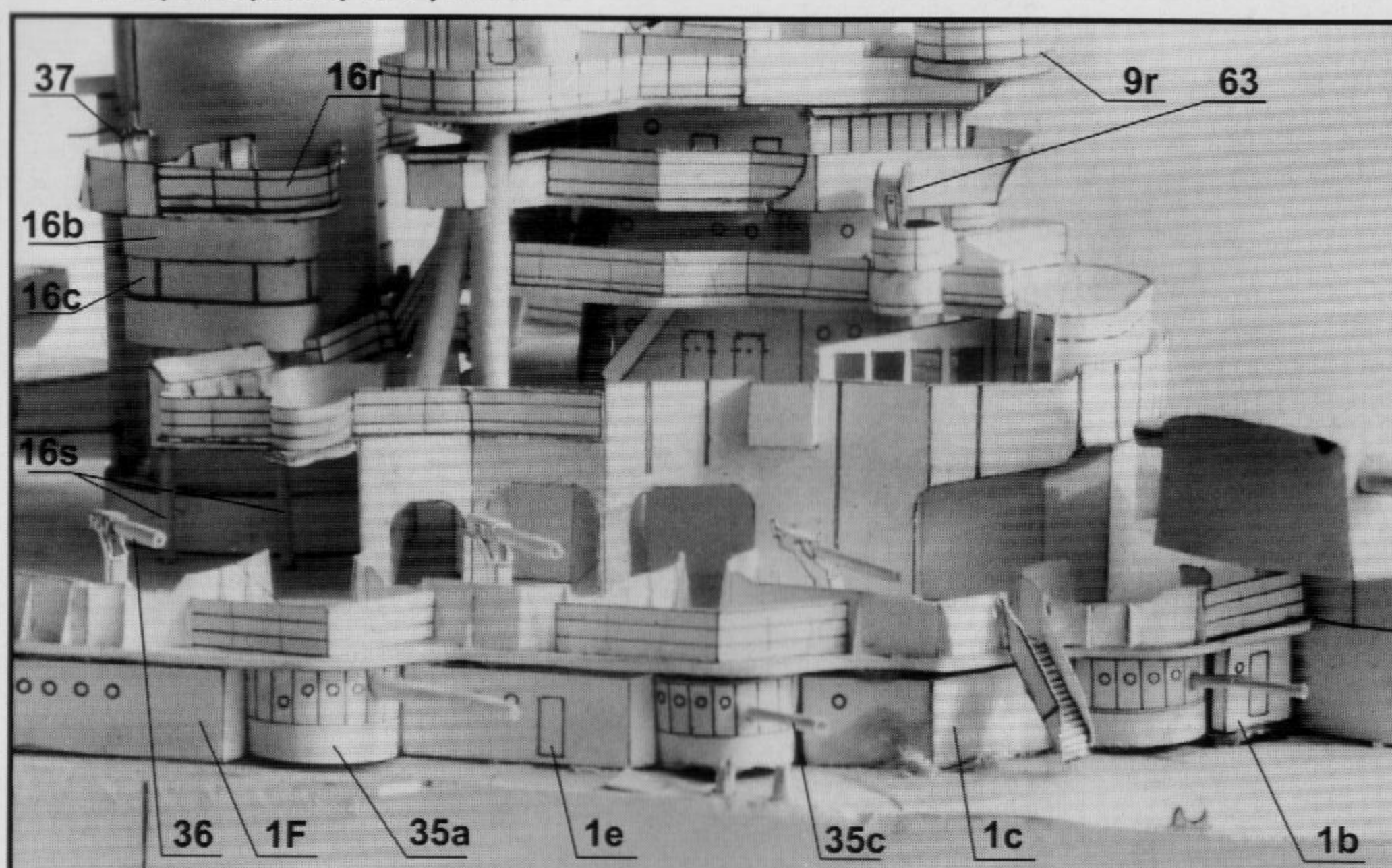
W skład samolotu cz.K wchodzi następujące elementy: K1, K2, K3, K4, K5, K6, K7, K8, K9, K10, K11, K12, K13, K14, K15, K16, K17, K18, K19, K20, K21, K22, K23.

Wieże rufowe cz. 34

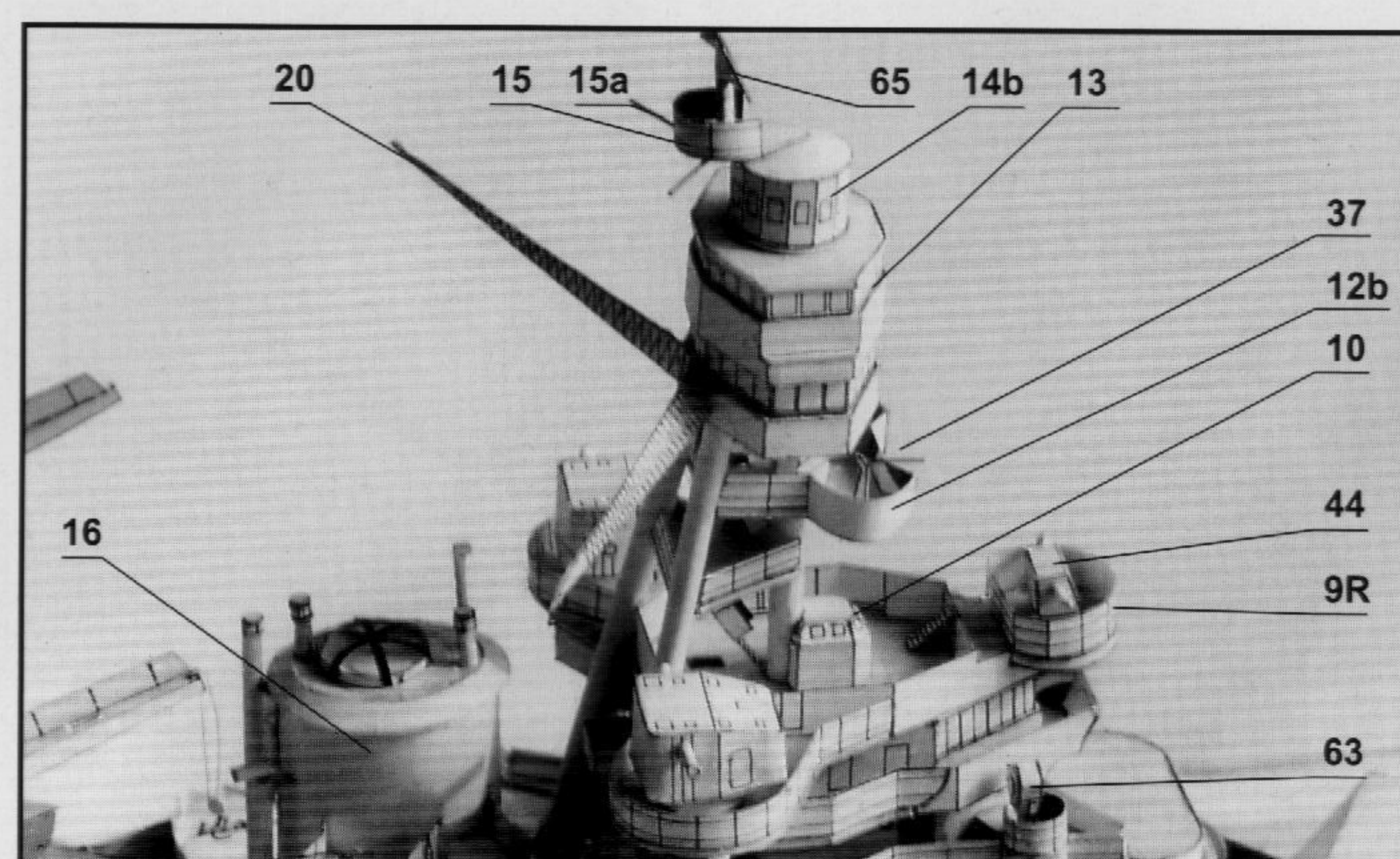

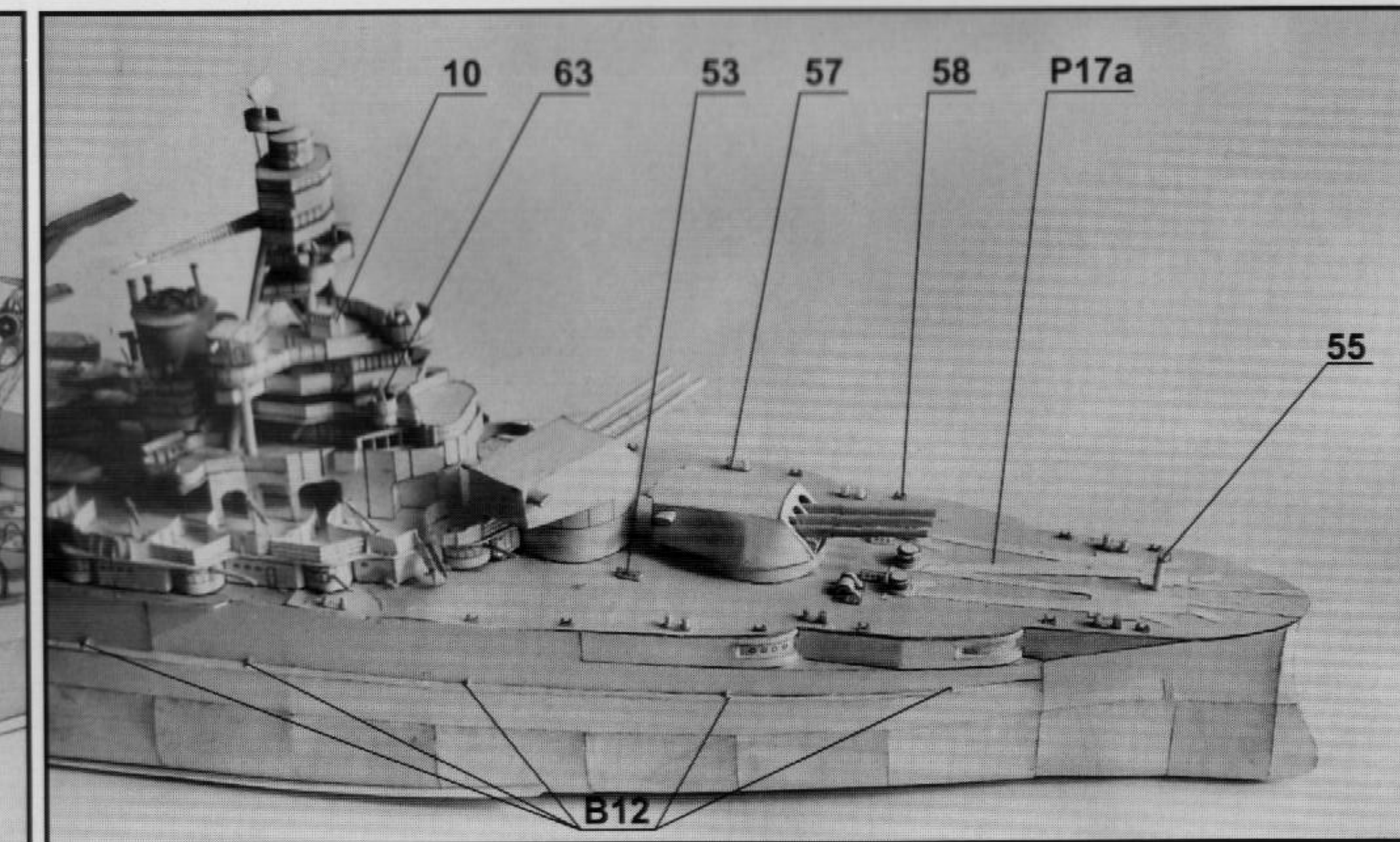
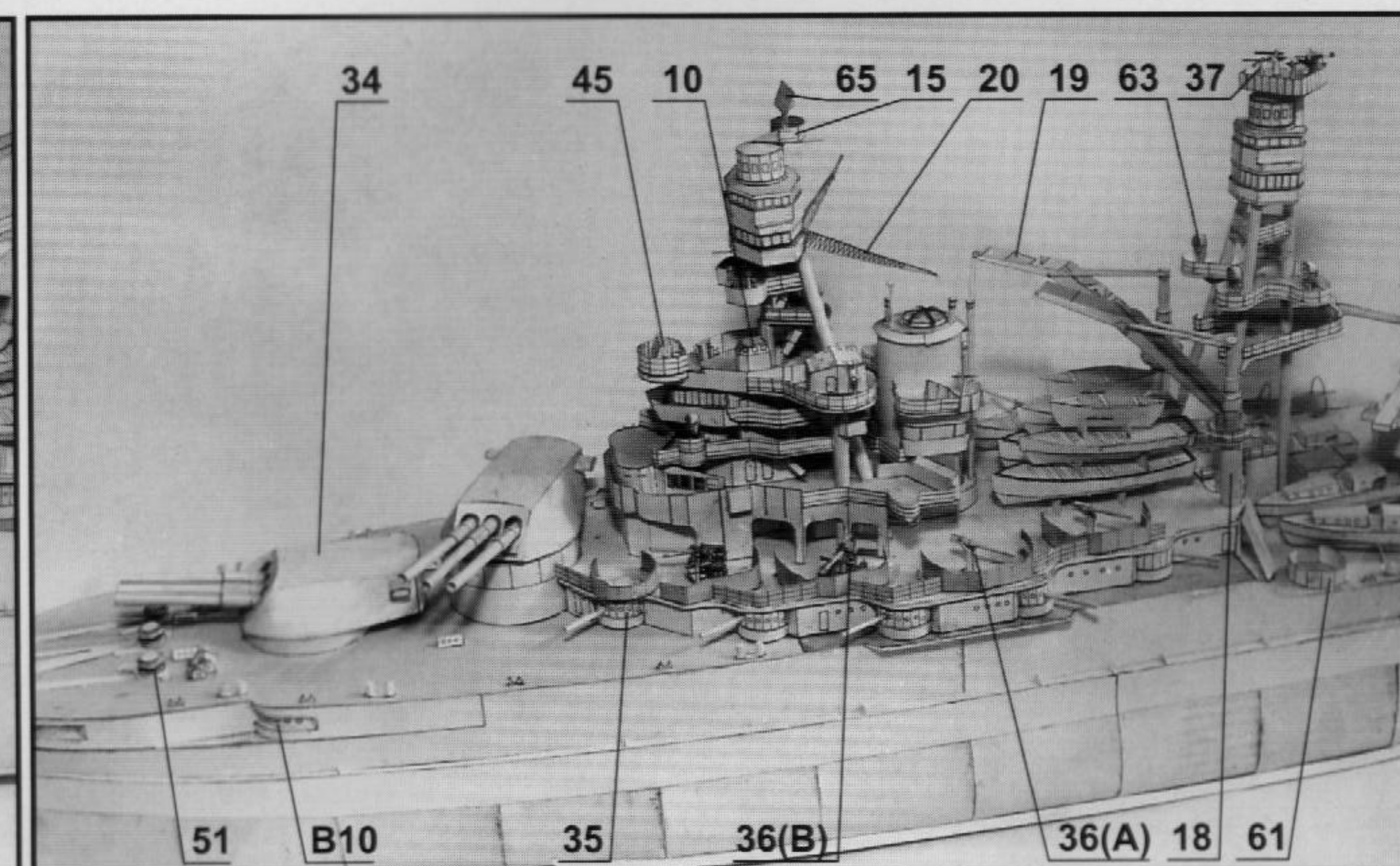
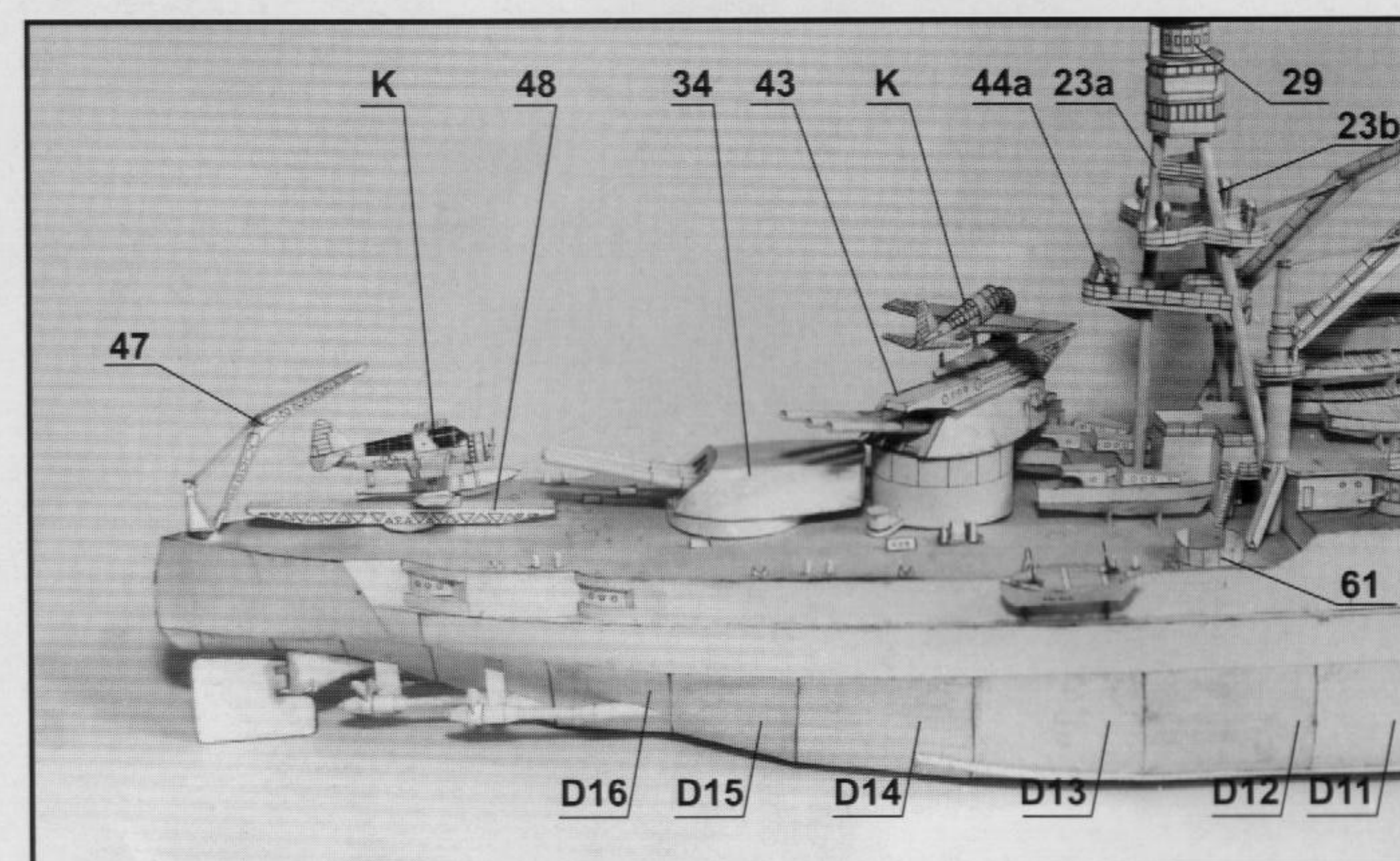
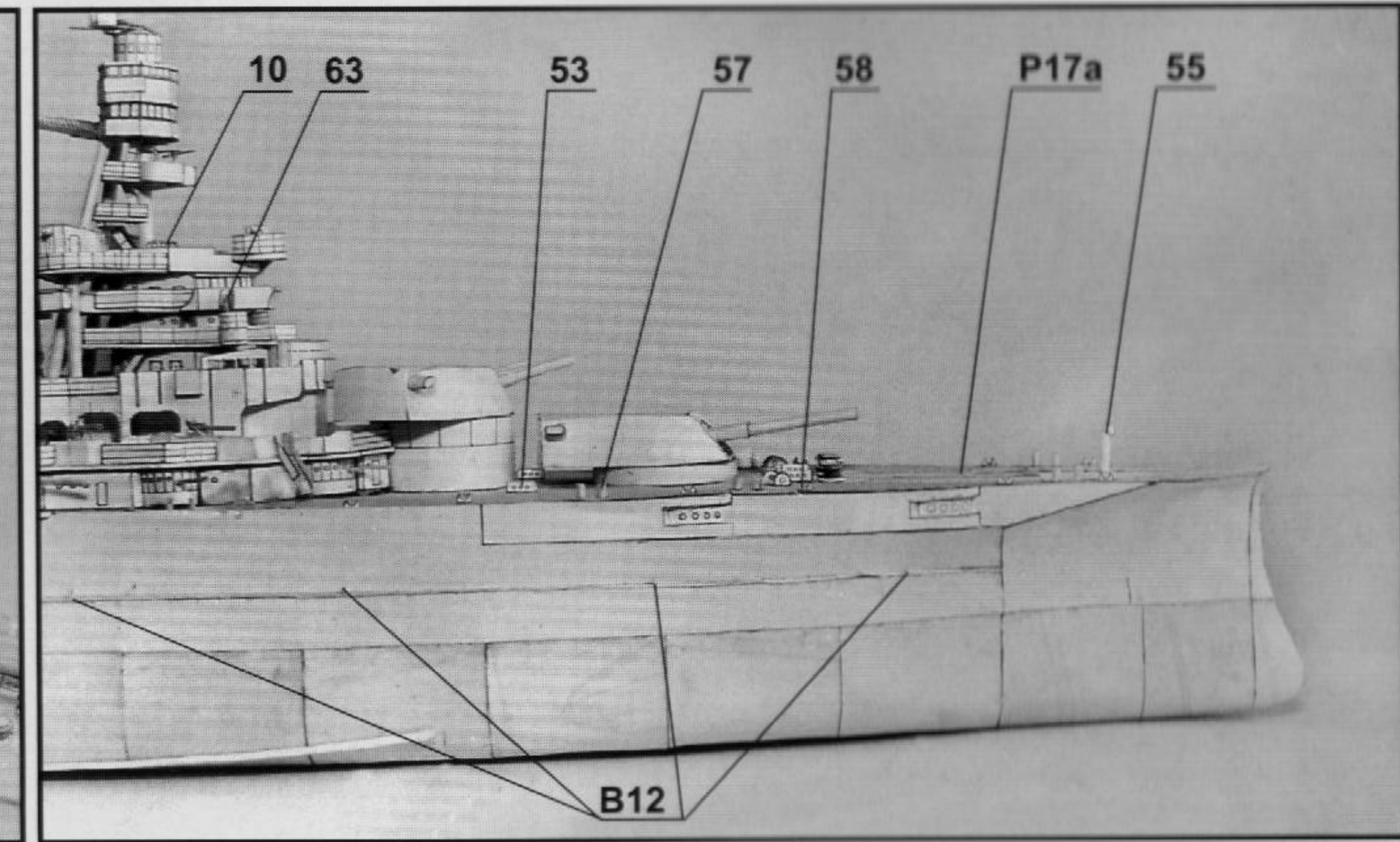
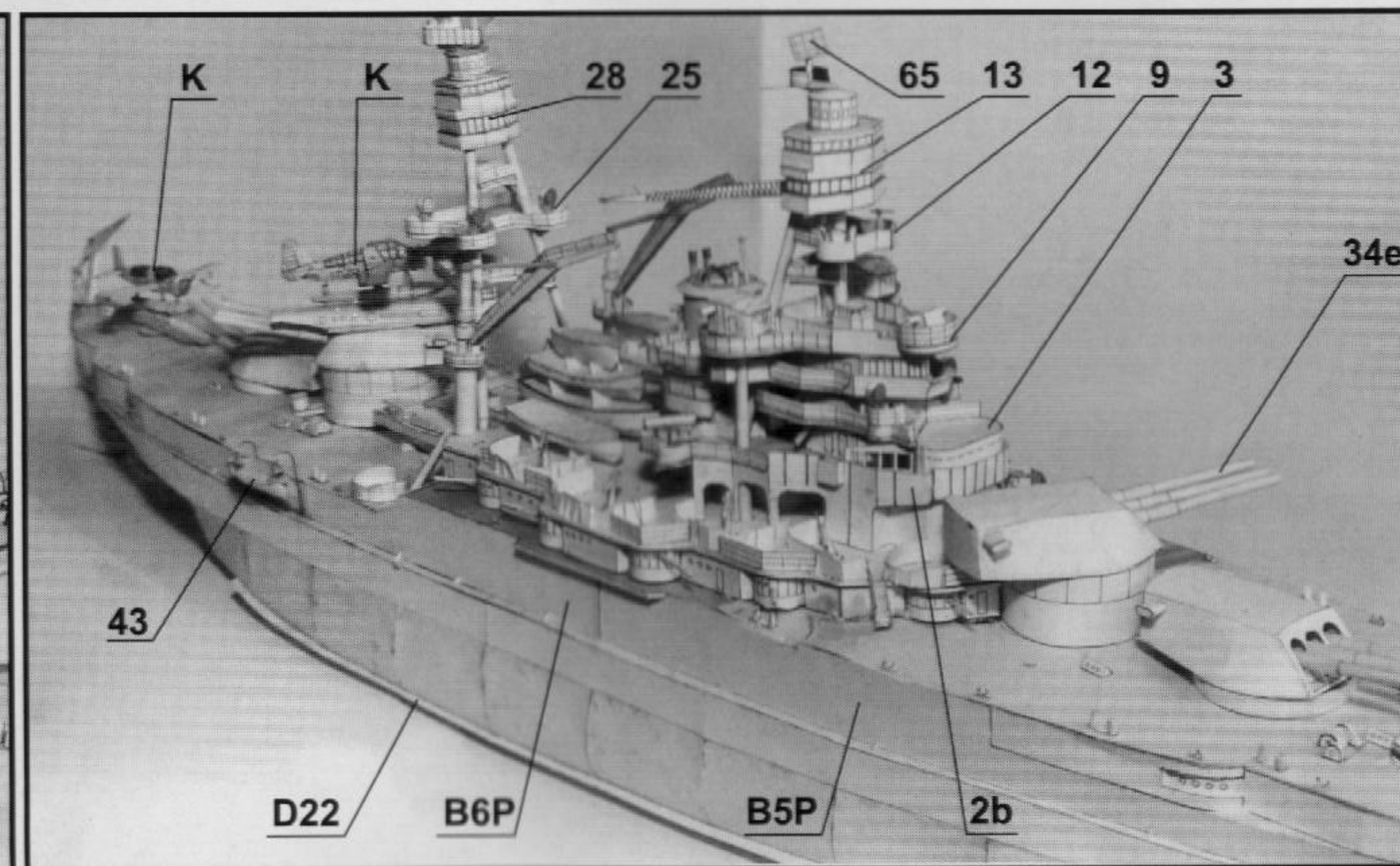
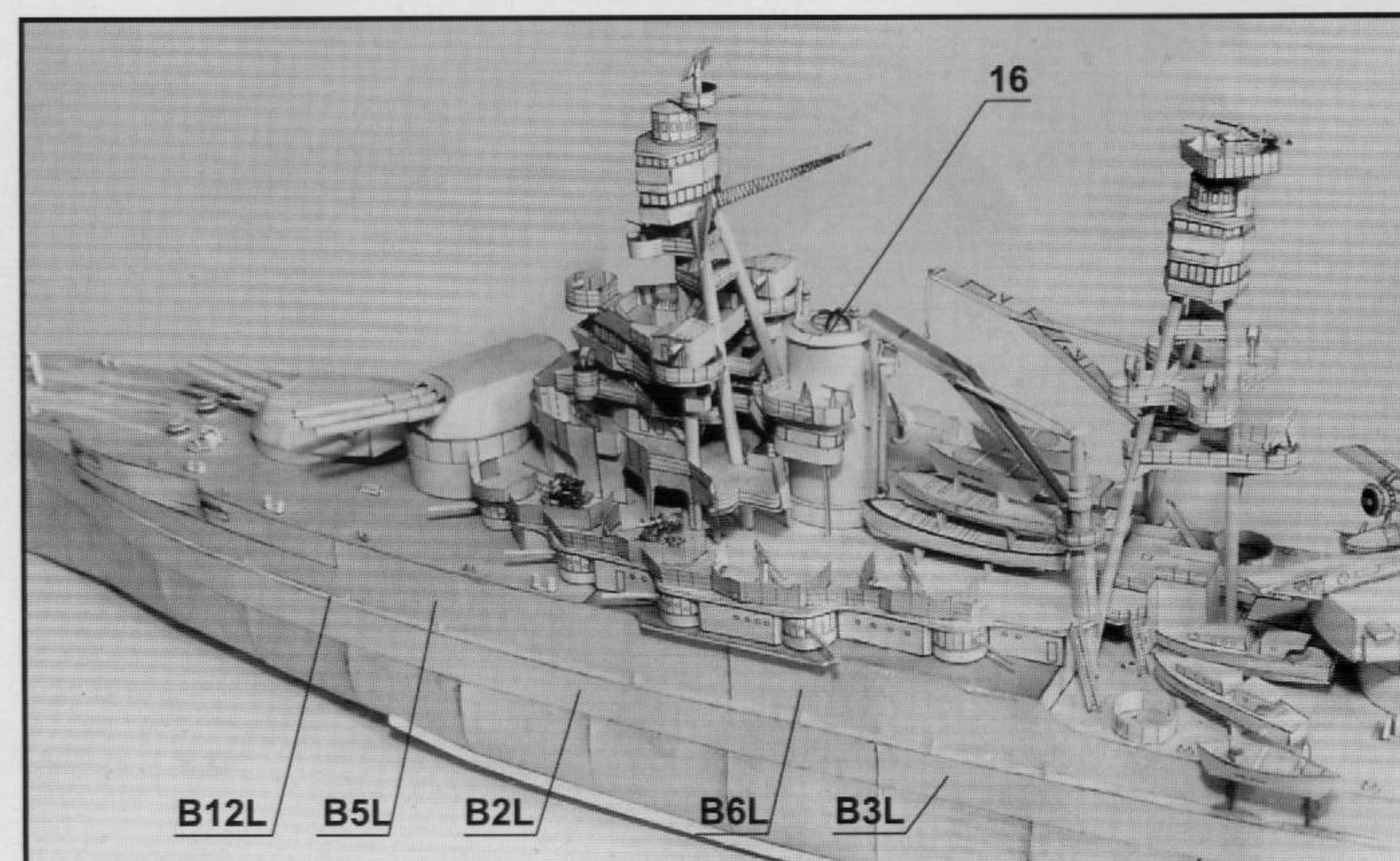
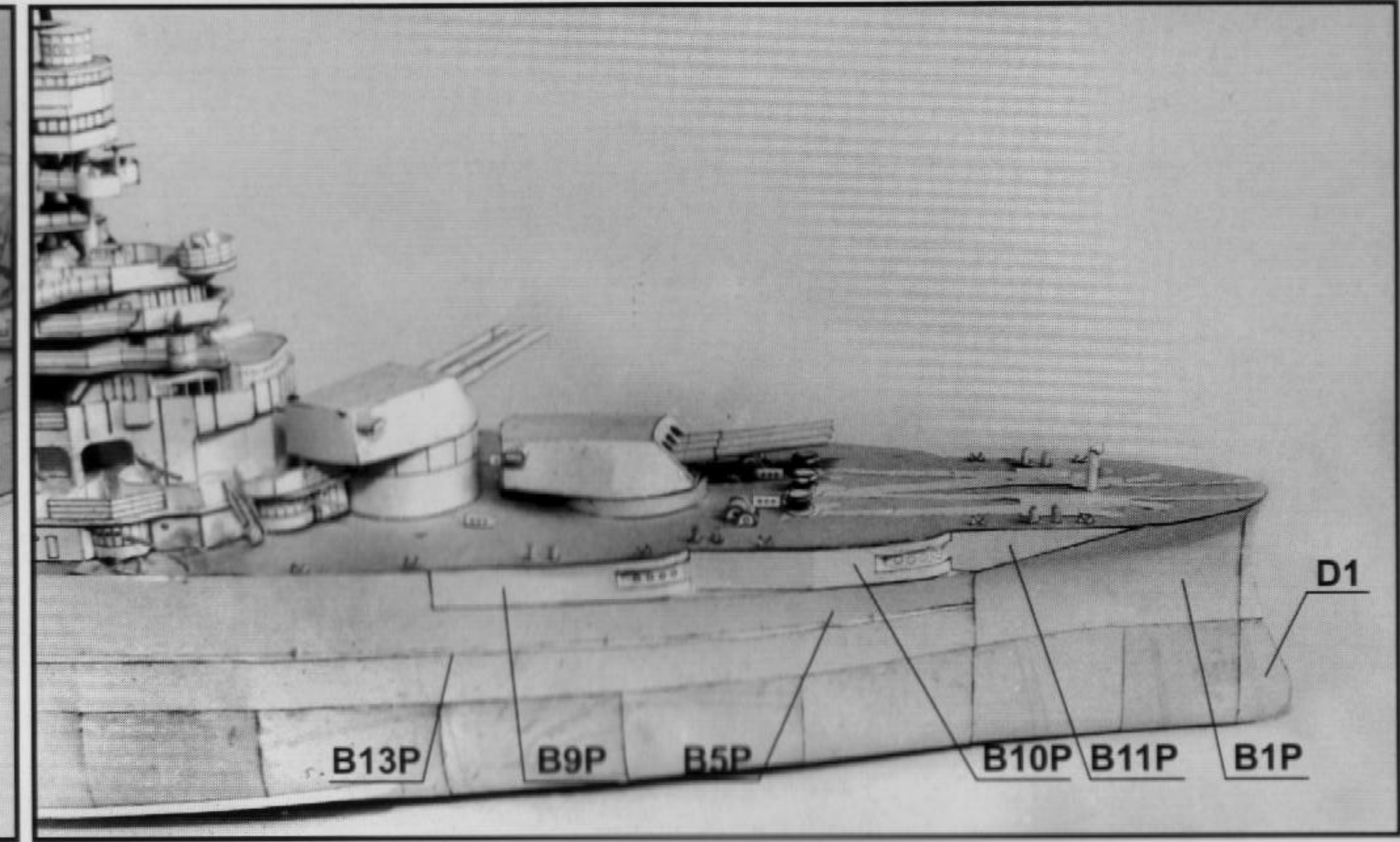
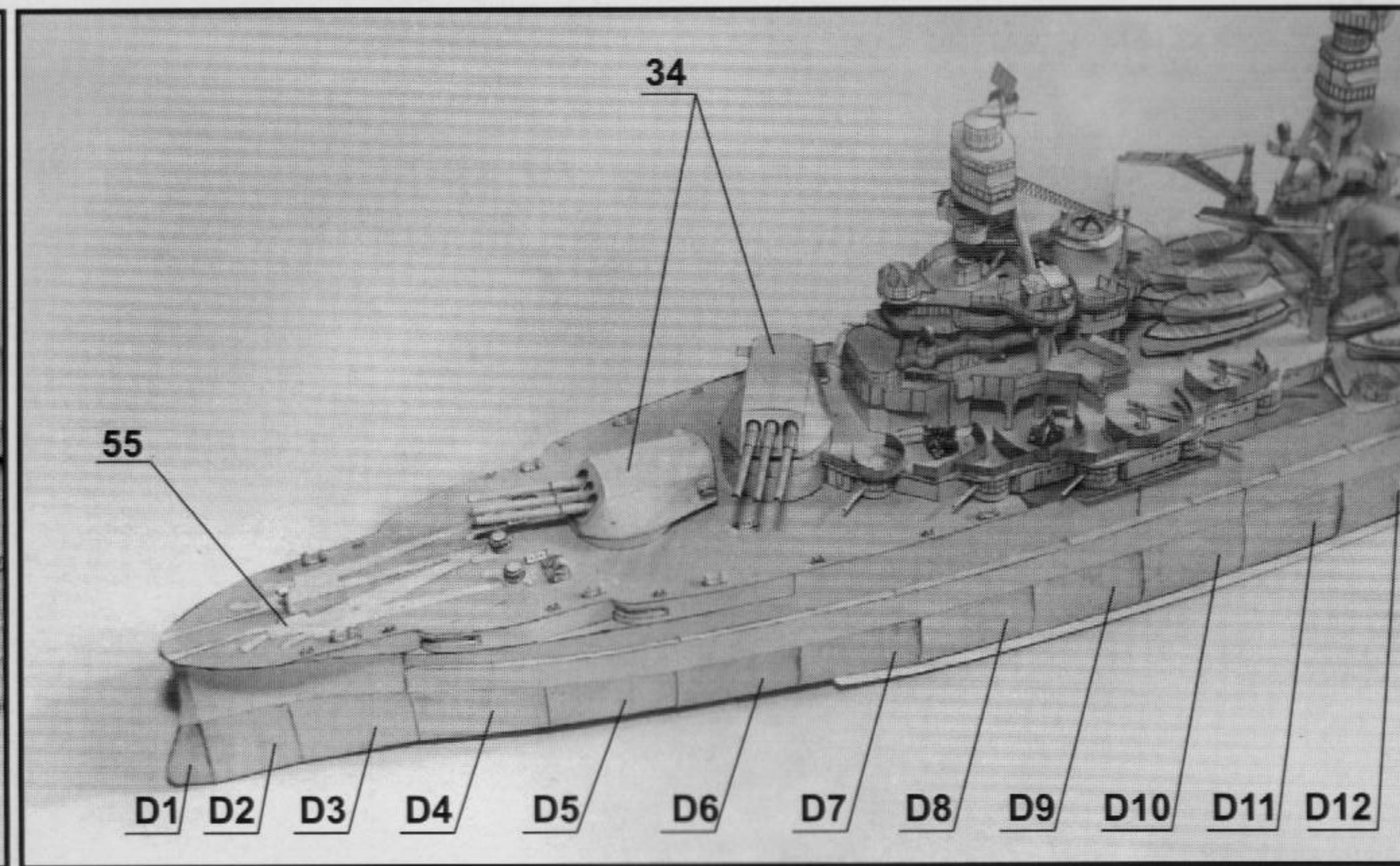
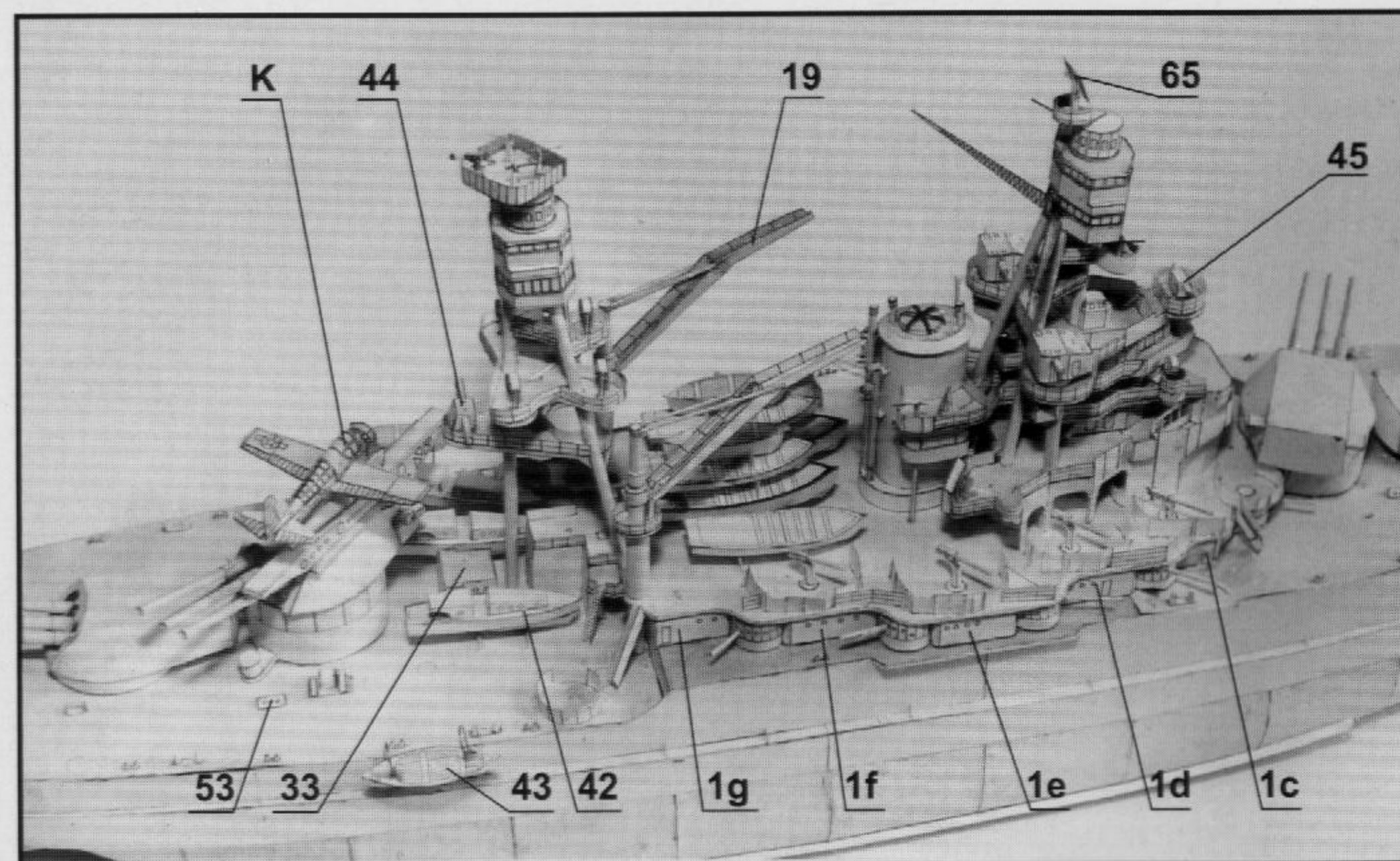
Rozmieszczenie łodzi na śródokręciu

Górne stanowisko dowodzenia oraz komin okrętu. ▶

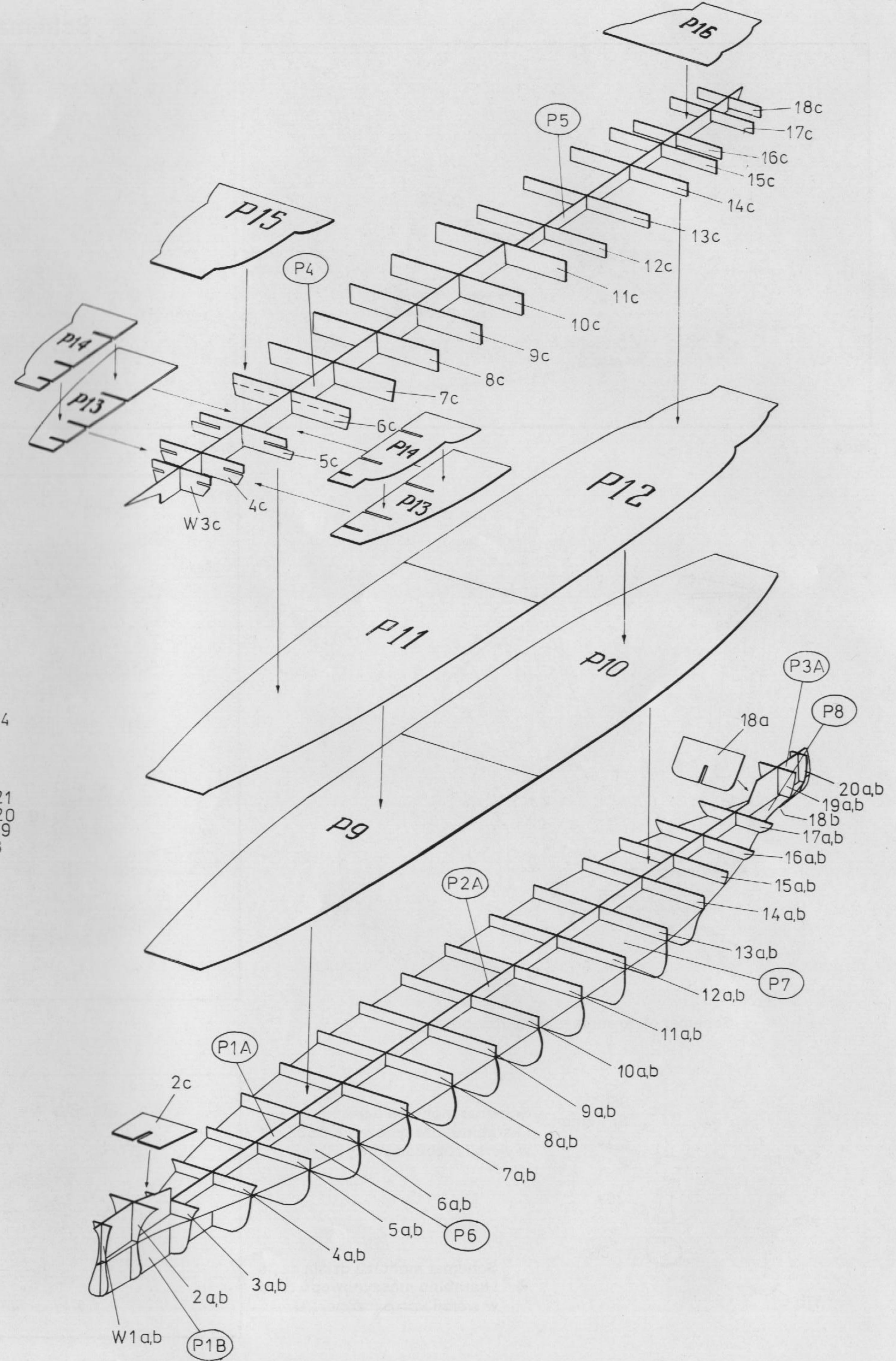
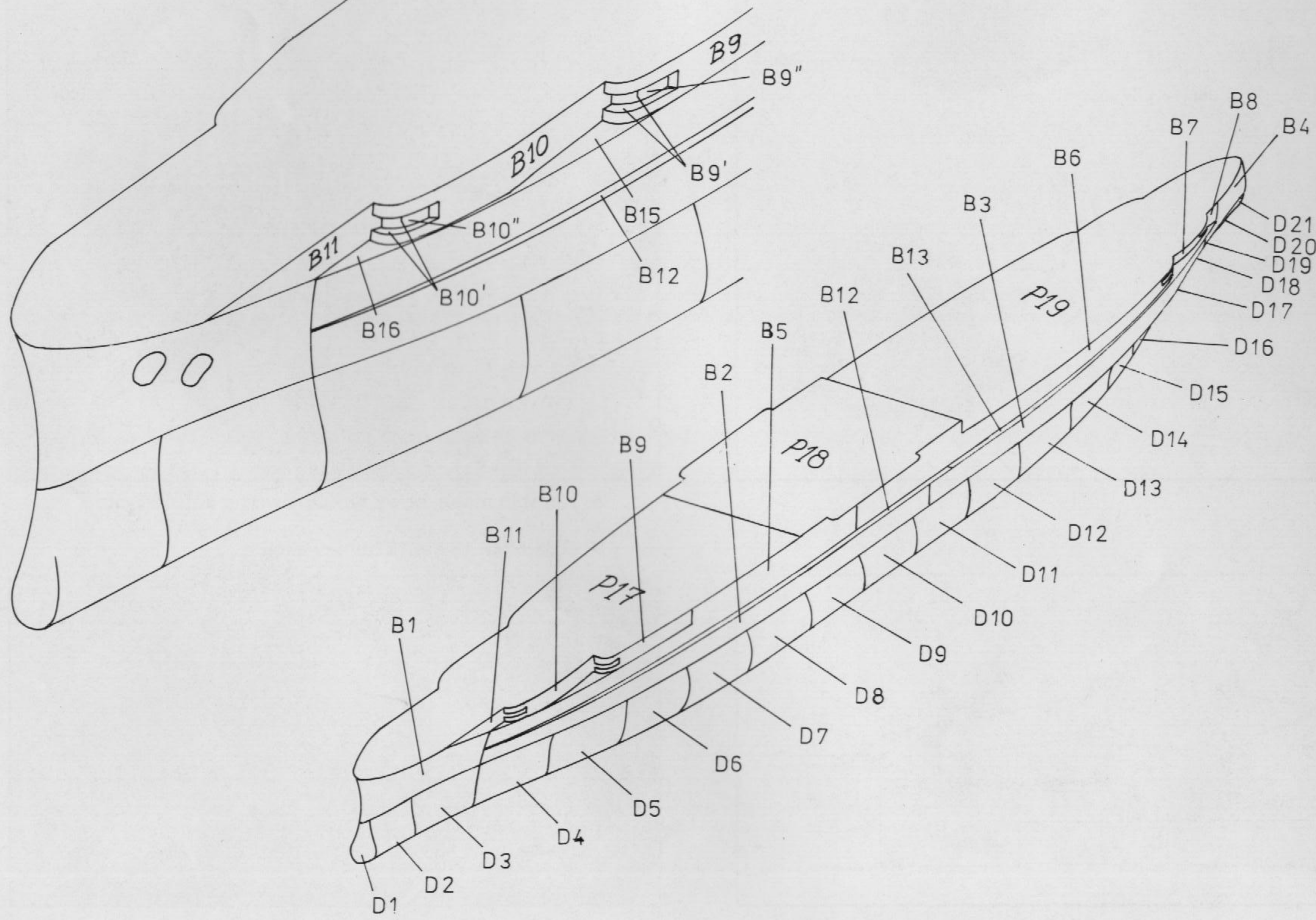
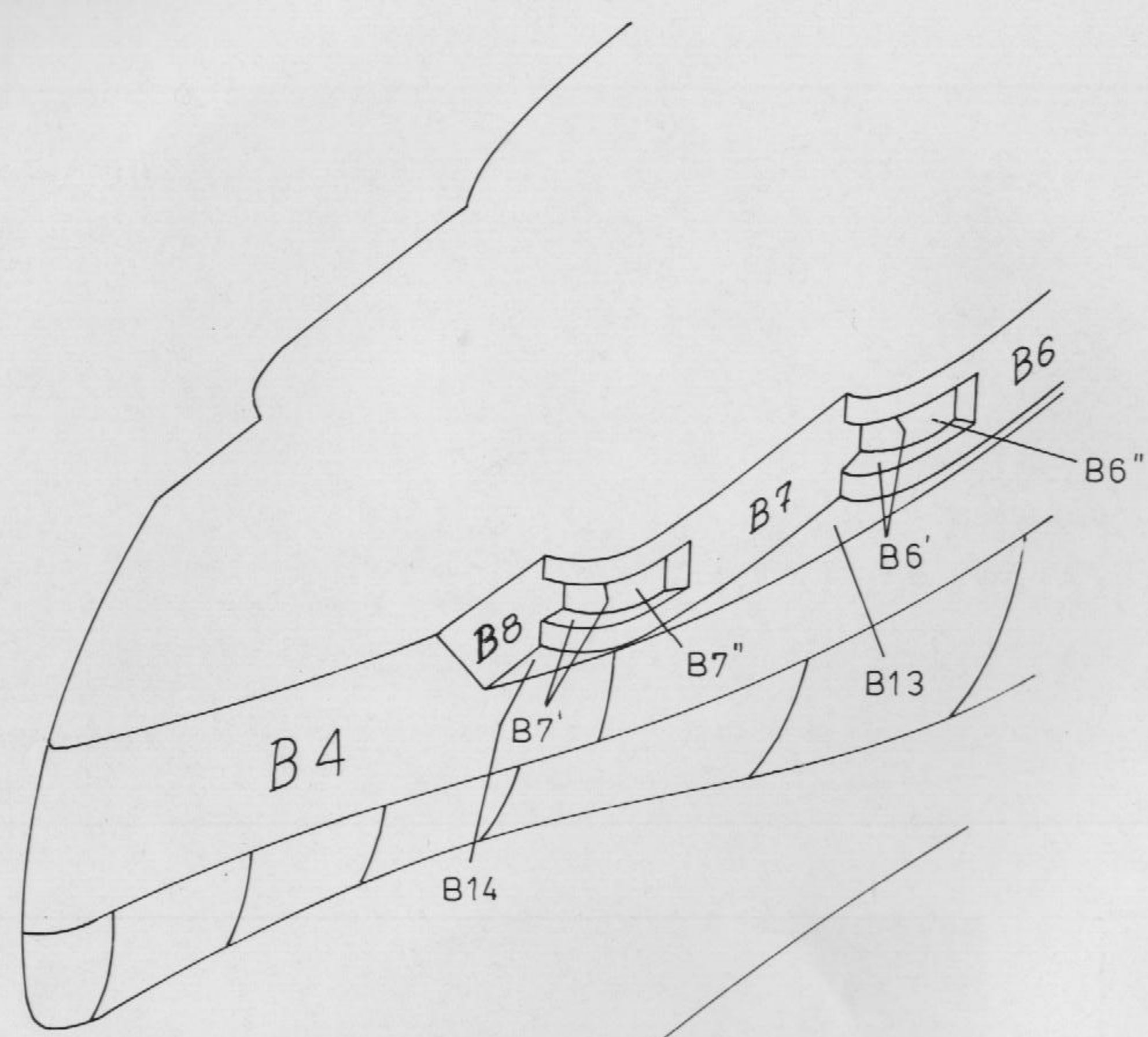
◀ Maszt rufowy z nadbudówką.
 Karabiny maszynowe cz.37 możemy zmontować w dwóch wariantach (podstawowy a i rozbudowany b).
 Wariant a: cz.37a, 37b + drut.
 Wariant b: cz.37a, 37b, 37c, 37d, 37e, 37f, 37g, 37h, 37j, 37k, 37l, 37m, 37n, 37o, 37p, 37r i szablony 37ah, 37aj, 37ak.

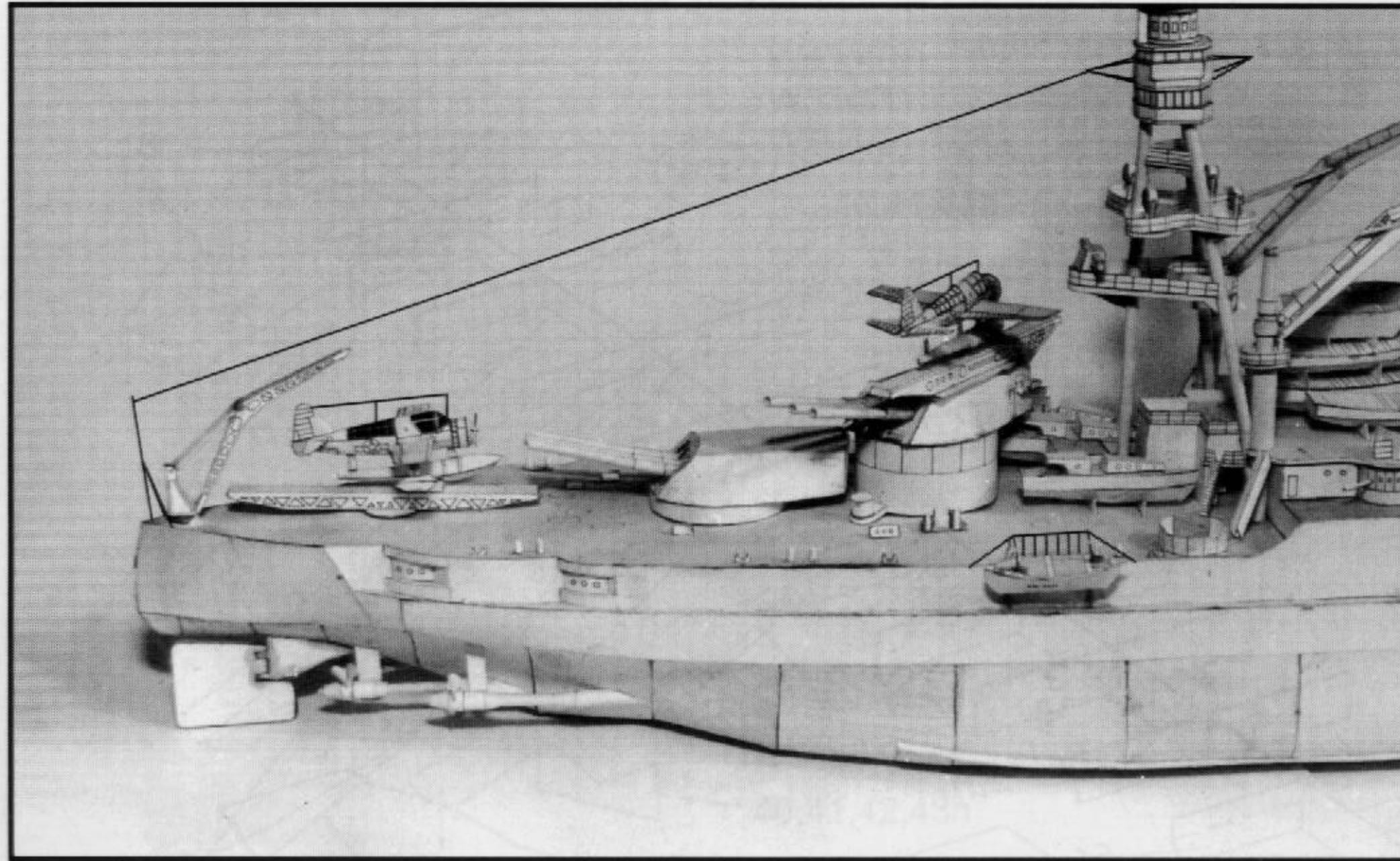

Rufowa część okrętu z rozmieszczonymi wodnosamolotami na katapultach

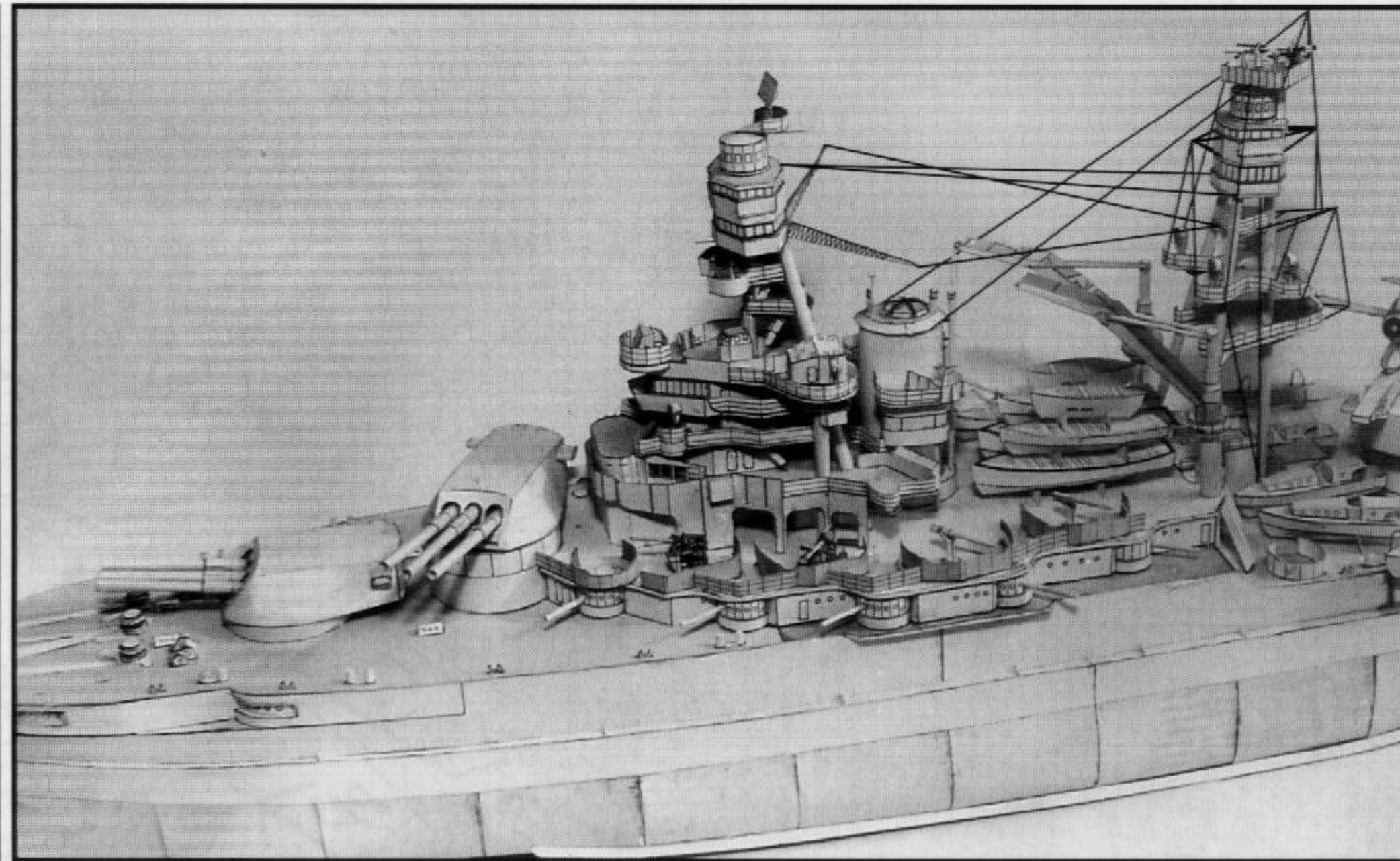
Artyleria dziobowa i śródokręcie.
 Działka cz.36 możemy wykonać w dwóch wariantach A i B.
 Wariant A: cz.36a; 36b; 36c; 36d i 36e.
 Wariant B: cz.36a - 36y; szablony 36aa.

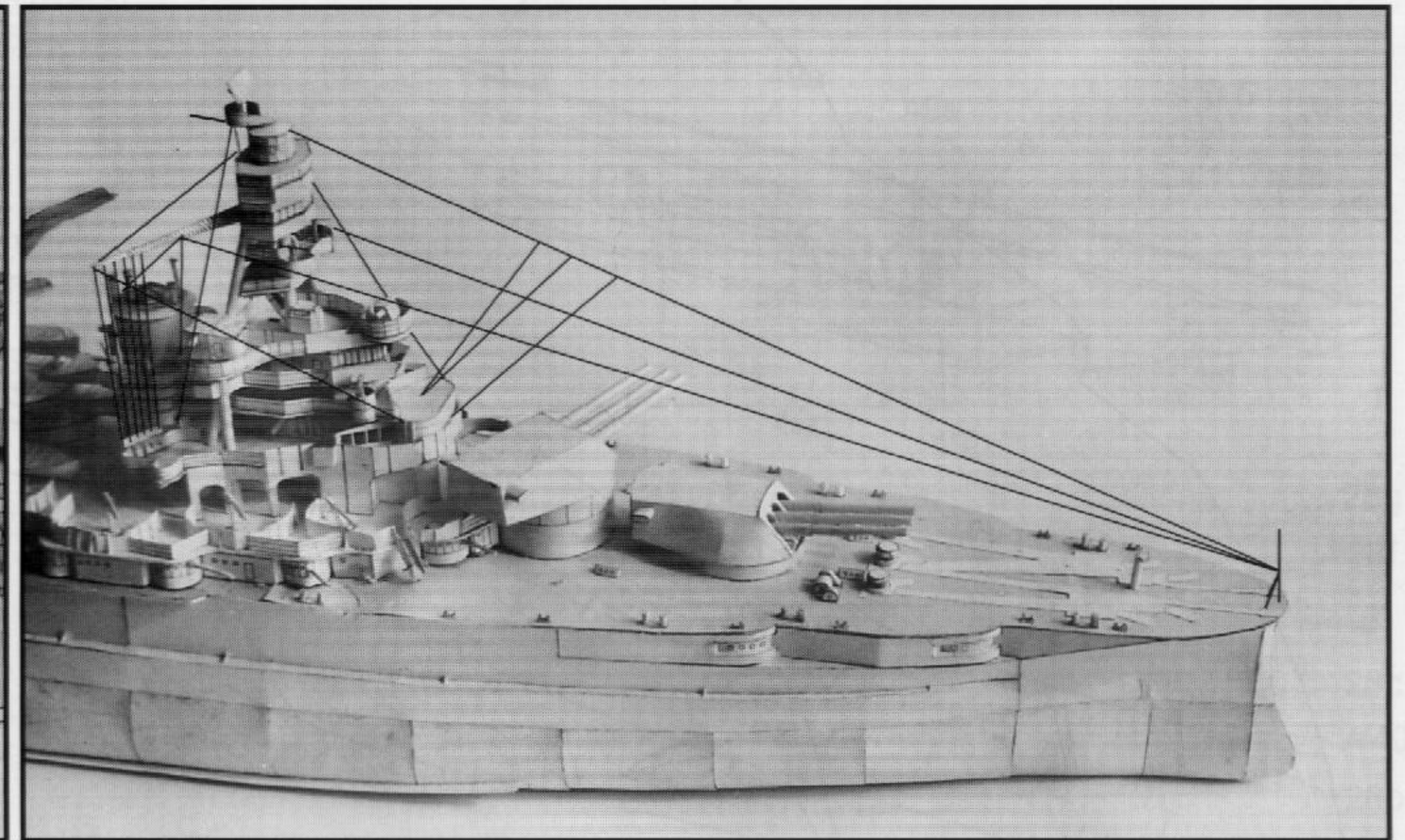
Schemat olinowania modelu

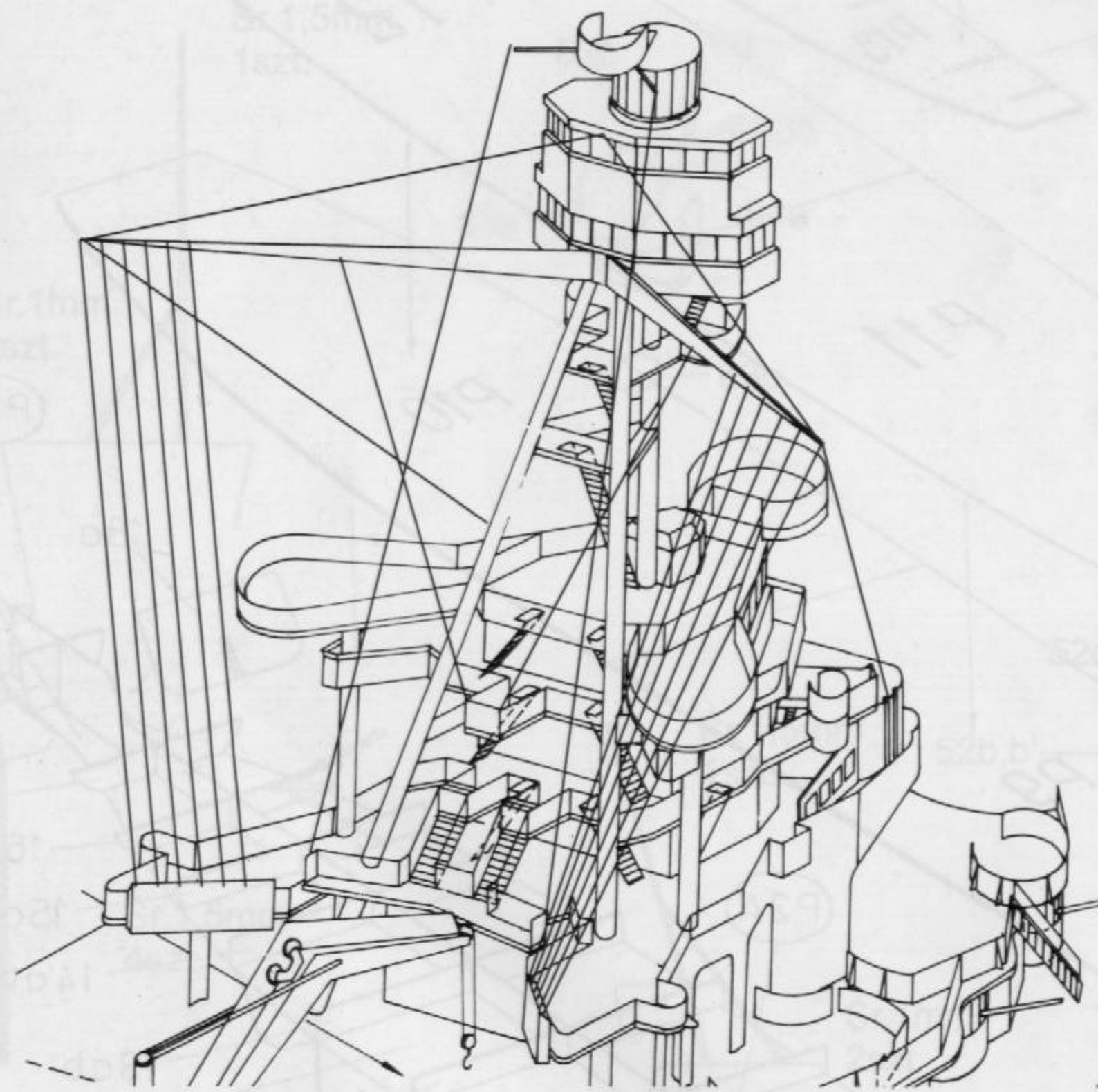
Rufa

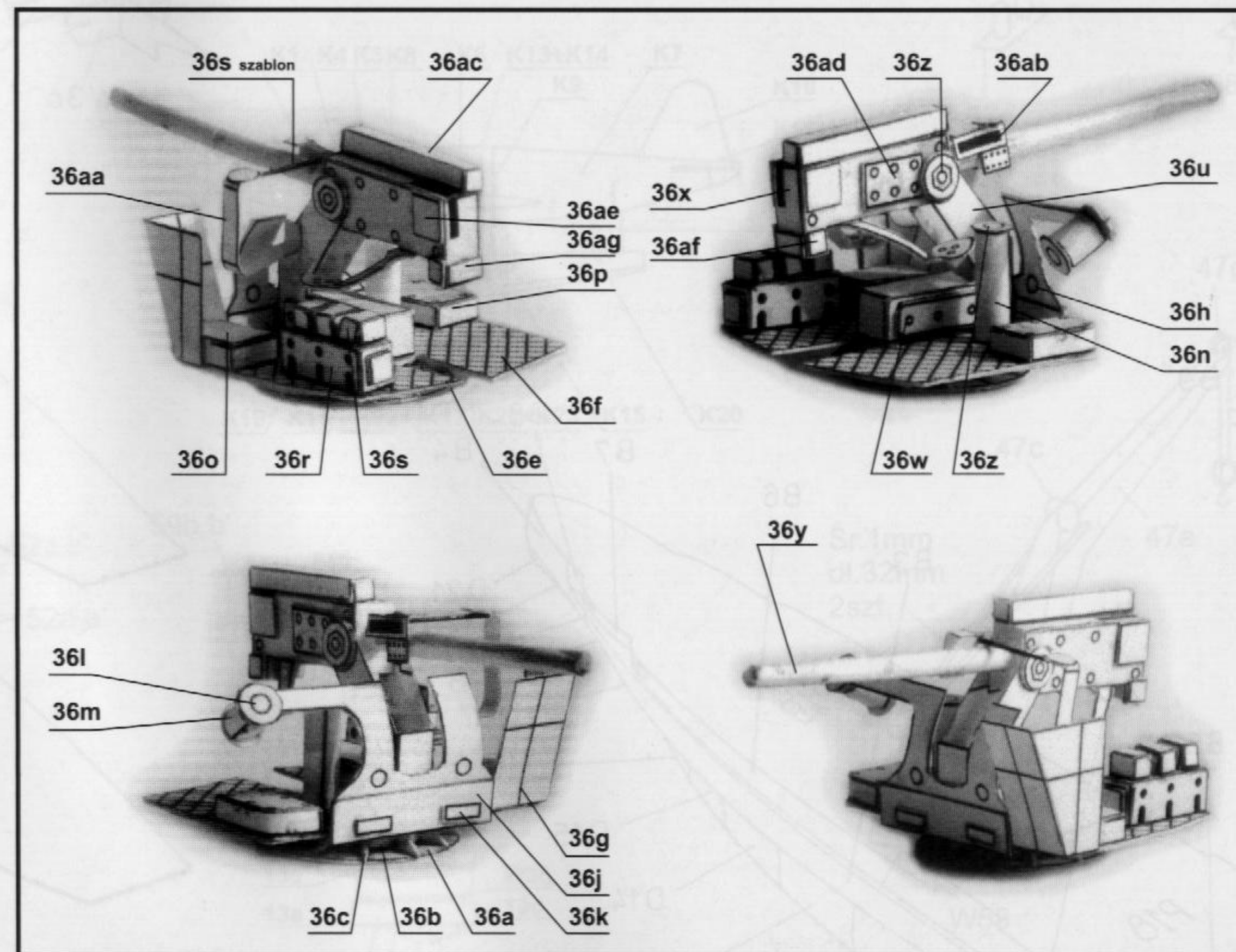
Śródkrećcie

Dziób

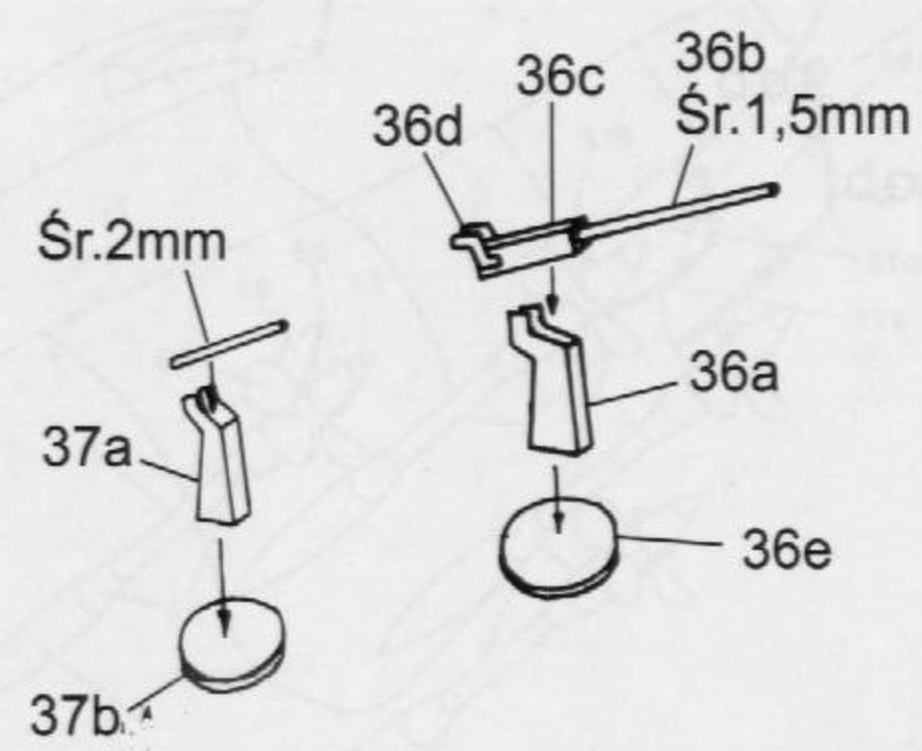

Schemat olinowania masztu dziobowego

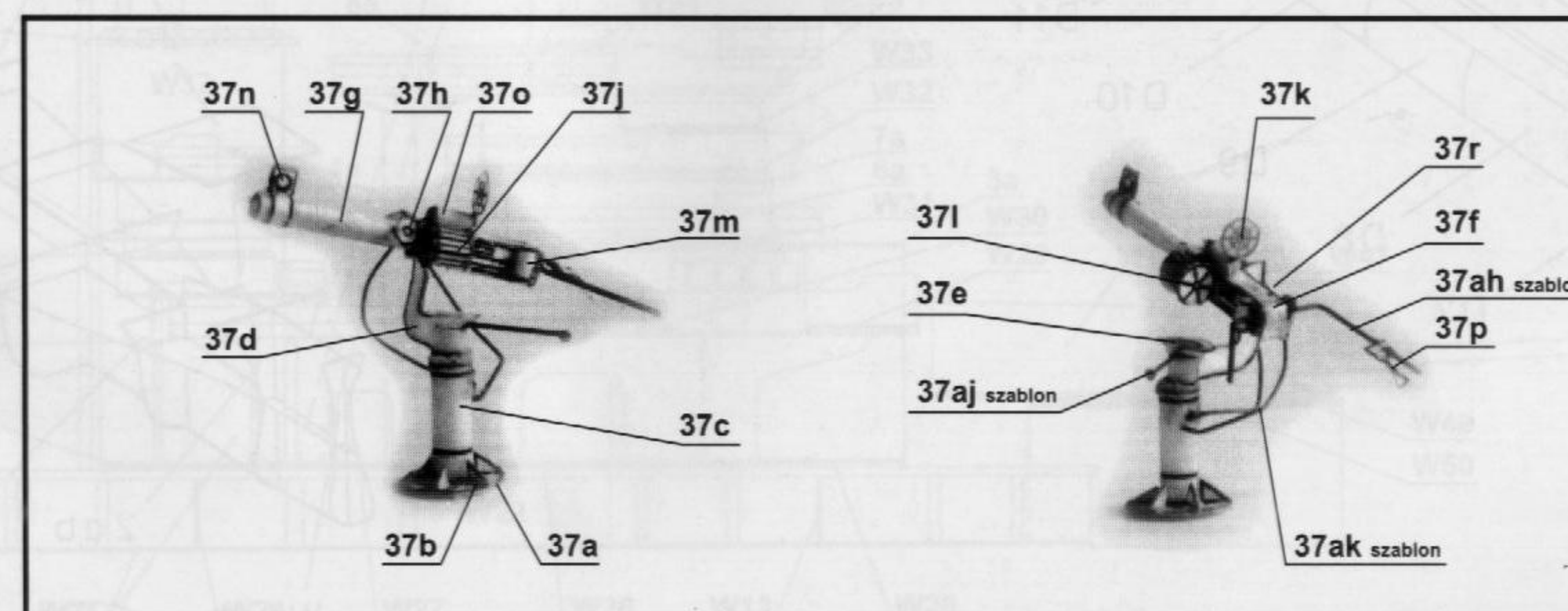
▲ Karabin maszynowy typu Browning kal. 12,7mm

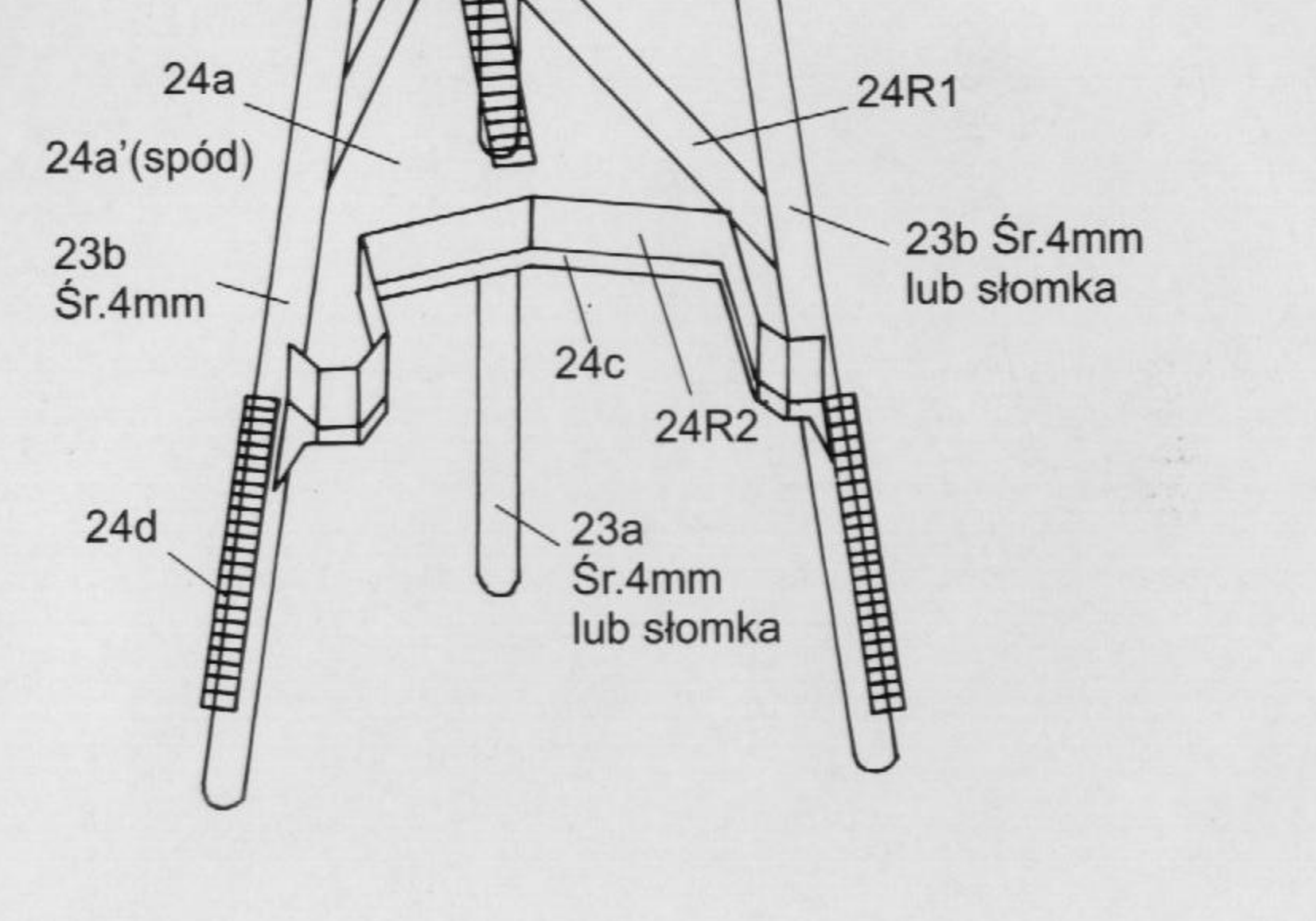
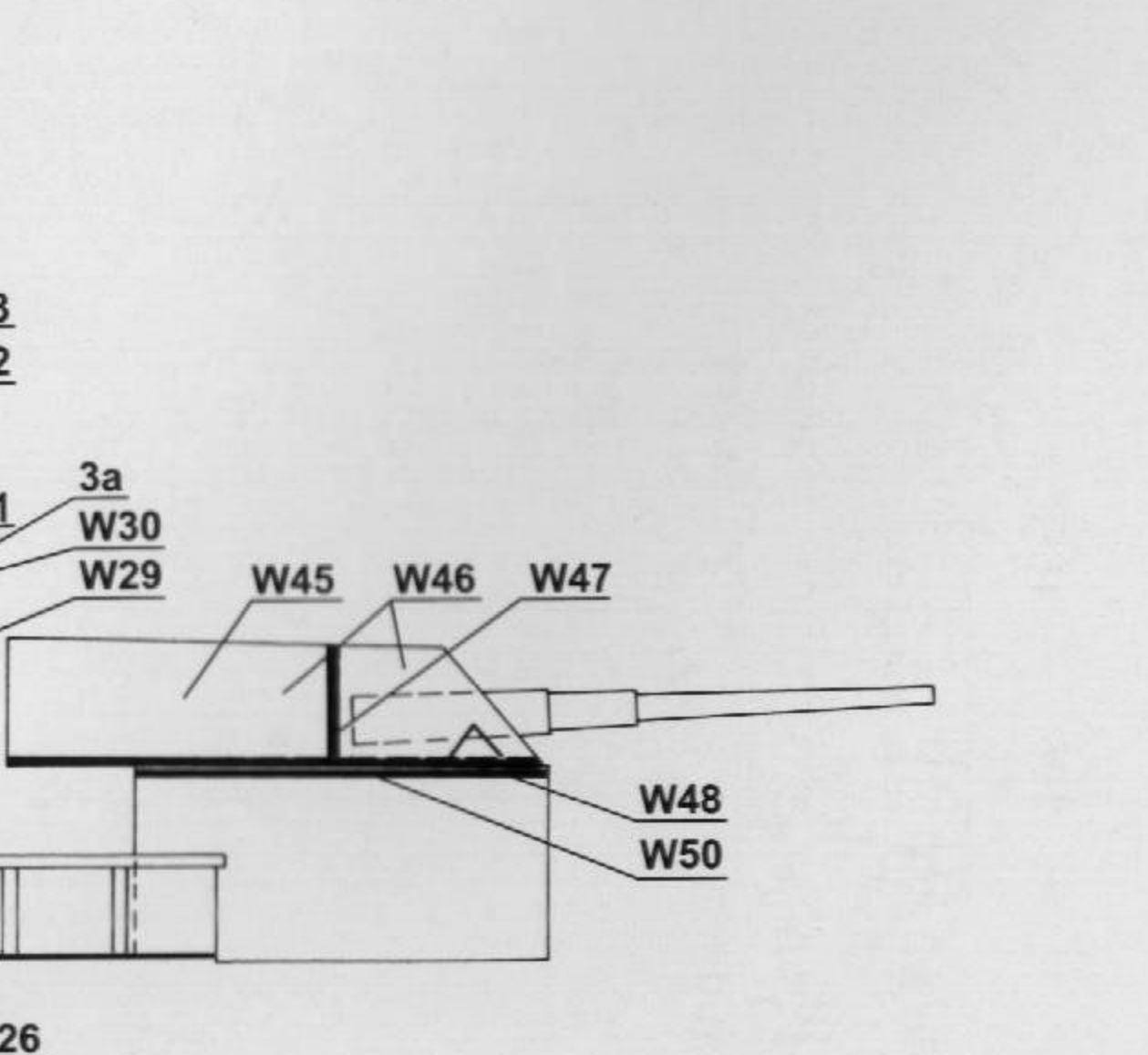
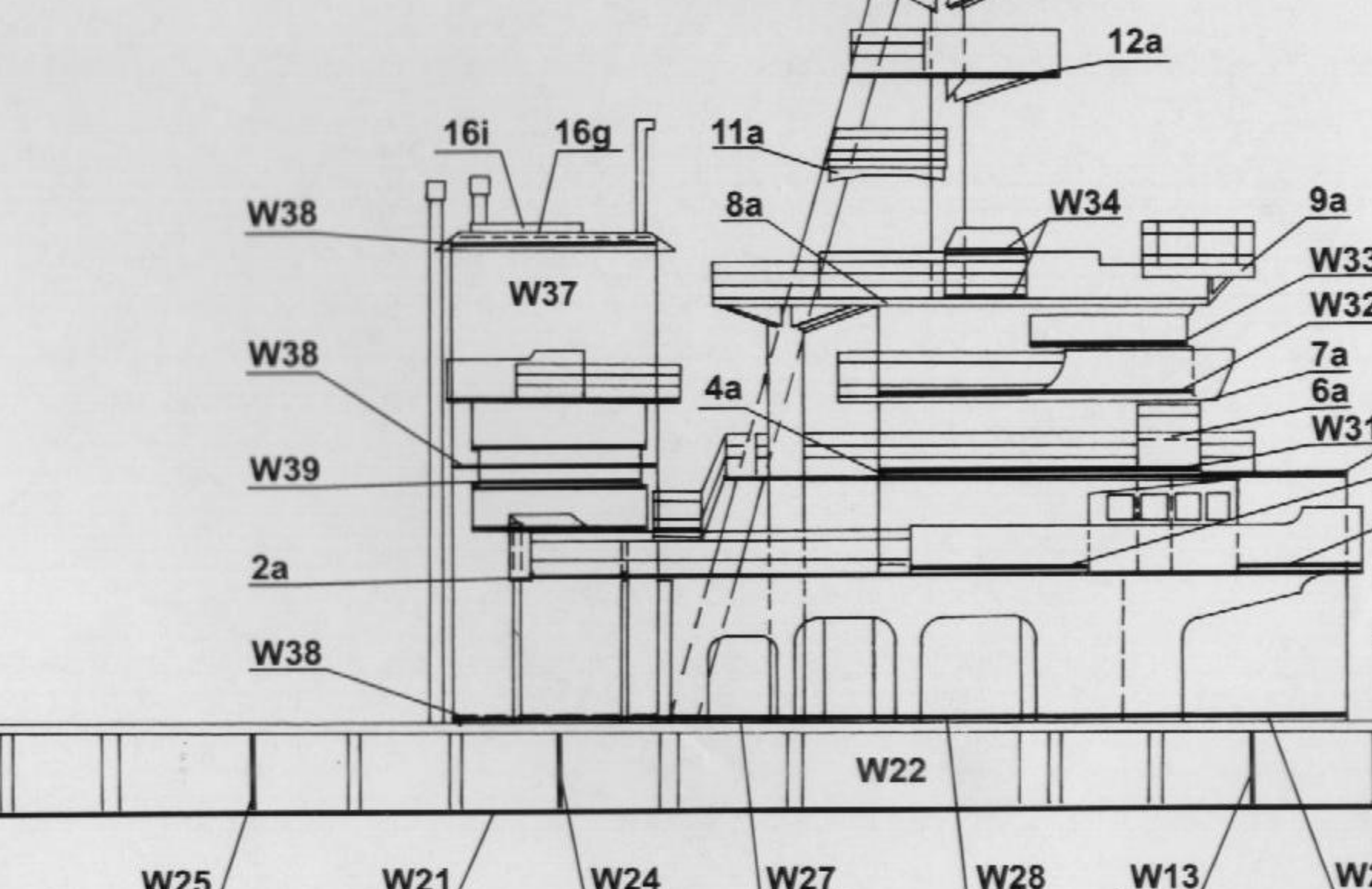
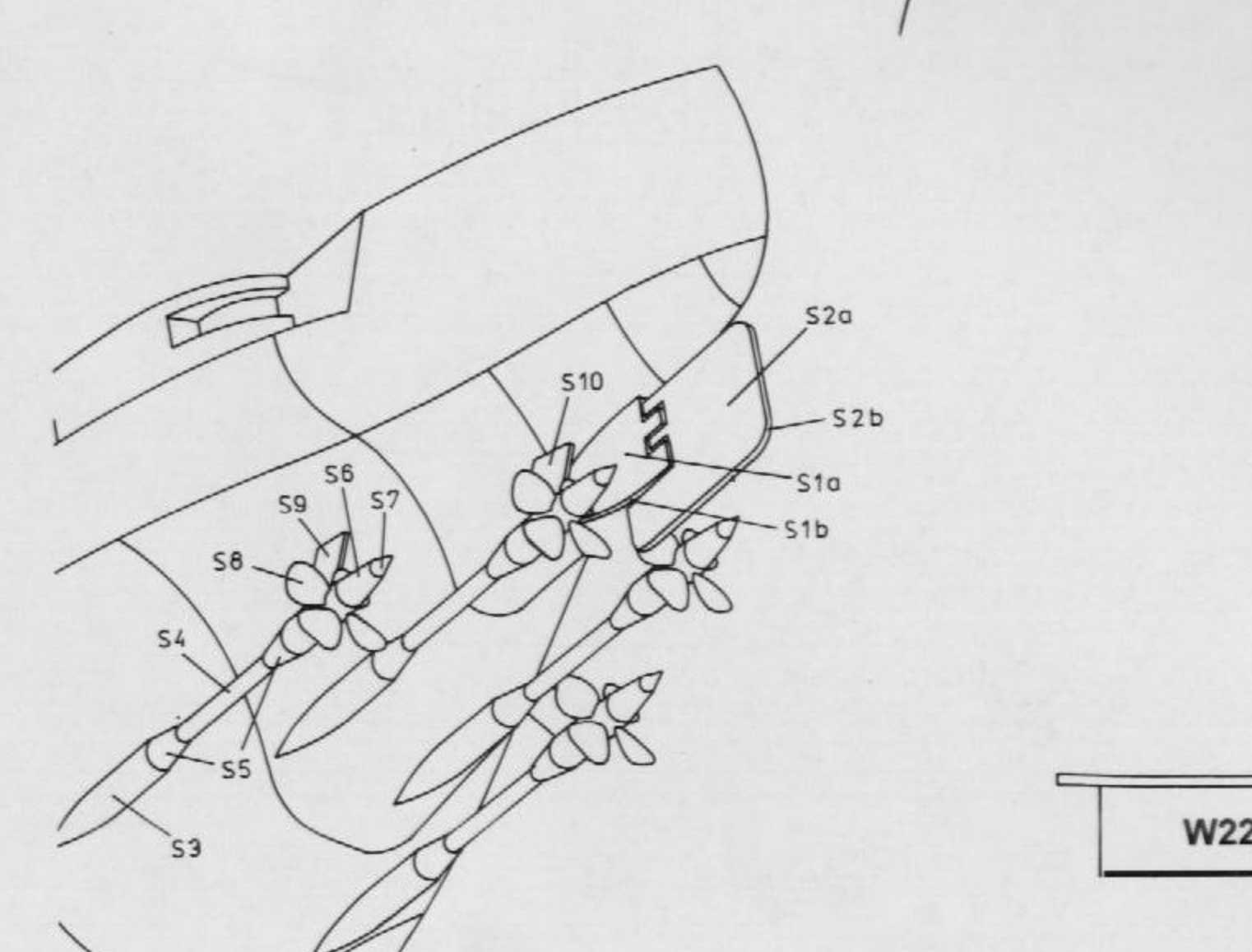
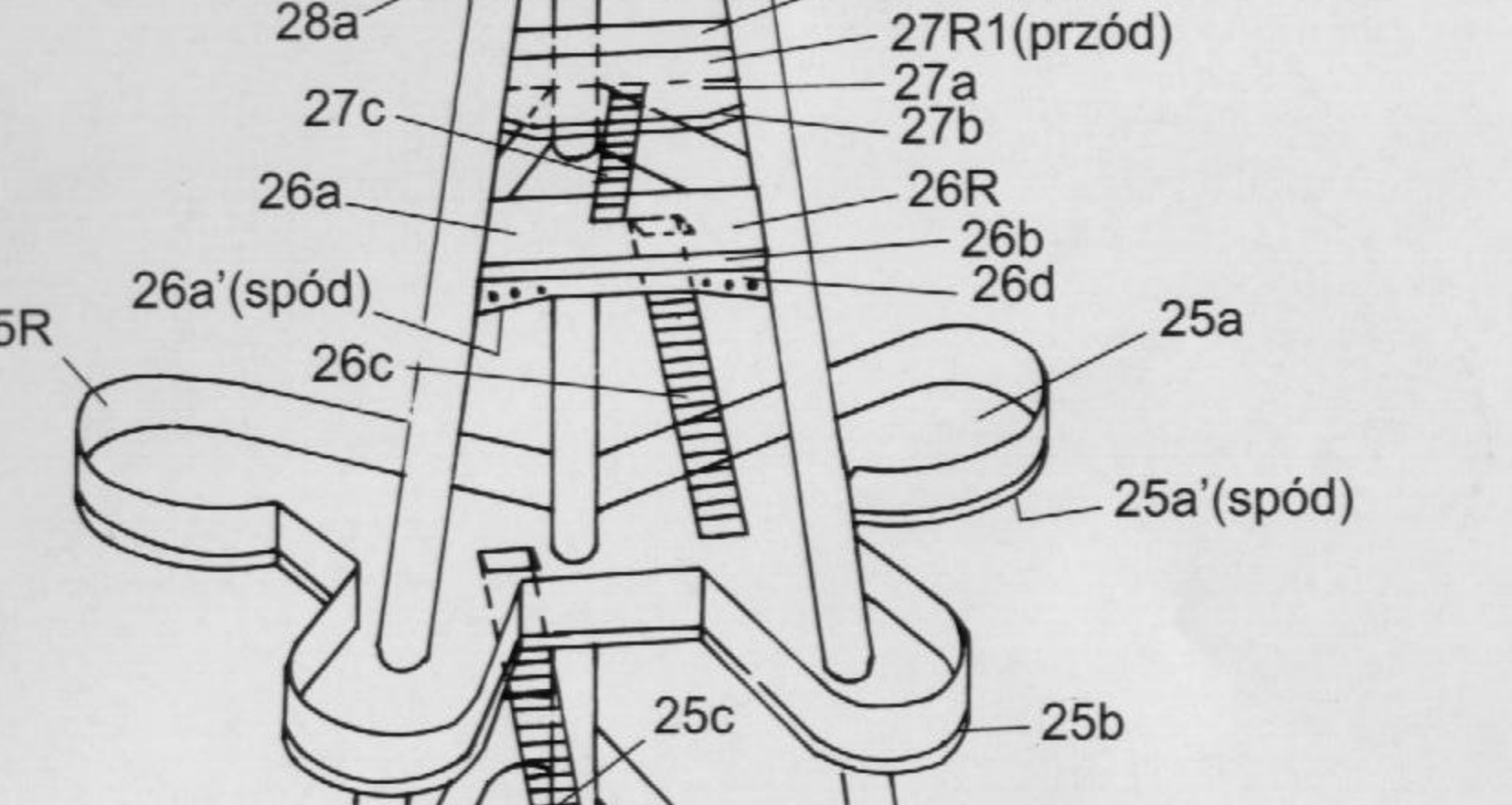
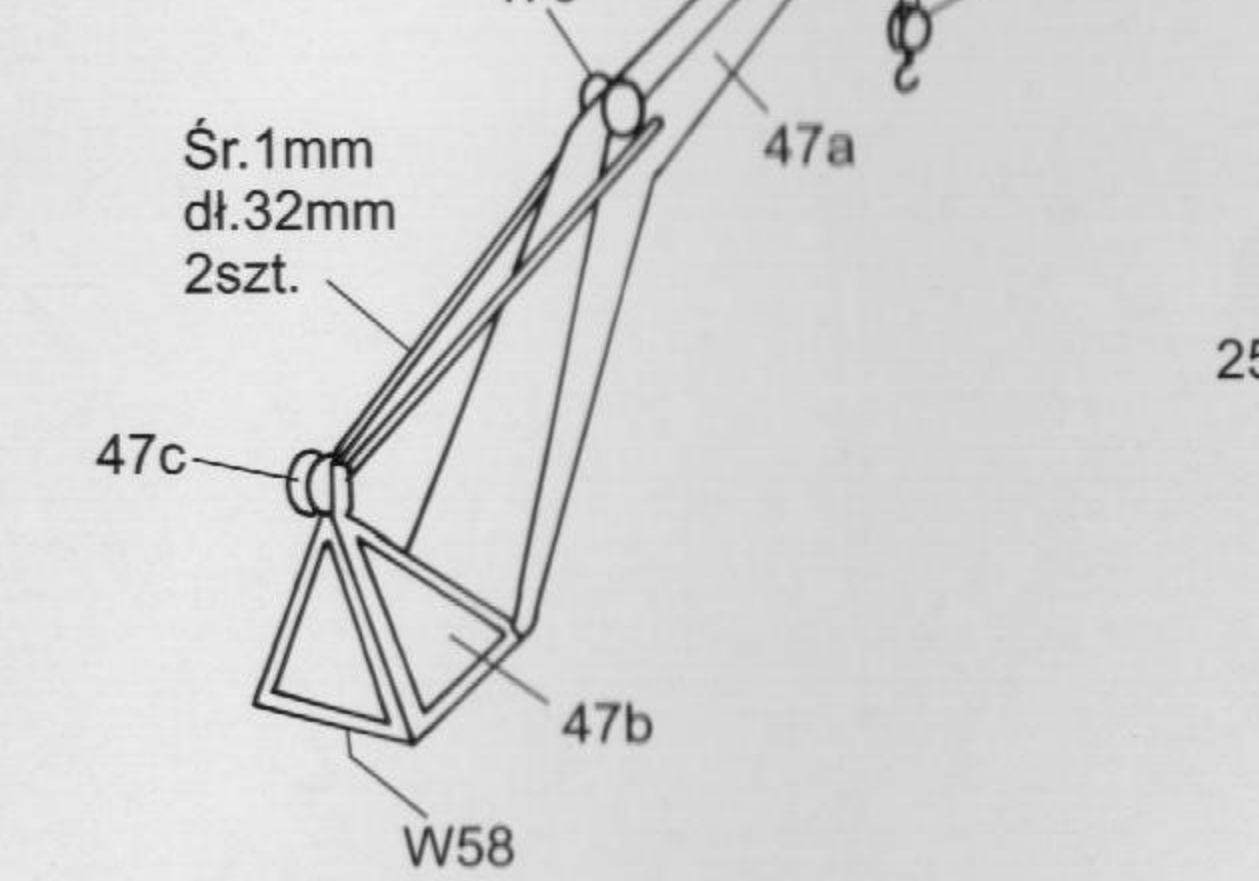
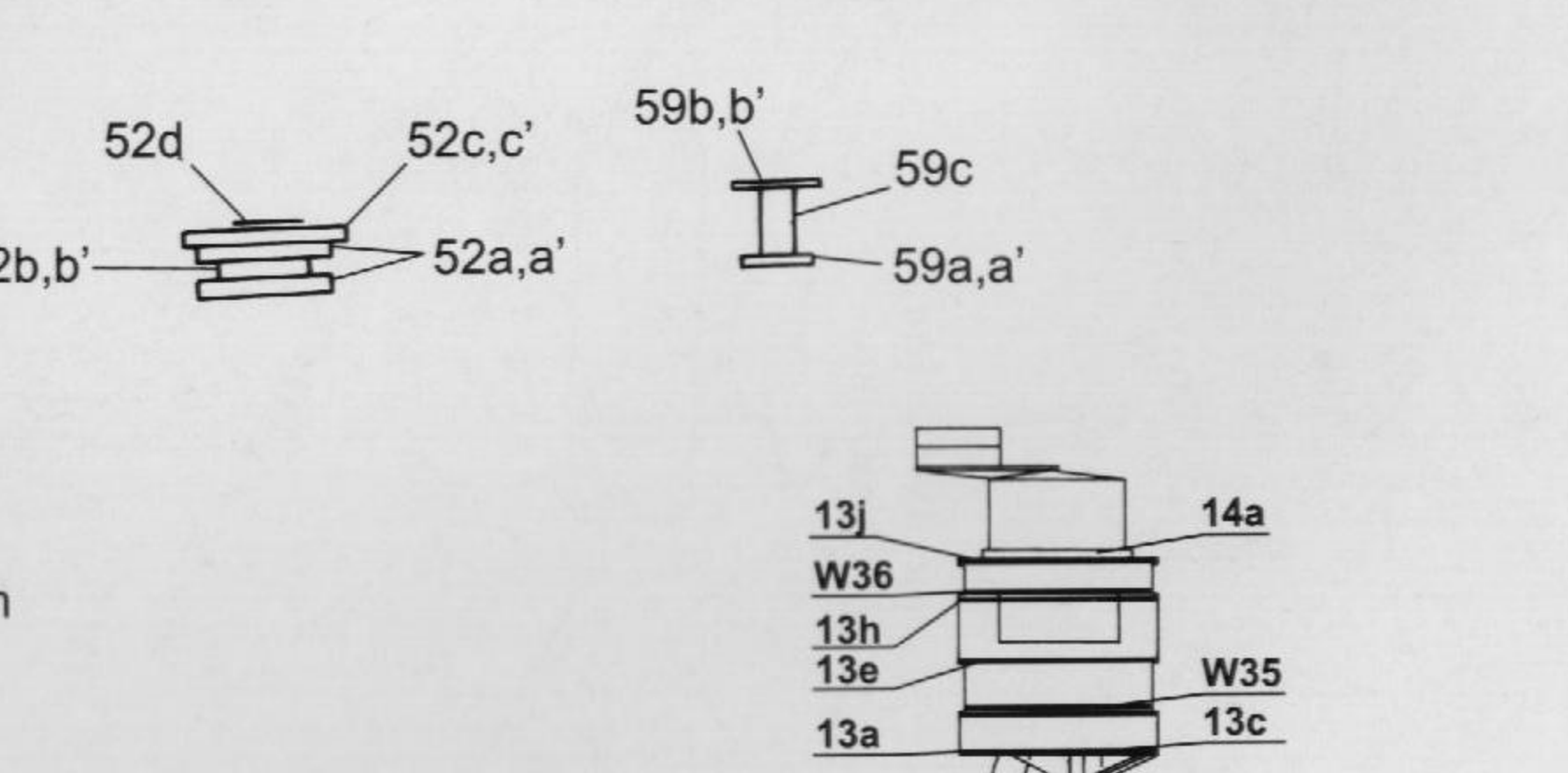
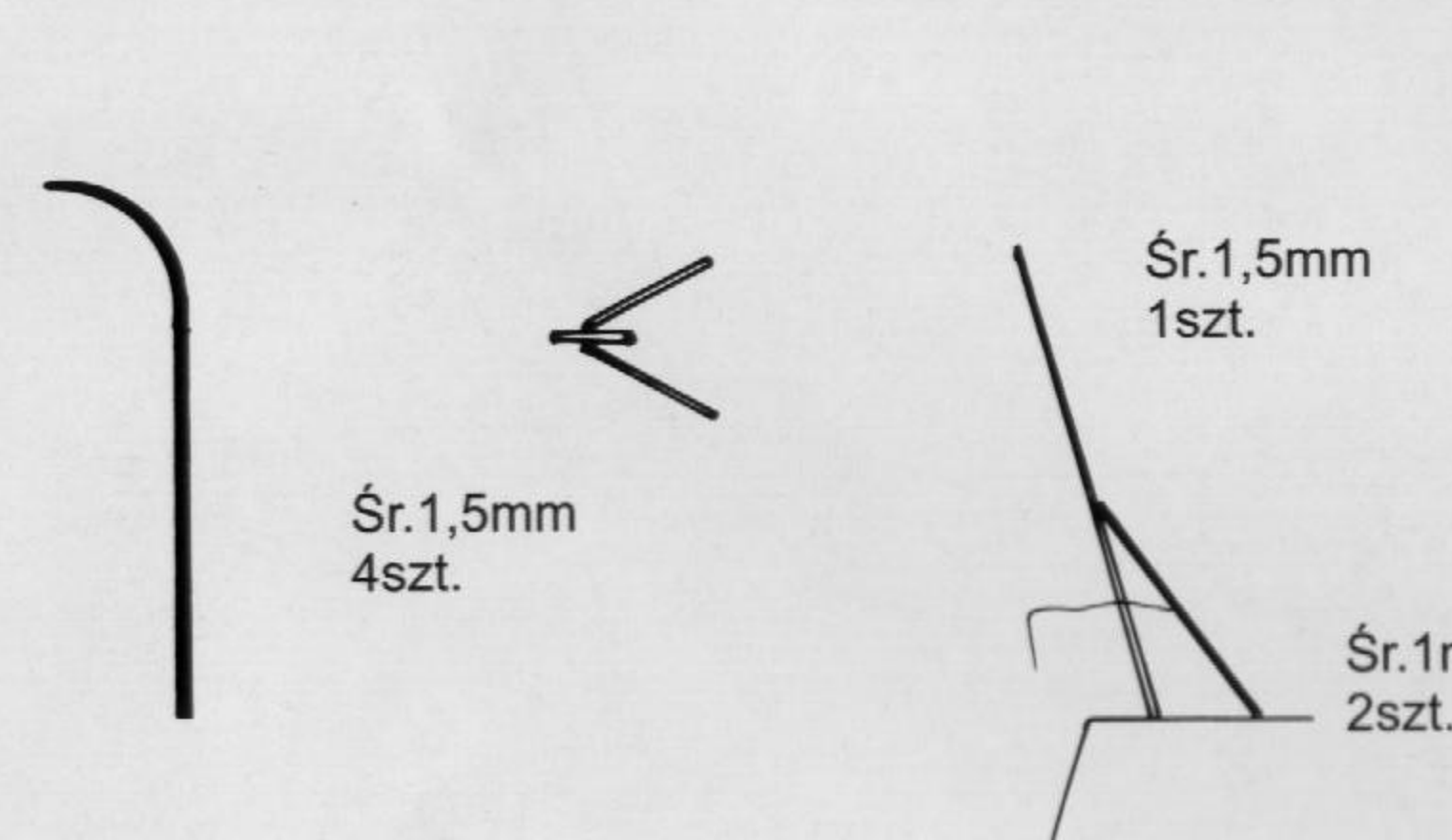
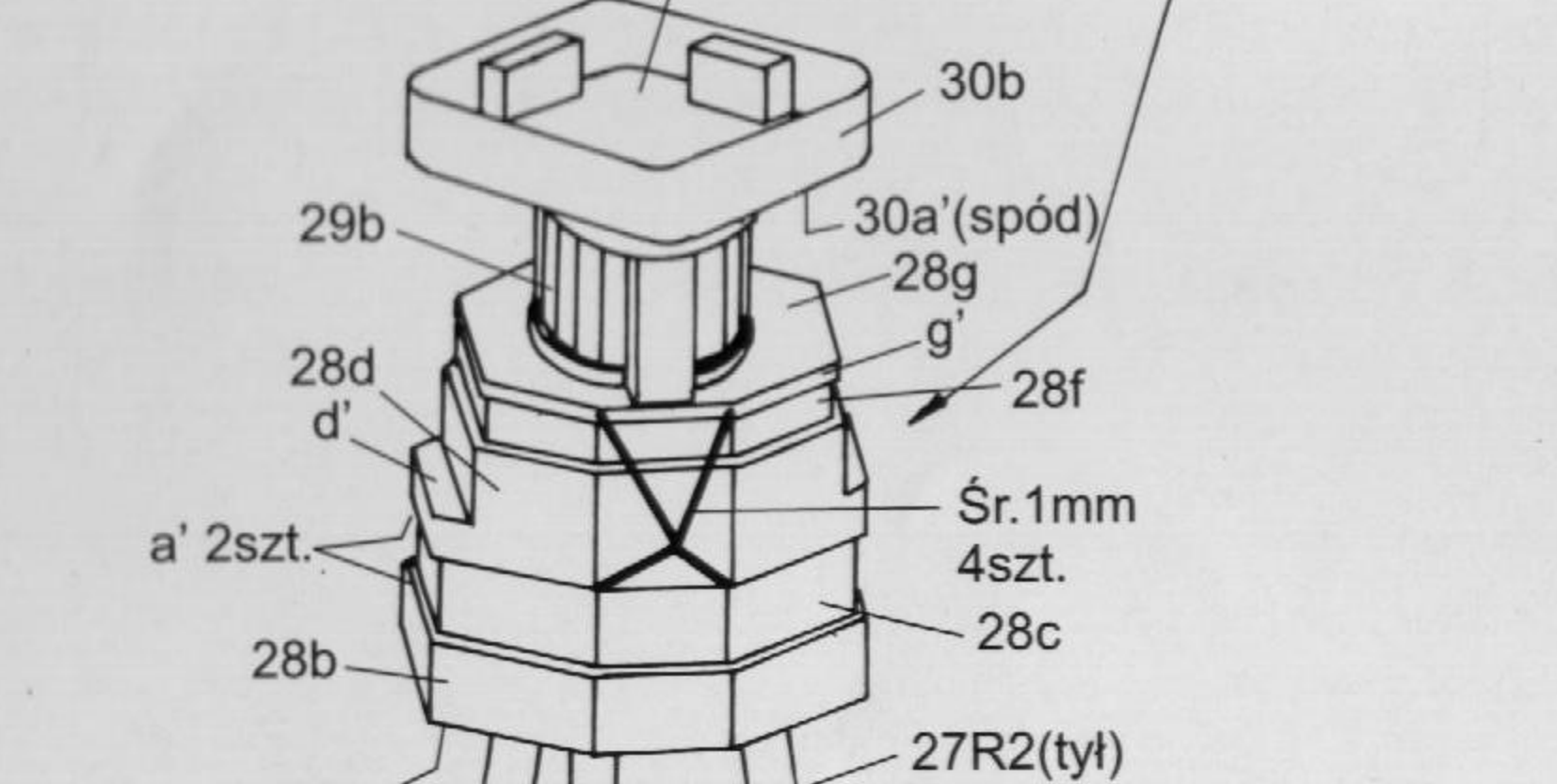
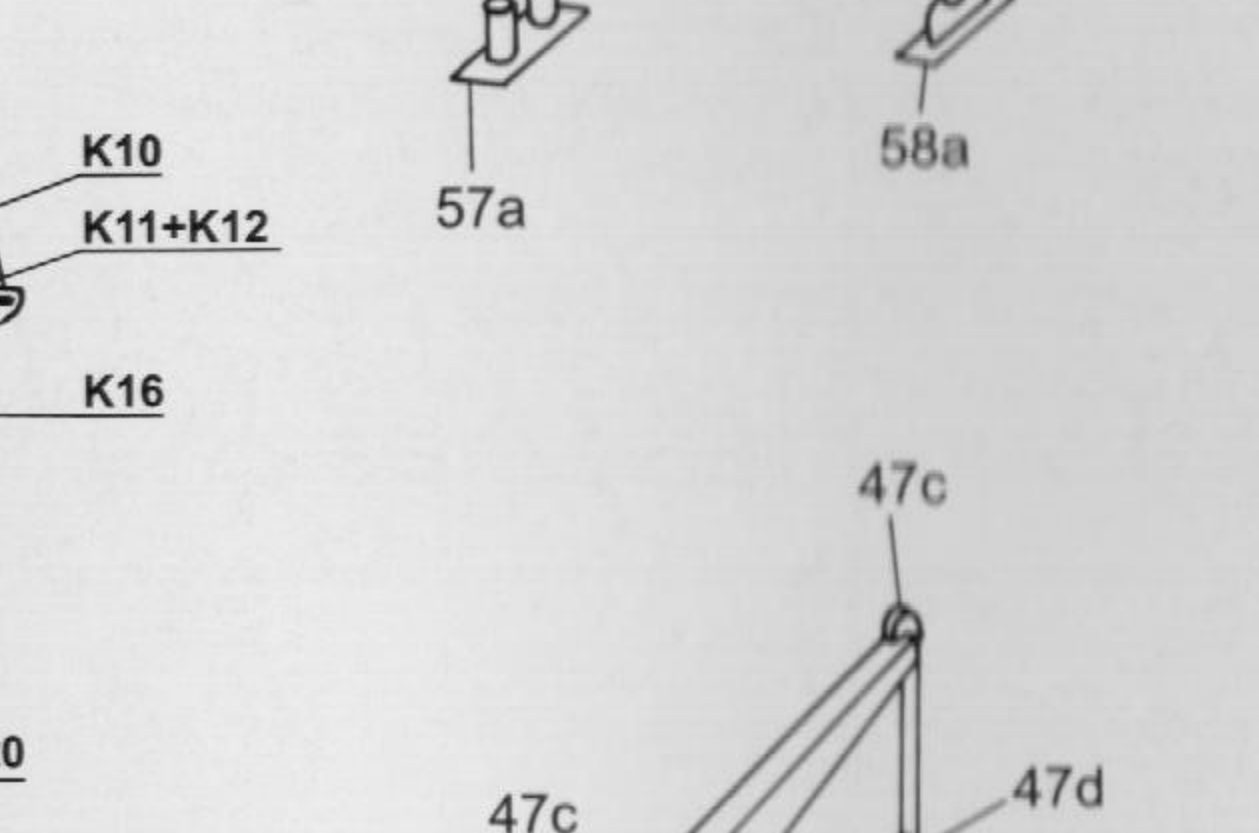
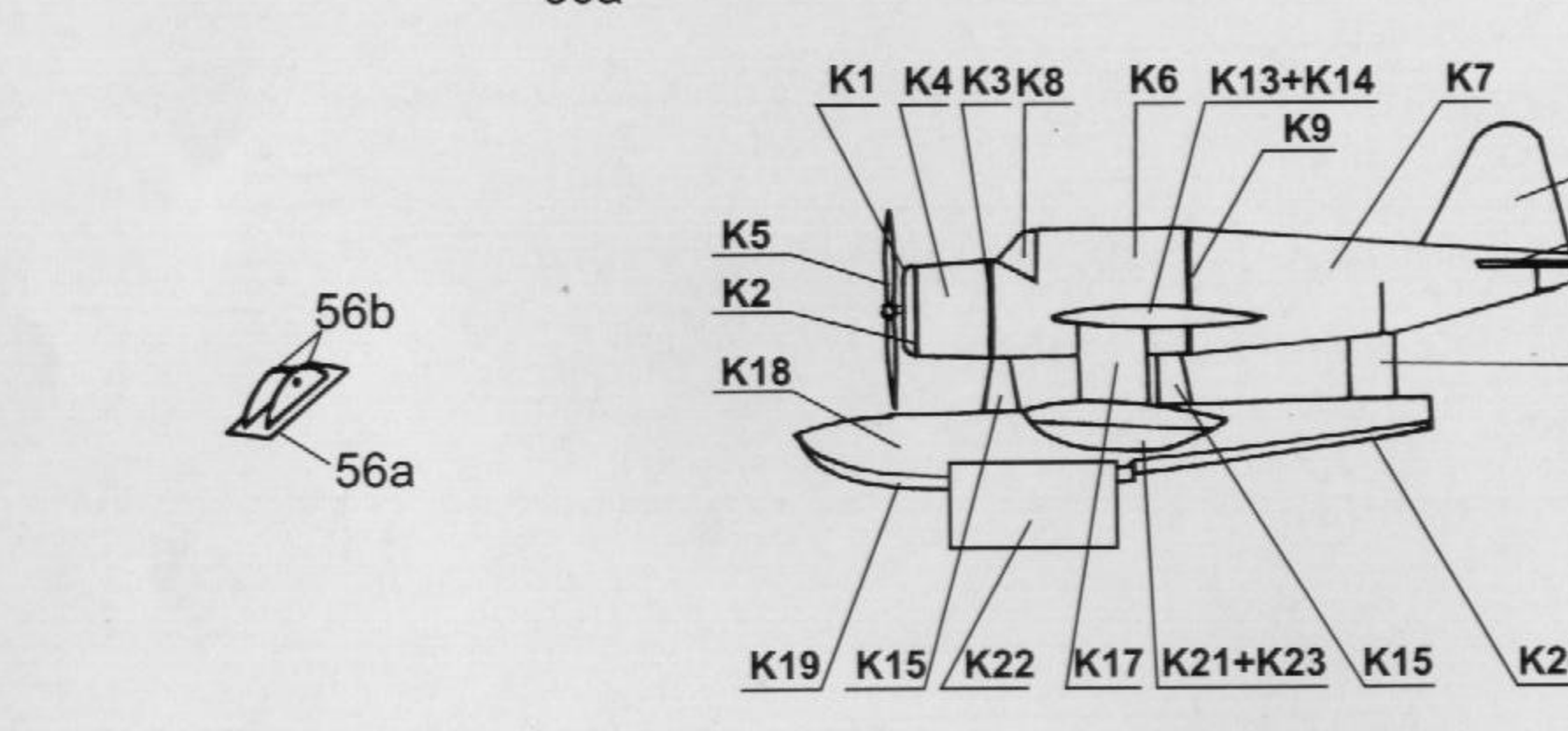
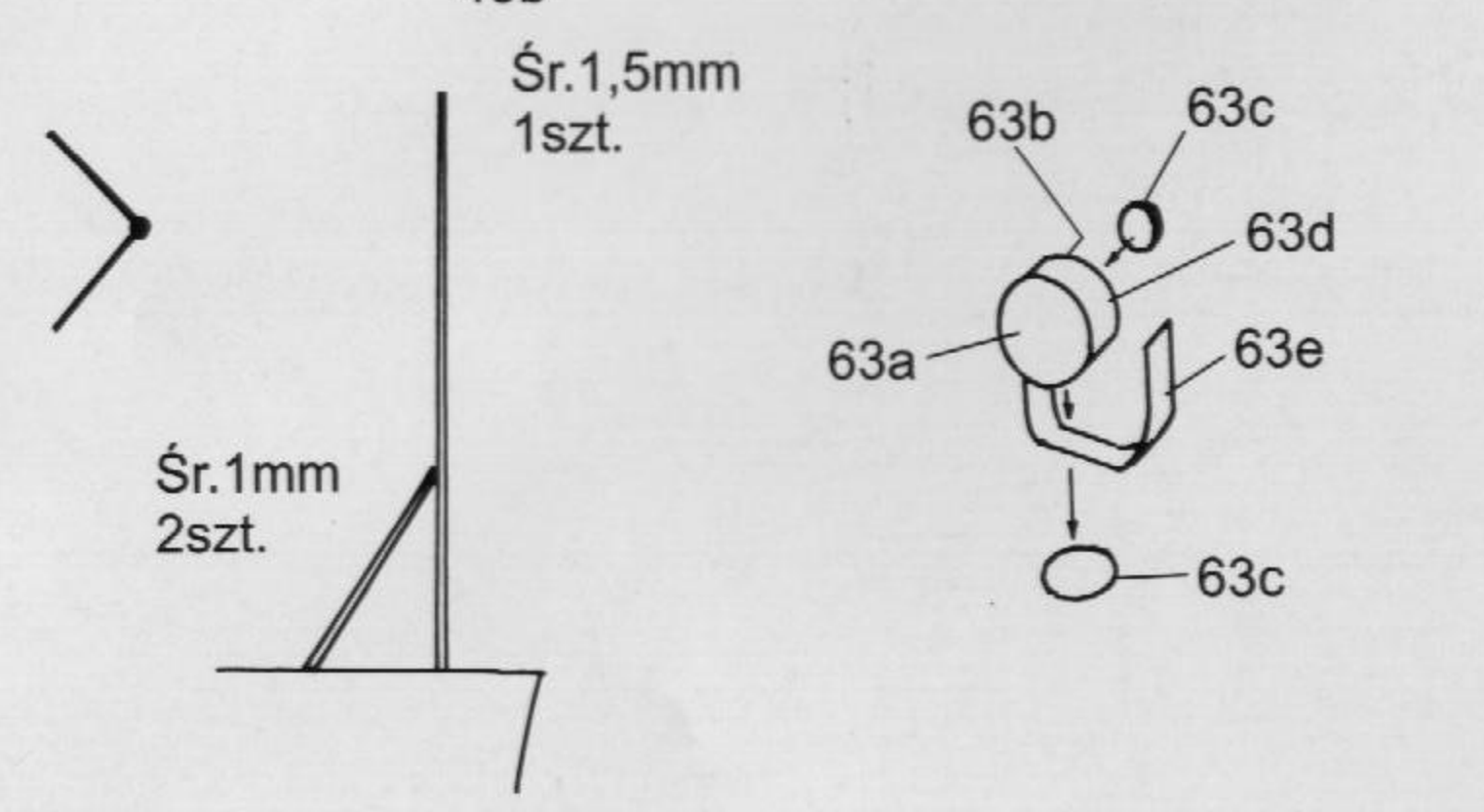
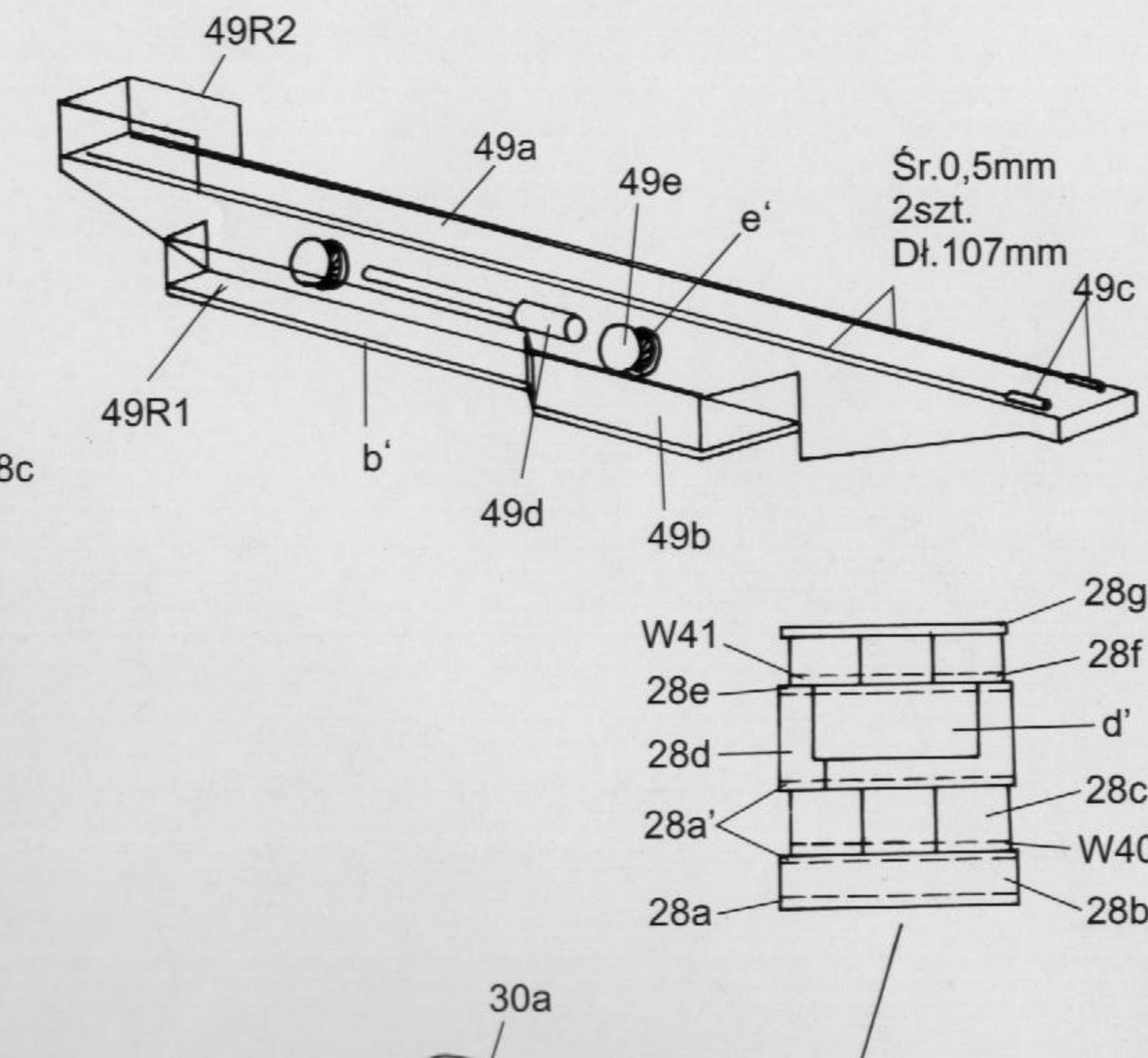
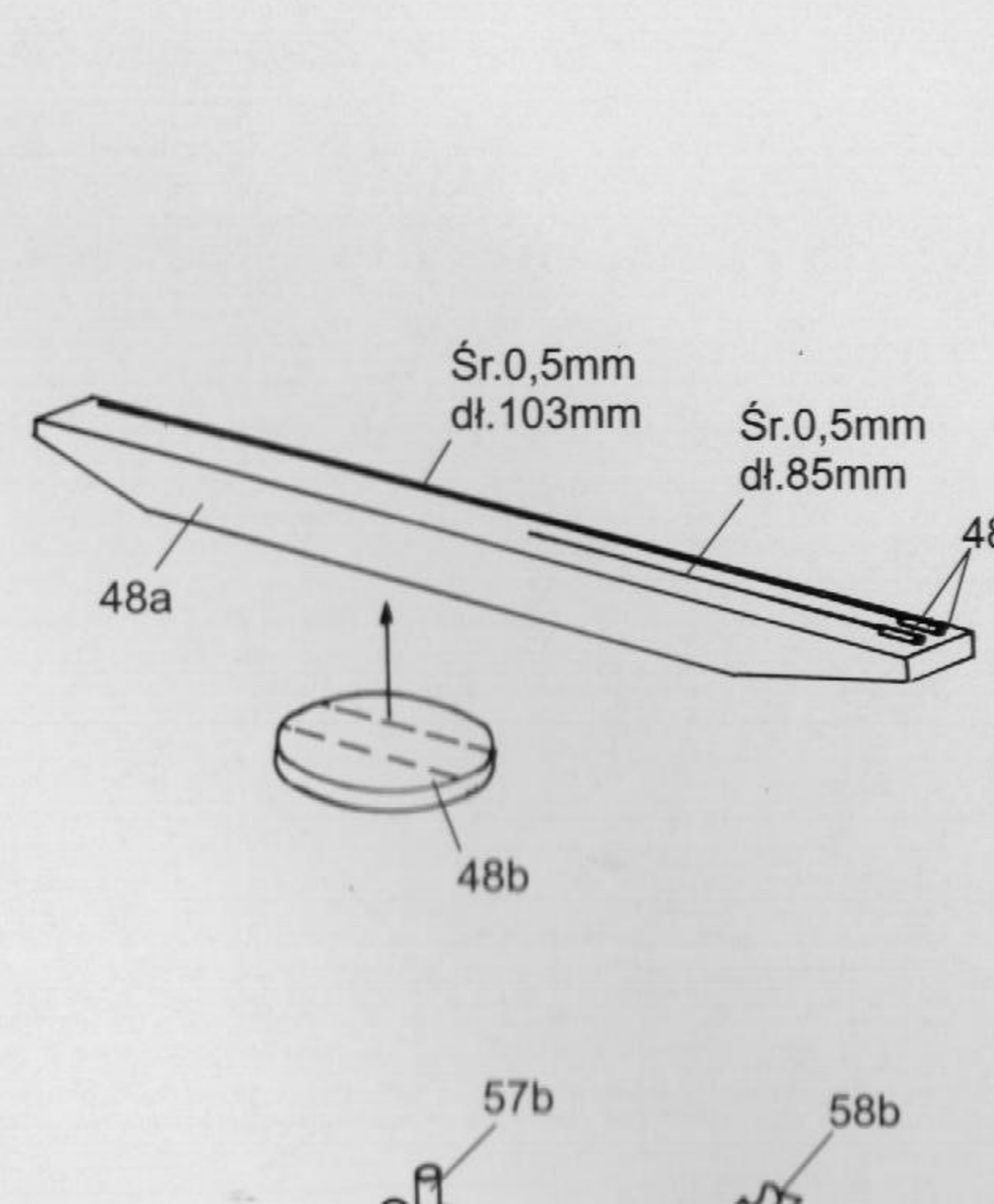
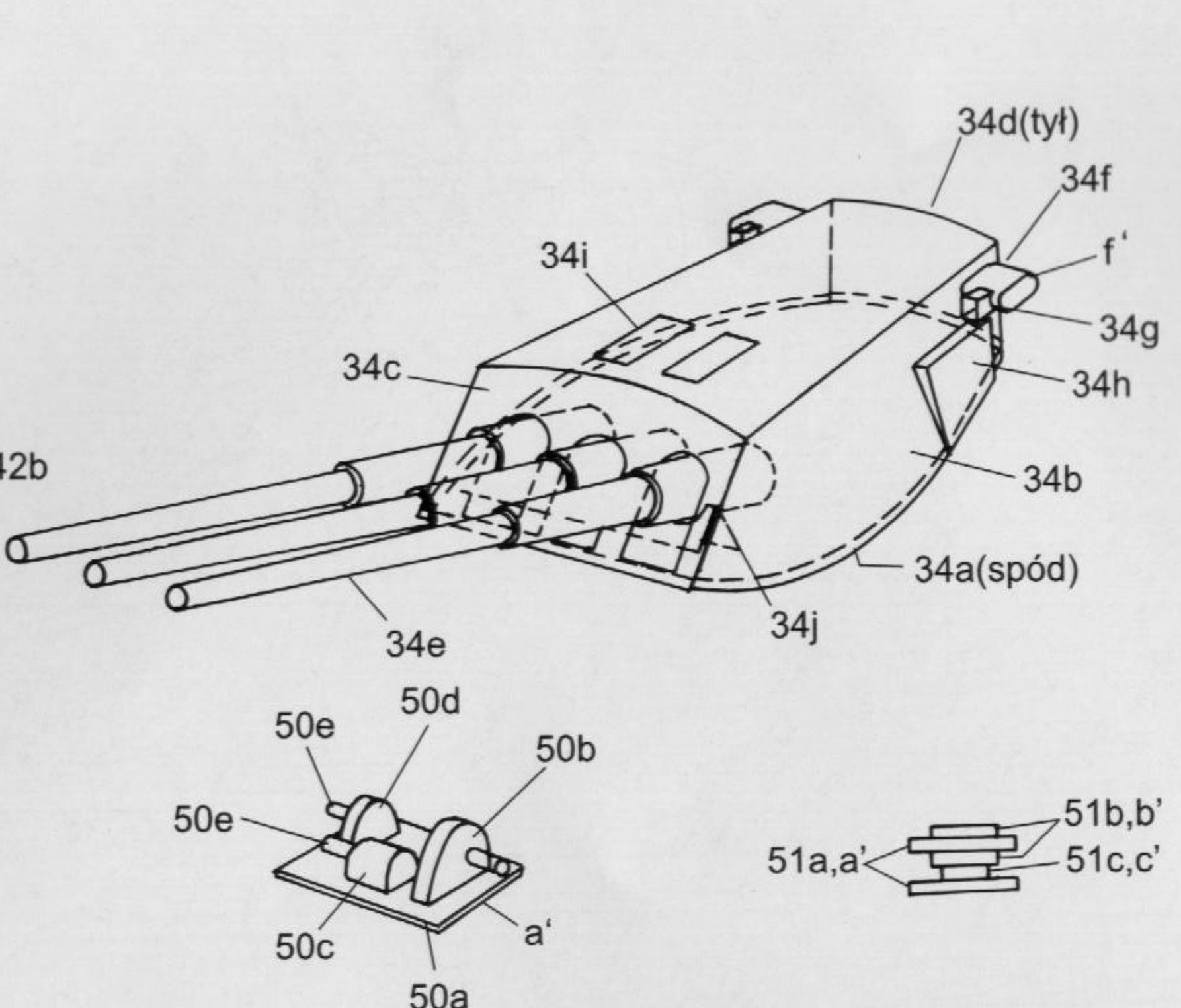
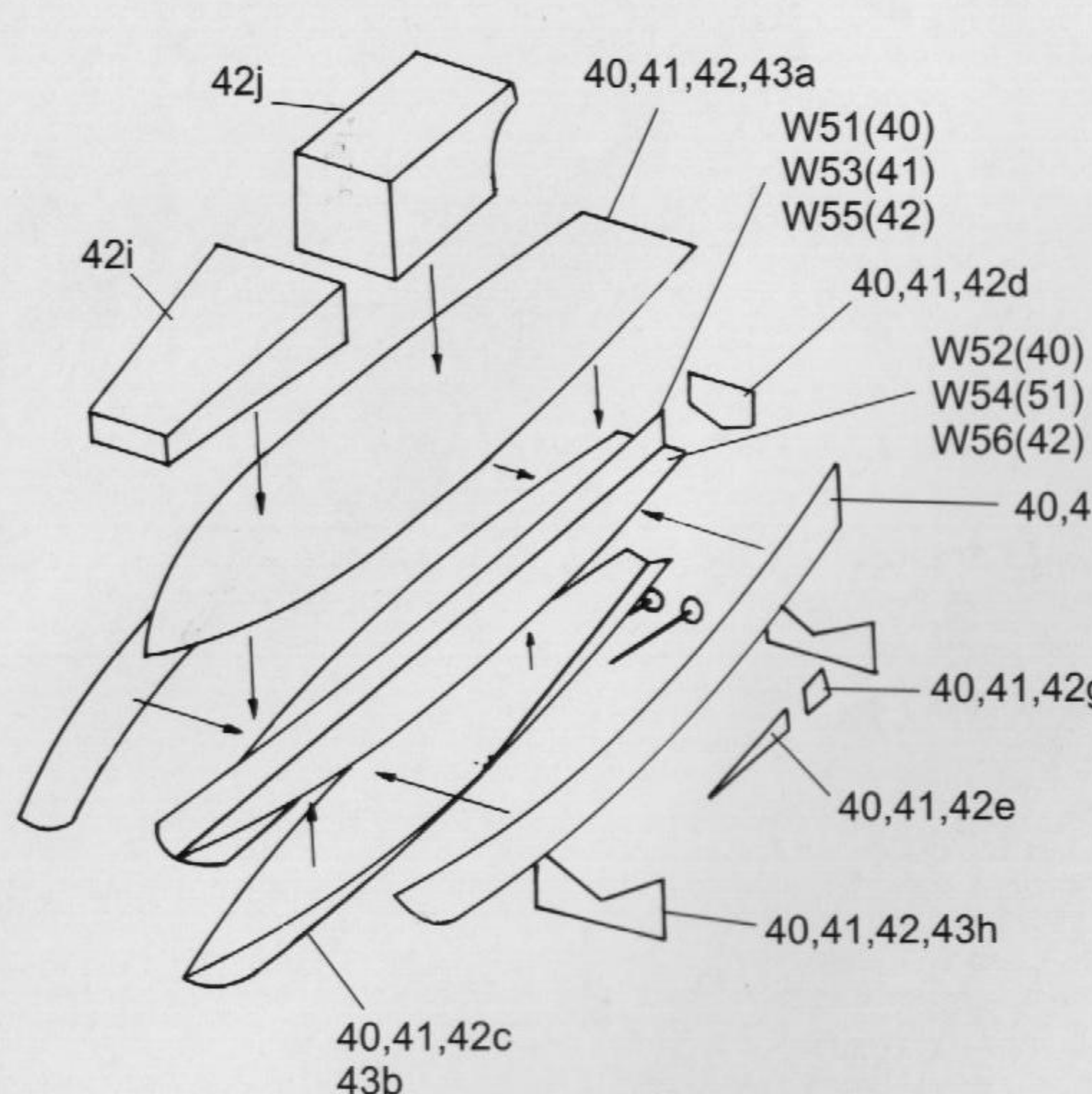
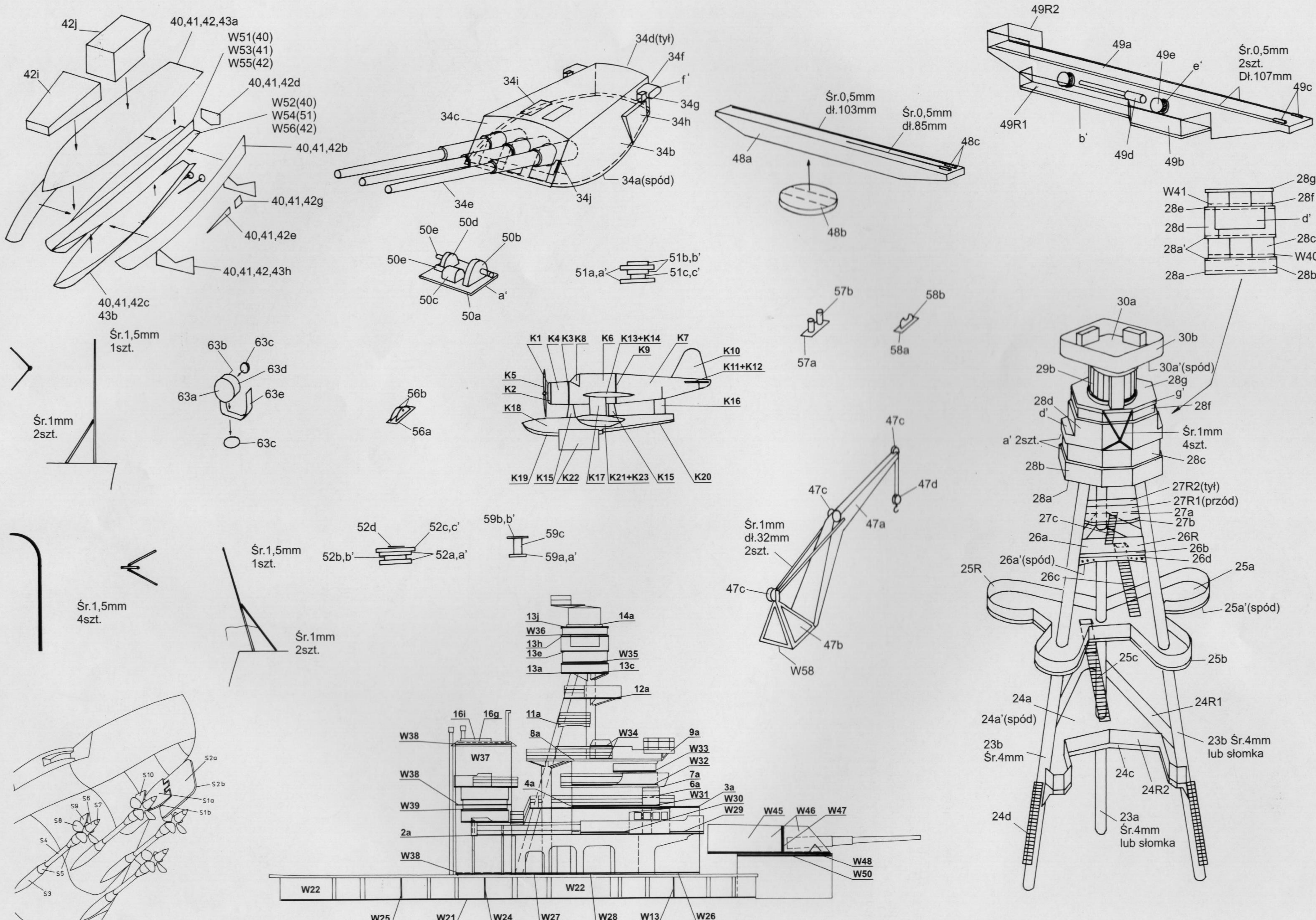
▼ Działo Mk.13 kal.127mm w akcji

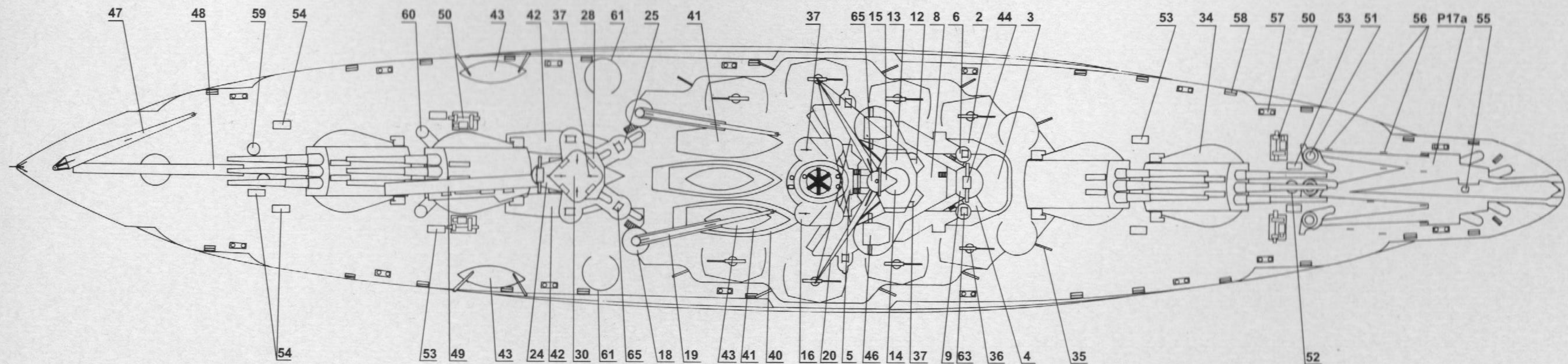
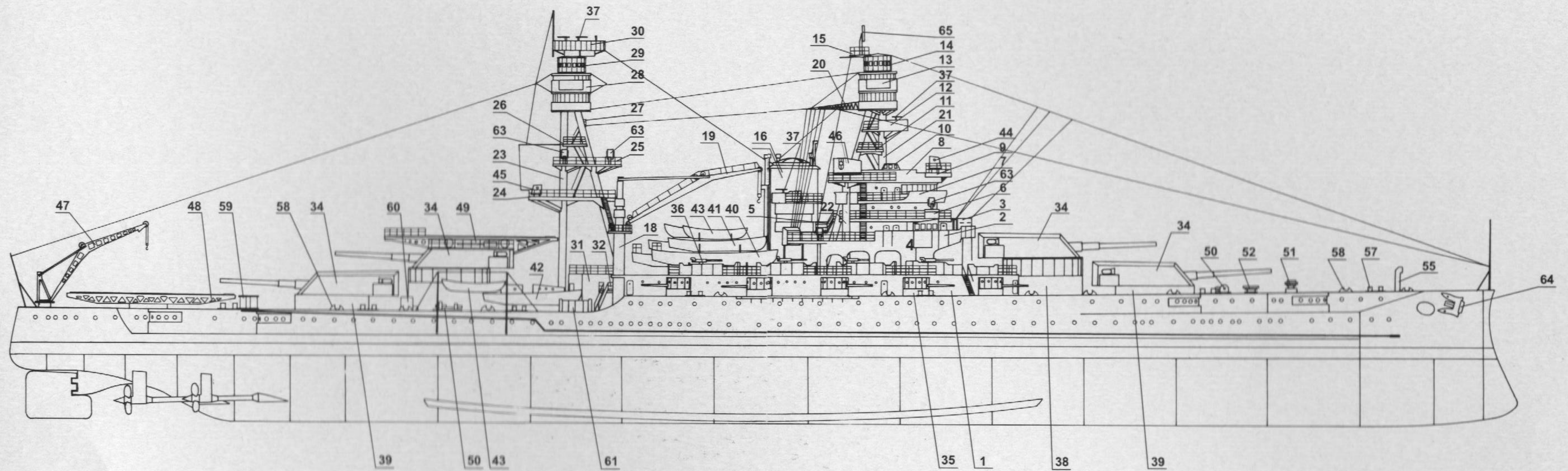
Schemat montażu działa cz.36 i karabinu maszynowego cz.37 w wersji rozbudowanej (B)

◀ Schemat montażu działa cz.36 i karabinu maszynowego cz.37 w wersji uproszczonej (A)

USS Arizona (BB-39)

Uwagi ogólne:

Części oznaczone literą P (L) - strona prawa (lewa)

Części oznaczone gwiazdką (*) - podkleić tekturą

Pola oznaczone symbolem ✂ - wyciąć

Nr części	Wręgi poziome	Wręgi pionowe
1	W21	podłużna W22 poprzeczne W23, W24, W25
2	W26, W27, W28	
3	W29	
4	W30	
7	W31	
8	dolna W32 środkowa W33	
10	W 34 2szt.	
13	W35, W36	
16	W 38 3szt. W 39 2szt.	W37
28	W40, W41	
31	dolna W 42 górną W 43	W44
34	W48	W45, W46 2szt. W47
35	W49 2szt. x10	
38, 39	W50 4szt.	
40	W52	W51
41	W54	W53
42	W56	W55
46	W57	
47	W58	

Budowę modelu rozpoczynamy od naklejenia wszystkich elementów szkieletu na tekturę 1 mm i wycięcia ich. Elementy szkieletu to:

podłużnice pionowe - P1A; P1B; P2A; P2B; P3A; P3B; P4; P5
podłużnice poziome - P6; P7; P8; P9; P10; P11; P12; P13; P14; P15; P16
wręgi - części od W1a do W20a, b oraz od W3c do W18c.

Elementy łączymy w sposób pokazany na rysunku montażowym. Sklejony szkielet zostawić pod lekkim obciążeniem do wyschnięcia. Unikniemy w ten sposób wykrzywienia kadłuba.

Po wyschnięciu szkieletu wykonujemy poszycie dna kadłuba, cz.: od D1 do D21. Od każdego z tych elementów należy odciąć sklejki i nakleić na wręgi. Po oklejeniu wszystkich wręg kolejno naklejamy wszystkie segmenty (na styk).

Obecnie wykonujemy burty, cz.: od B1 do B16, B6', B6'', B7', B7'', B8', B9', B9'', B10', B10'', B12', B13', oraz stępki, cz. D22.

UWAGA - NA BURTACH NALEŻY NAMALOWAĆ CZARNĄ LINIĘ WODNĄ LUB NAKLEIĆ JĄ Z WYCIĘTEGO PASKA PAPIERU (szer. 7mm).

Usterzenie składa się z części od S1 do S2. Do wykonania wałów śrub należy użyć słomki od napojów lub drutu o średnicy 3mm.

Na tak przygotowany kadłub naklejamy części pokładu: P17, P18, P19, które dla usztywnienia można podkleić dodatkową warstwą kartonu.

Teraz przystępujemy do sklejania nadbudówek. Na tym etapie montażu należy posługiwać się tabelą, w której zawarte są wszystkie wręgi usztywniające nadbudówki i inne części, oraz sposób ich umieszczenia.

Nadbudówka 1 składa się z pomostu 1a, krawędzi 1a', i boków: 1b, 1c, 1d, 1e, 1f, 1g, które umieszczone wzdłuż linii przerywanych na pokładzie tworzą "kazamaty" dla wież działowych 35. Na cz.1a w oznaczonych miejscach należy przykleić szereg osłon stanowisk ogniowych, cz. od 1k do 1p, wraz z "żeberkami", cz.k' do pi oraz relingi, cz. pd 1R1 do 1R5. Całość dopełniają drabinki, cz.: 1i, 1j.

Nadbudówka 2a składa się z pomostu 2a i ścian bocznych 2b, 2b'. W cz.2a należy wyciąć otwory dla masztów 21b i wsporników 22a. Wewnątrz ścianek 2b należy przykleić elementy 2c, 2d 2e (w oznaczonych miejscach). Są to elementy podtrzymujące cz.2a, nie uwidocznione na rysunku montażowym. Całość dopełniają relingi, cz.: 2R, 2f.

Nadbudówka 3 składa się z części górnej 3a, boków 3b, i ścianek 3c, w których należy wyciąć okna i przykleić wzdłuż linii przerywanej na cz.2a.

Nadbudówka 4 składa się z pomostu 4a i części dolnej 4b. W cz.4a wycinamy otwory na drabinki. Wzdłuż krawędzi 4a' przyklejamy relingi, cz. od 4R1 do 4R4.

Pomost 5 łączymy za pomocą ukośnych drabinek pomost 4a i komin 16. Element ten można dopiero przykleić przy mocowaniu komina.

Obecnie wykonujemy stanowisko dla reflektora 6 i nadbudówkę 7. Nadbudówka 7 składa się z pomostu 7a, balustrady 7b, 7b', i części dolnej 7c i 7d. Kształt tej części, jak również kształt cz. 2c, 2d, 2e, 3, 4b, 8, są nadawane przez odpowiednie wręgi dolne (patrz tabela). W cz.7a należy wyciąć otwory na drabinki. Całość dopełniają relingi 7R1 i 7R2.

Nadbudówka 8 składa się z pomostu 8a, balustrady 8f, relingu 8R, oraz części dolnej (pomost nawigacyjny) 8b, 8c, 8d, który należy wykonać wg rysunku. W cz.8a wycinamy otwory na drabinki. W przedniej części 8a przyklejamy pomost dla dalmierza 9 (cz.9a należy podkleić tekturą 2 mm). Pod spodem znajduje się maleńka podpórka 9c, którą widać tylko na planie ogólnym.

Obecnie wykonujemy wg rys. pomosty 11, 12 i cz.: 13, 14, 15. Maszty 21e i 21b wykonujemy na bazie słomki lub drutu śr. 3mm. Wymienione elementy łączymy w całość wg rysunku. Maszty osadzamy w oznaczonych miejscach (cz.21a na cz.8a; cz.21b na cz.1a). Należy pamiętać o elementach 11e, 12c, 13l (nie widocznych na rysunkach). Części te przyklejamy wzdłuż linii przerywanych na cz.11a', 12a' i 13a. Wsporniki dalmierza, cz.22a łączą od spodu cz.8a (oznaczone miejsca na cz.8a') i cz.1a. Należy pamiętać o cz.22b. Na cz.8a przyklejamy cz.10, przylegającą do masztu, cz.21a. Do cz.13 dołączamy dźwigi, cz.20.

Przystępujemy do budowy komina. Składa się on z podstawy, cz.17, i części głównej 16, które wykonujemy wg rys. Przed osadzeniem komina przyklejamy pomost 5 (do cz.4a).

Filary dźwigów, cz.18, wykonujemy na bazie słomki lub drutu średnicy 3mm. Składają się one z dwóch segmentów 18a i 18b, które po dokładnym zwinięciu tworzą odpowiedniej grubości element. Cz.18a i 18b łączą się poprzez pomost 18c. Do filarów 18 dodajemy dźwigi 19 (wg rys.).

Obecnie wykonujemy nadbudówki 31 z pomostami 32 i nadbudówki 33.

Następnie wykonujemy pomosty: 24, 25, 26, 27. Od spodu każdego z nich (oprócz 27) należy przykleić elementy: 24e, 25d, 25e, 26d (wzdłuż linii przerywanych). W pomostach 24 i 25 należy powycinać otwory na maszty 23a i 23b. Maszty wykonujemy na bazie słomki lub drutu śr.3mm. W cz. 25, 26 wycinamy również otwory na drabinki.

Przystępujemy do wykonania cz.: 28, 29, 30 (wg rys.). Części od 23 do 30 łączymy w całość wg rys. i mocujemy na pokładzie w oznaczonym miejscu.

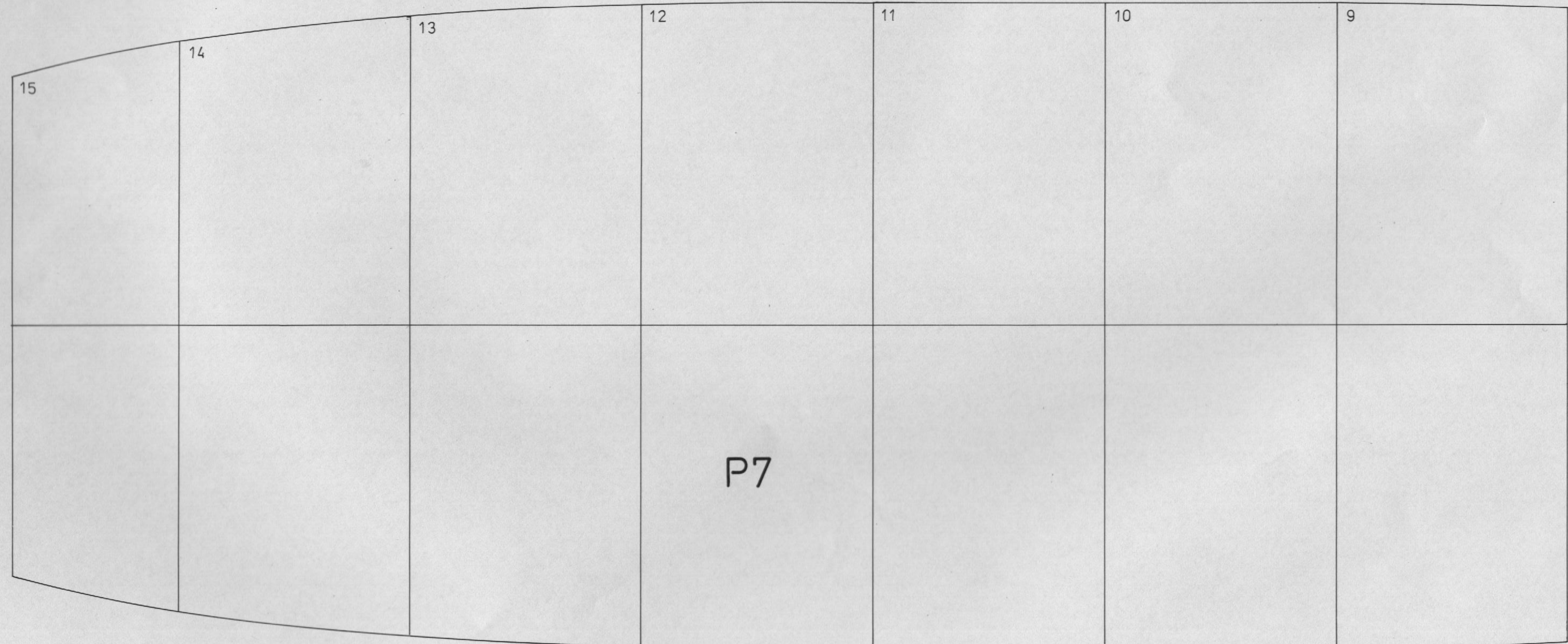
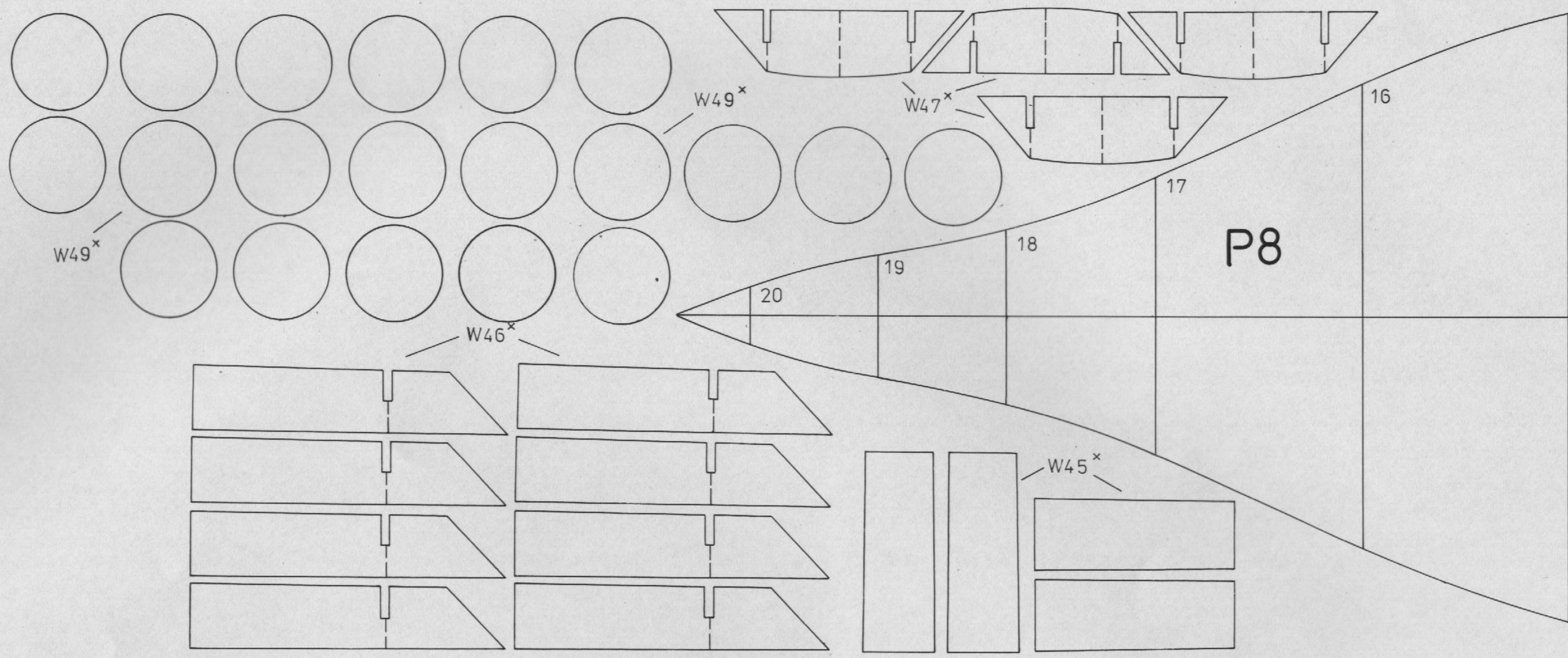
Następnie wg rys. wykonujemy artylerię, cz.: od 34 do 37, berbety dział, cz.:38, 39, szalupy, cz.: 40, 41, 42, 43, dalmierze, cz.:44, 45, 46, dźwig, cz.47, katapulty dla samolotów, cz.:48, 49, i pozostałe elementy, cz. od 50 do 65. Na koniec, wzorując się rysunkiem głównym wykonujemy olinowanie okrętu. Do tego celu wykorzystujemy ramki - pozostałości po modelach plastikowych. Po rozgrzaniu nad płomieniem rozciągają się, tworząc cienką nić, która doskonale nadaje się do wykonania olinowania. Zamieszczone zdjęcia pokazują rozmieszczenie lin.

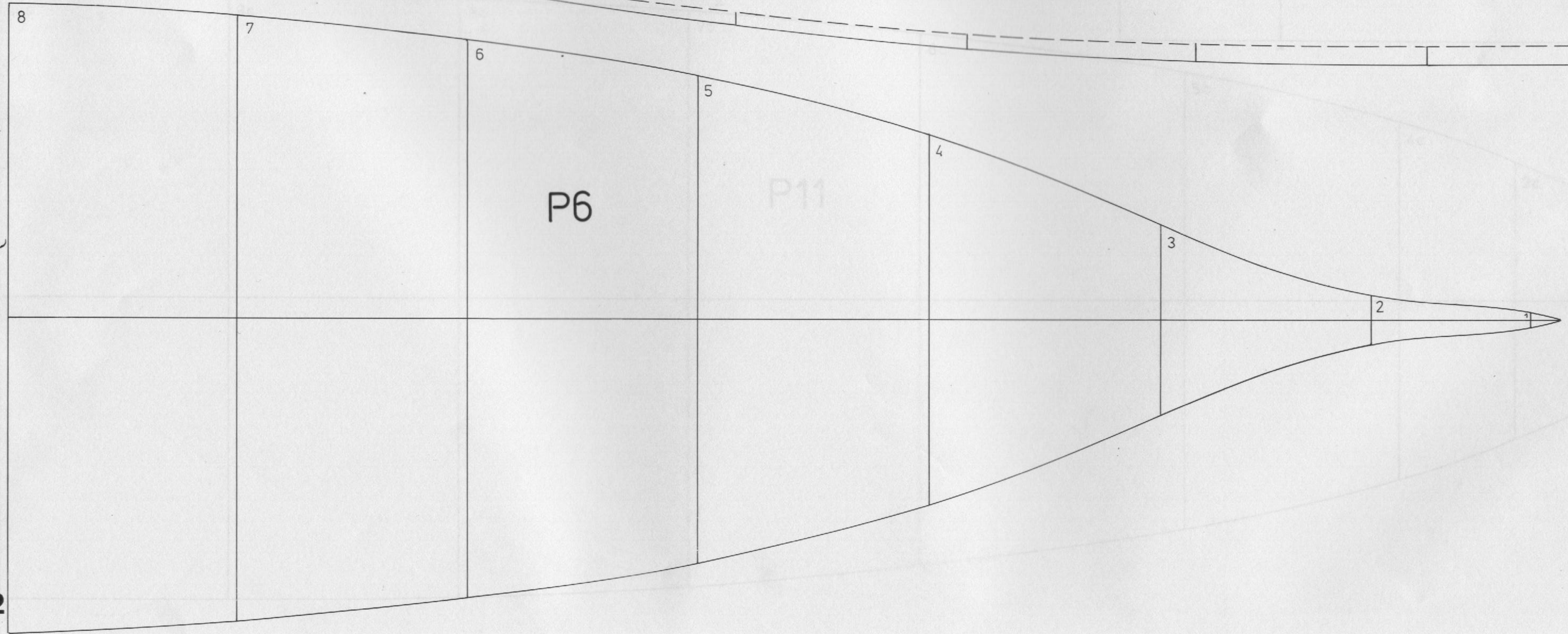
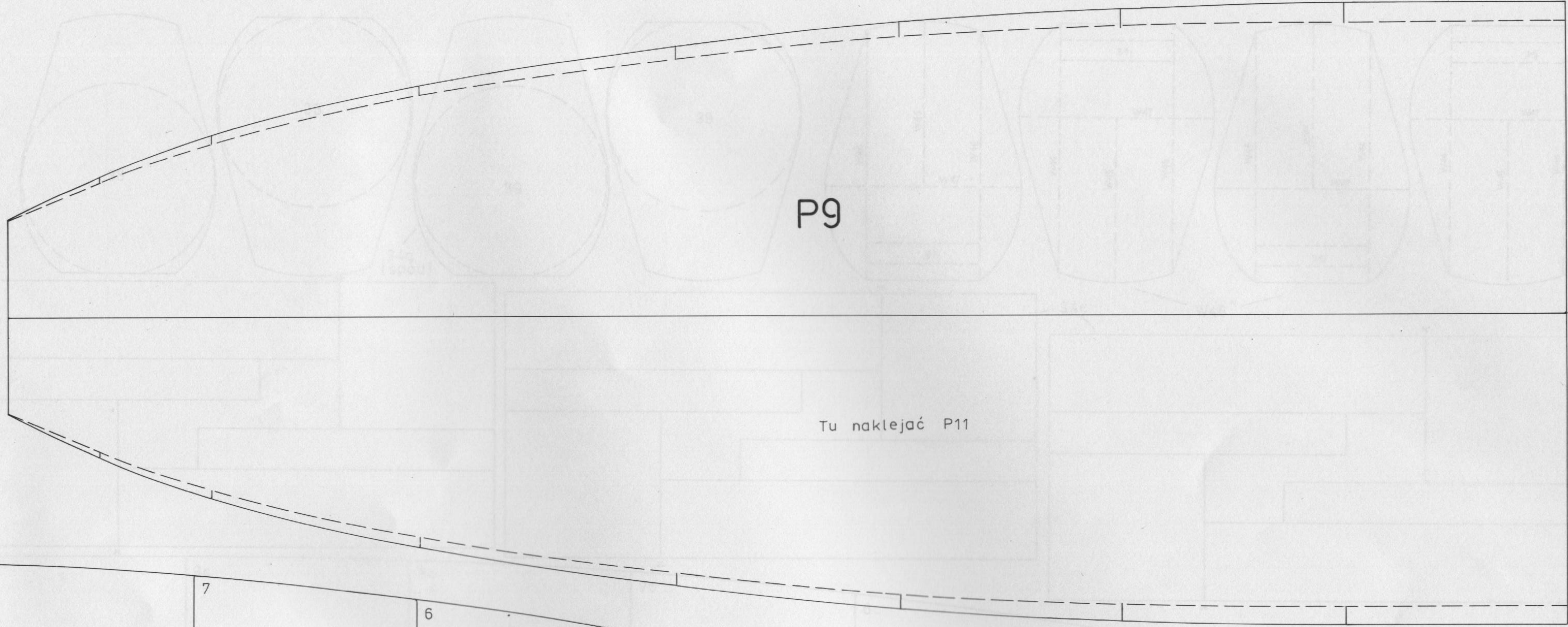
Do modelu został dołączony dodatkowy arkusz, na którym znajdują się samoloty, trały, działka, karabiny, lufy dział oraz inne drobne detale. Istnieje możliwość wykonania działek i karabinów maszynowych w dwóch wariantach:

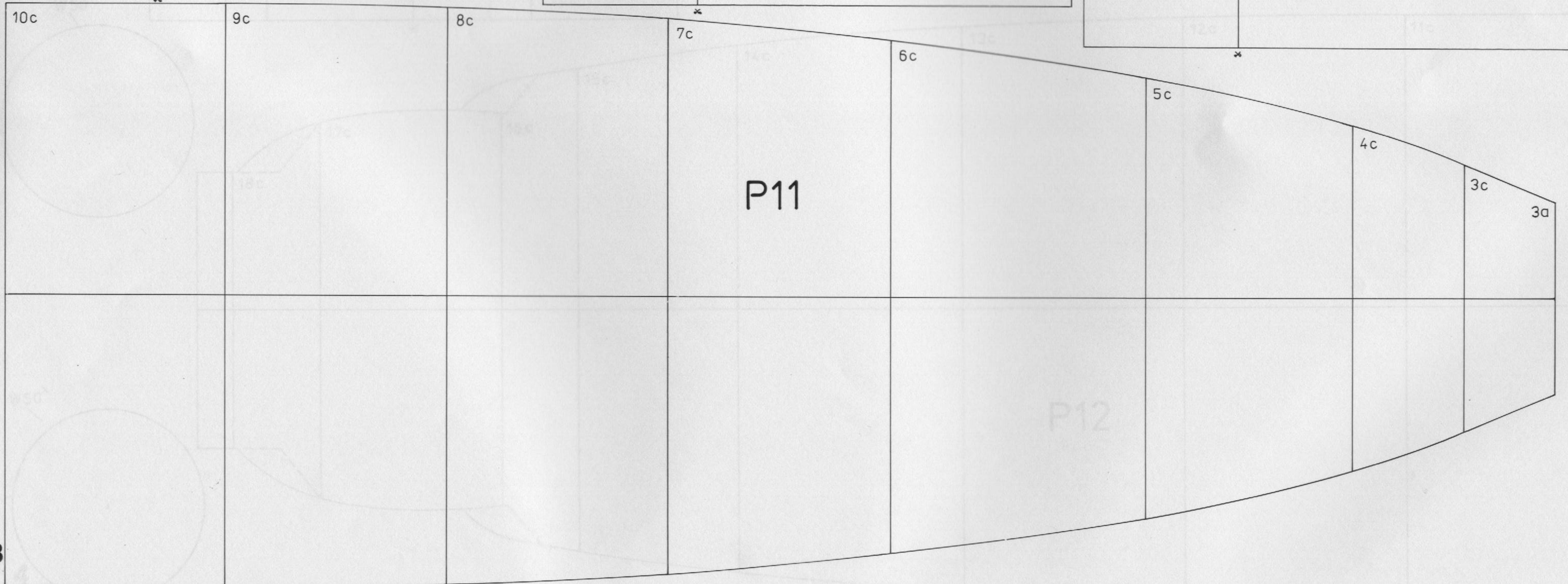
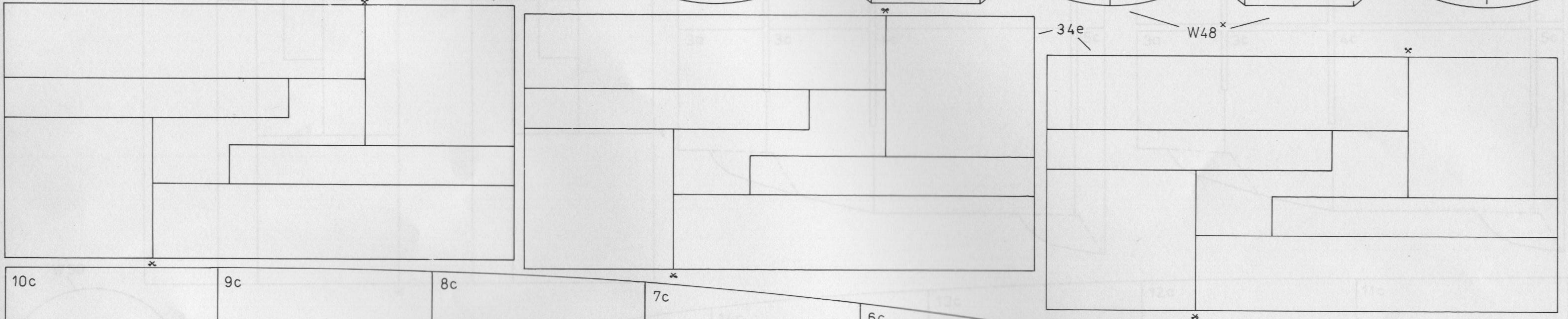
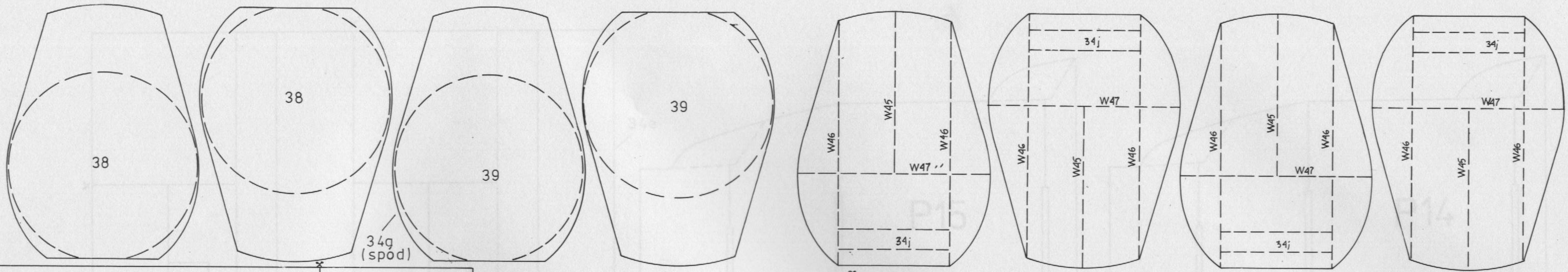
- wariant A - wersja uproszczona

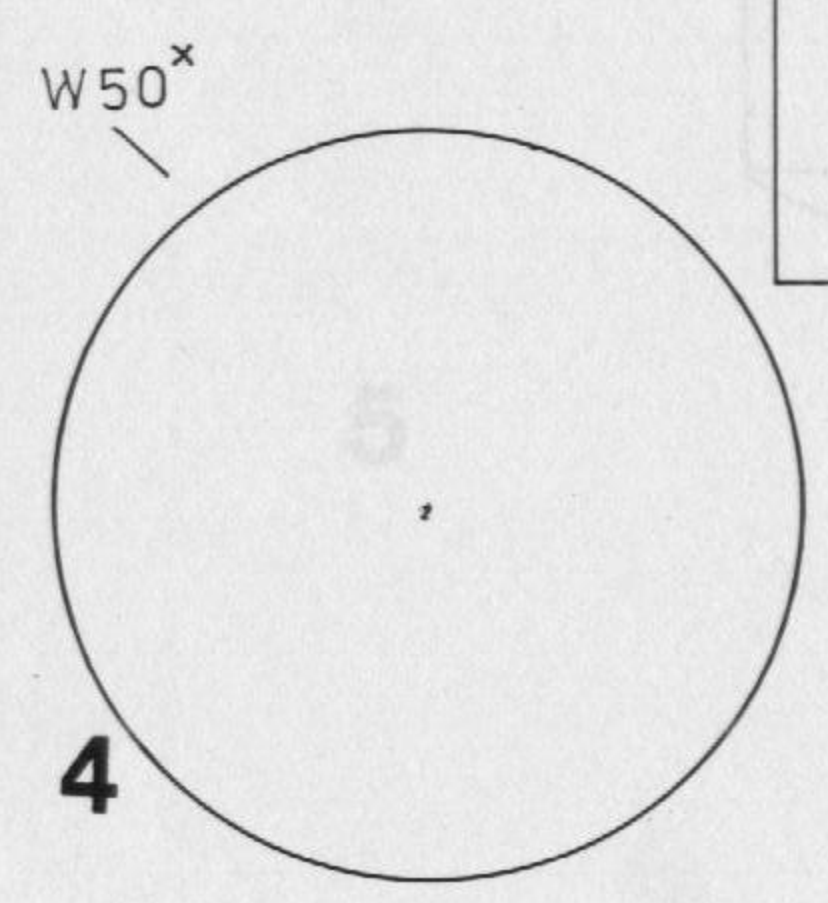
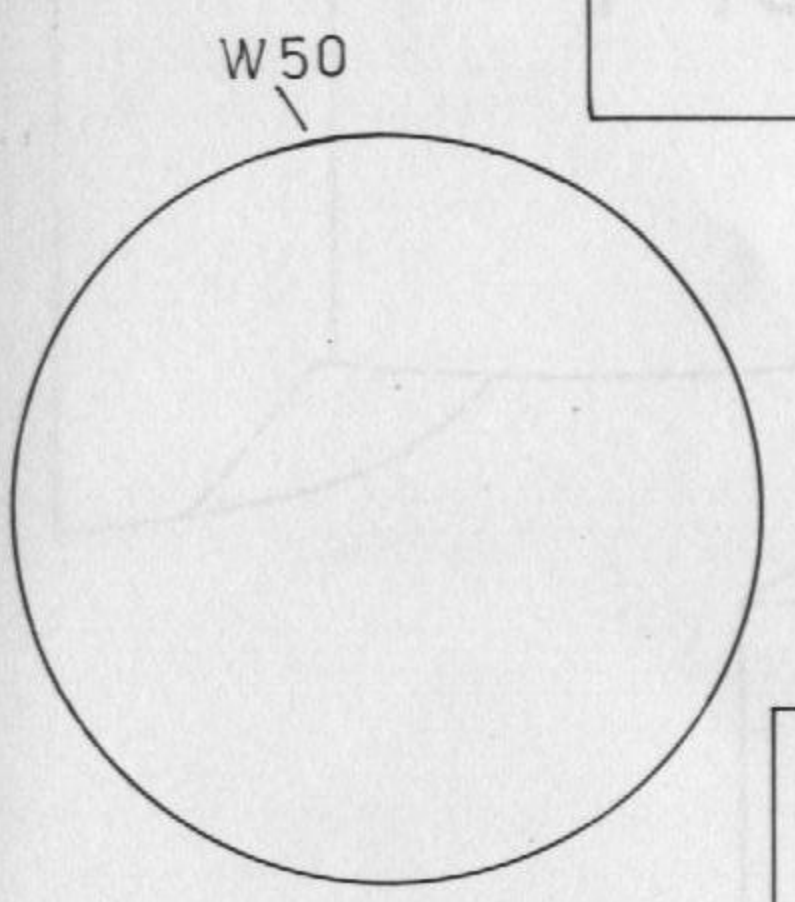
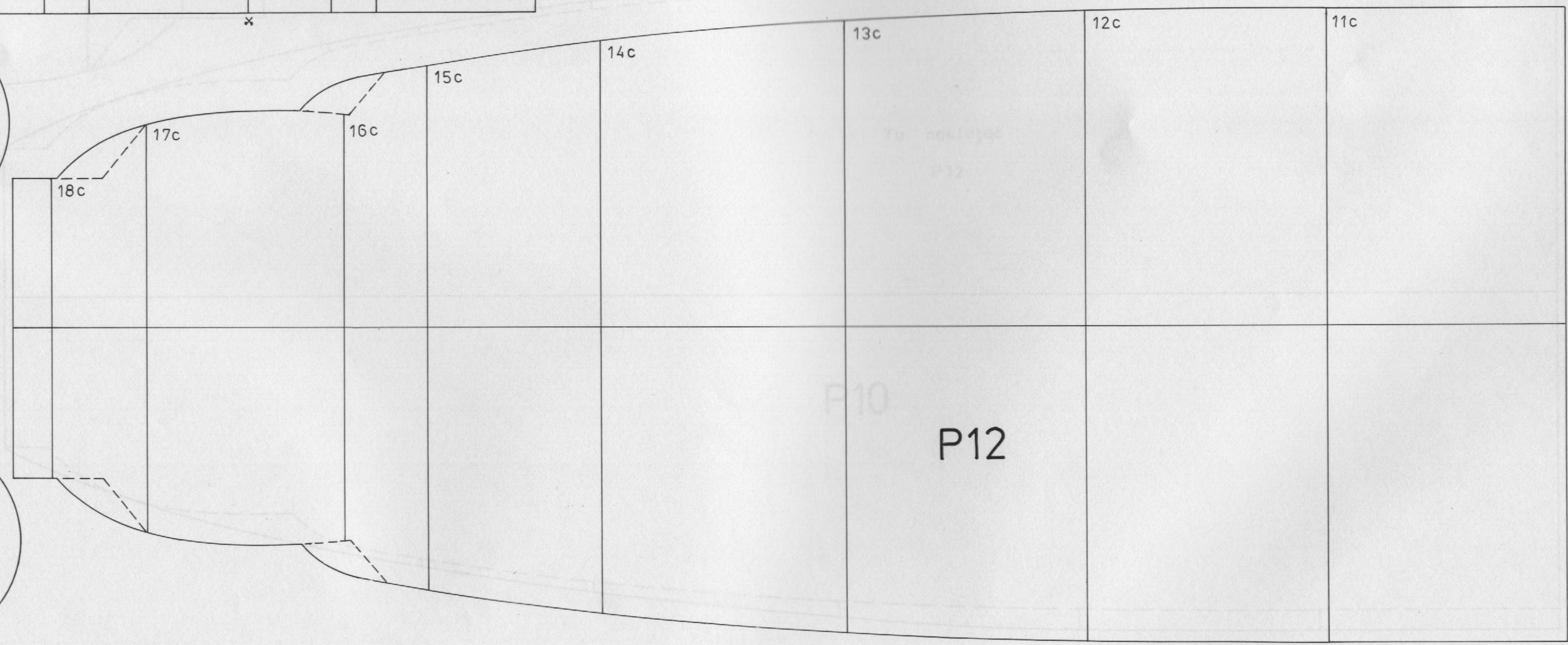
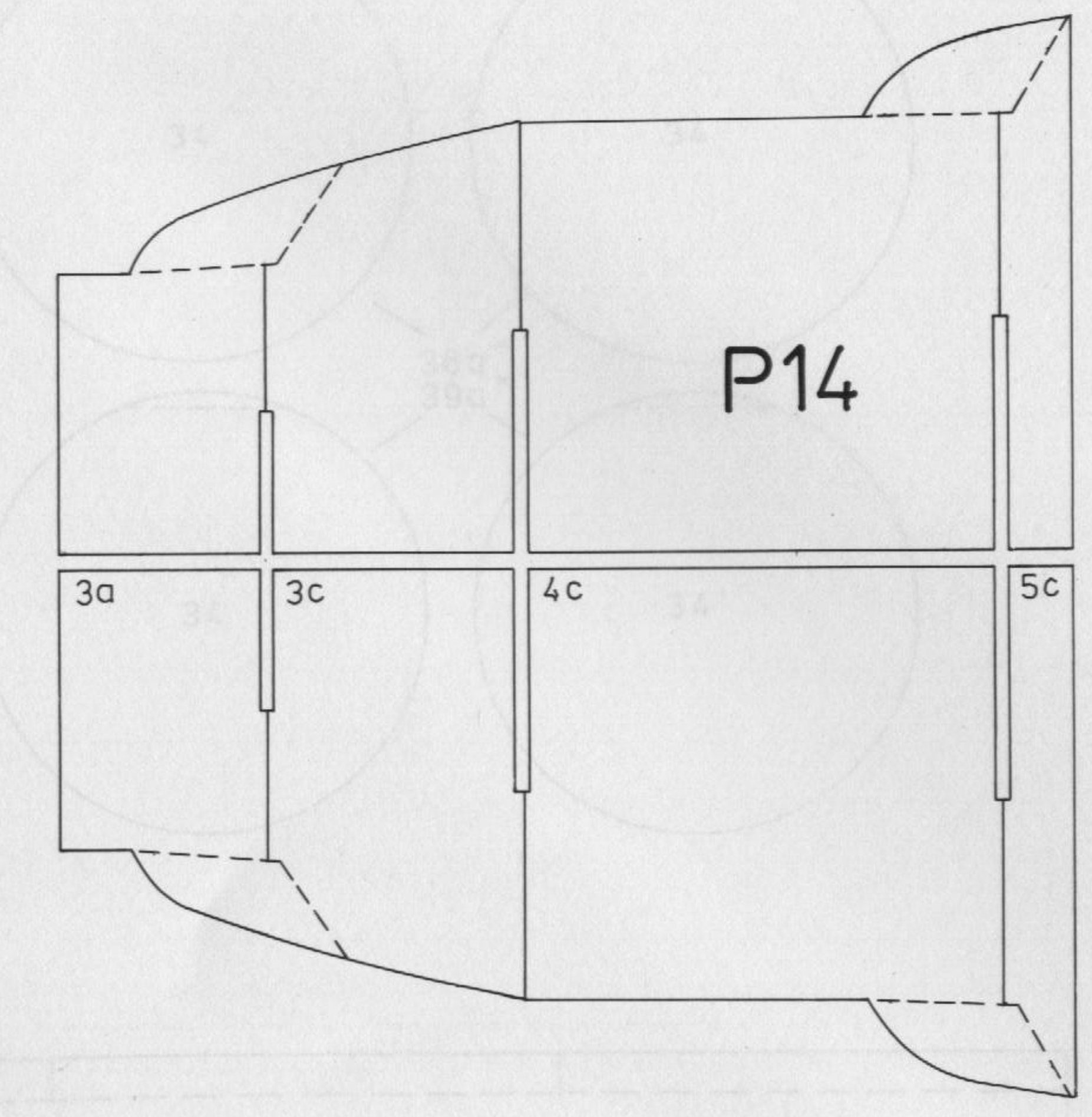
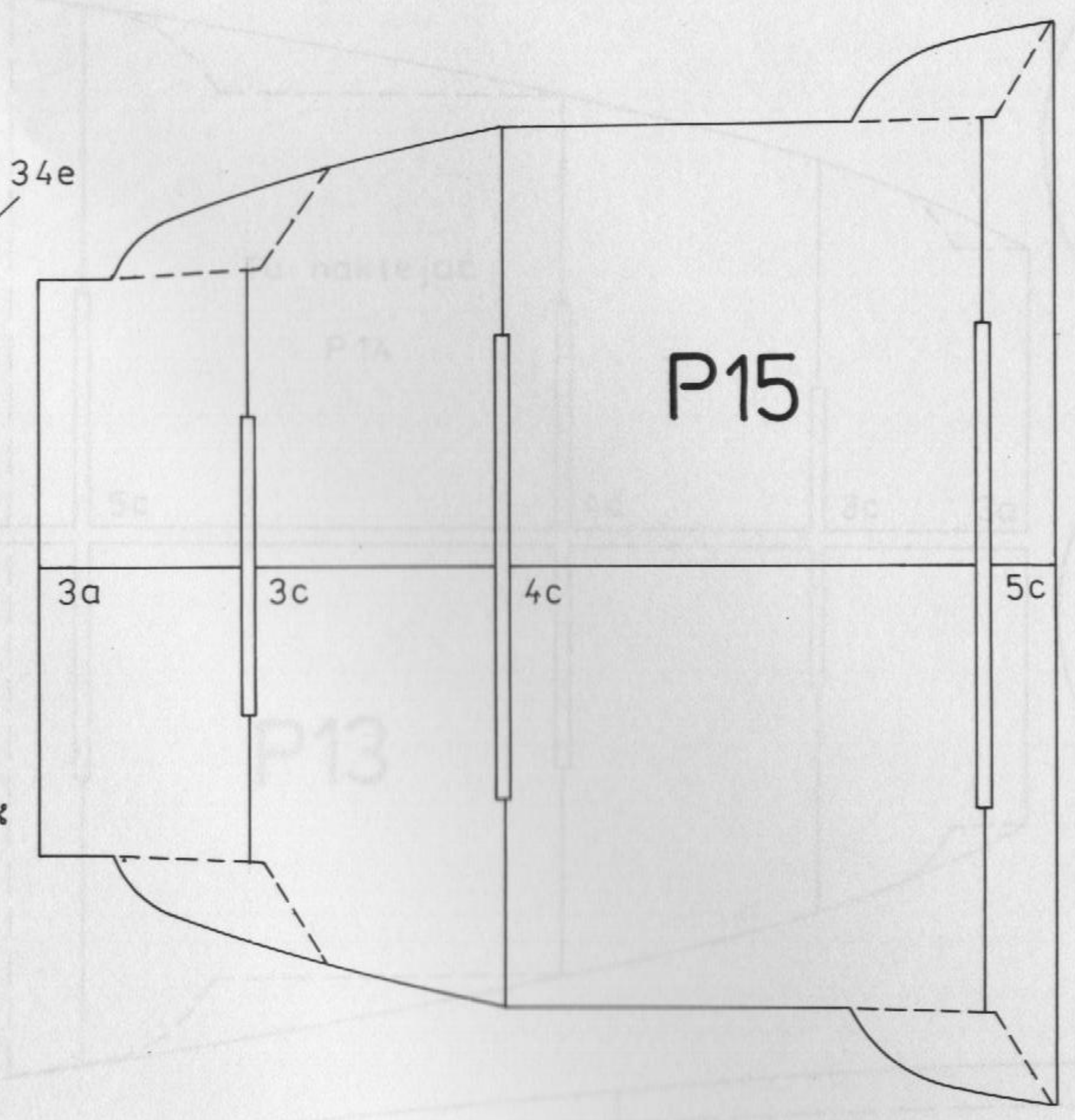
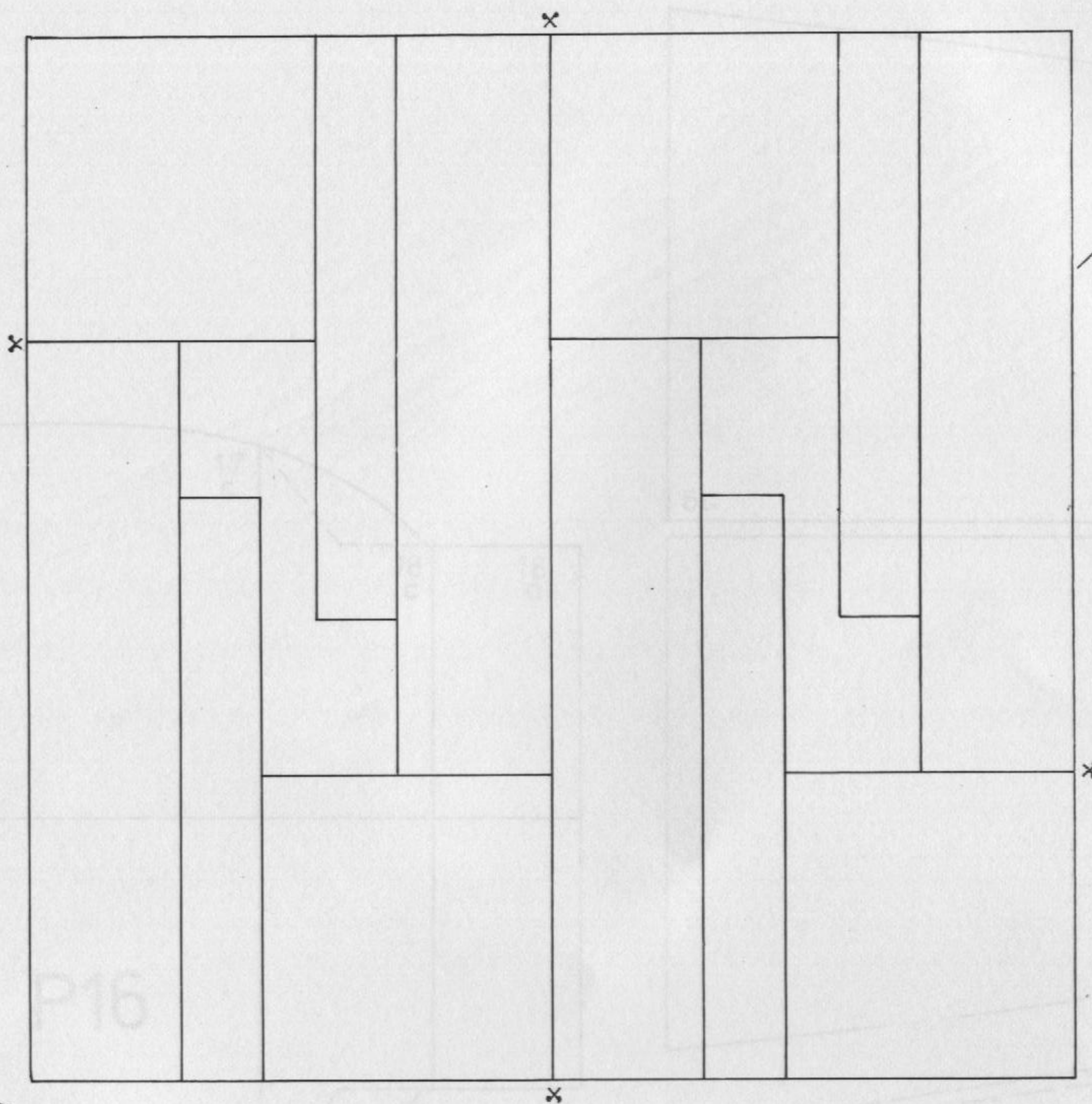
- wariant B - wersja rozbudowana.

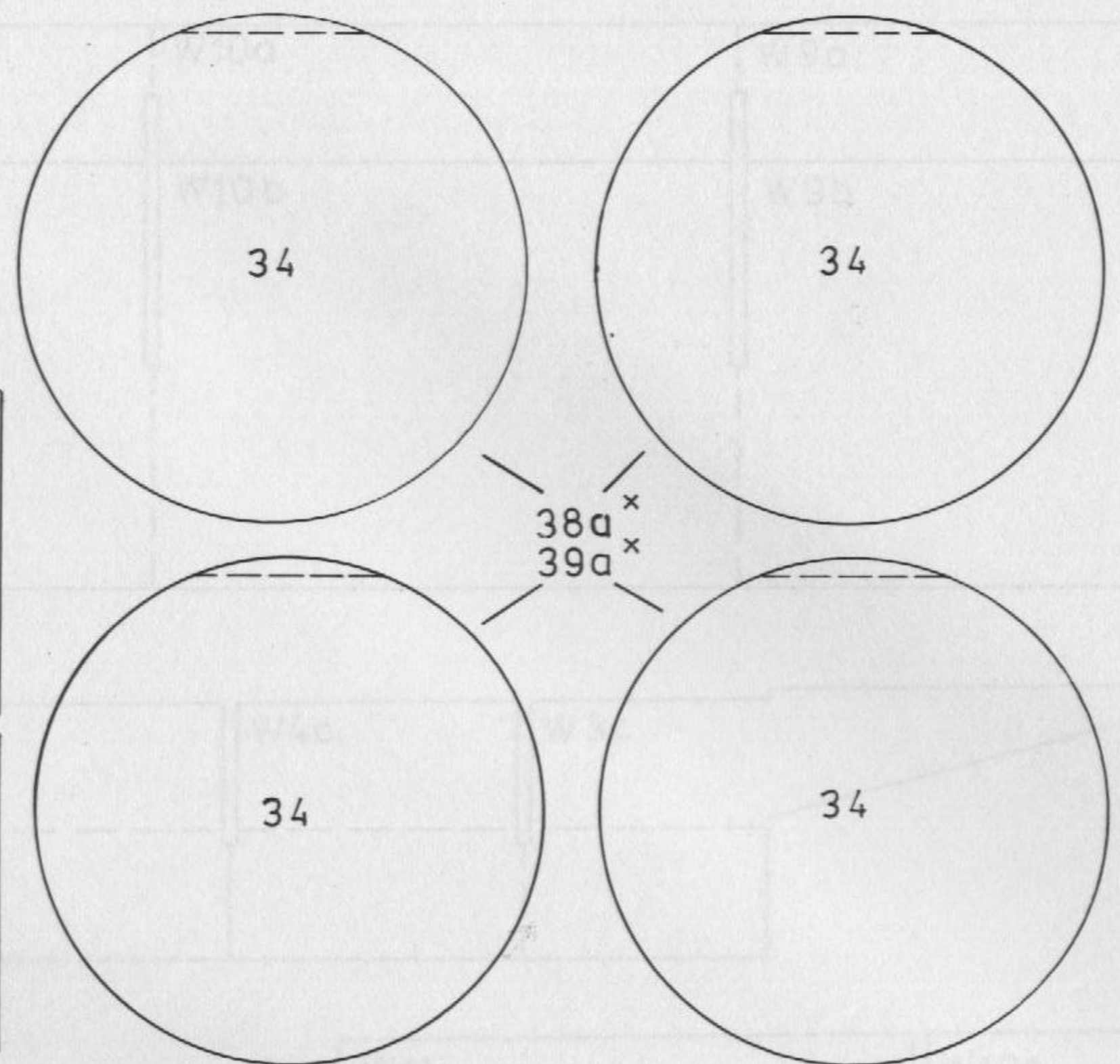
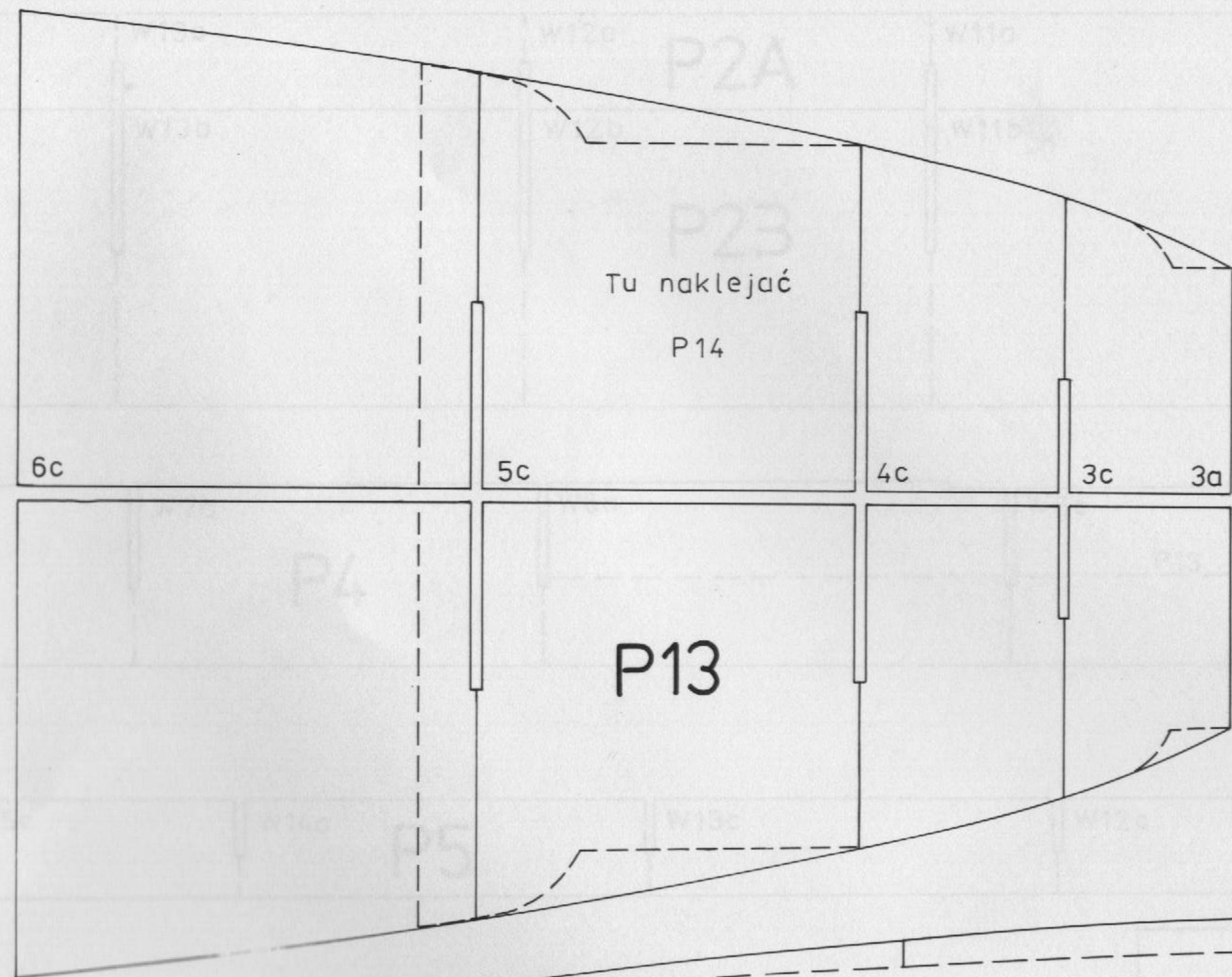
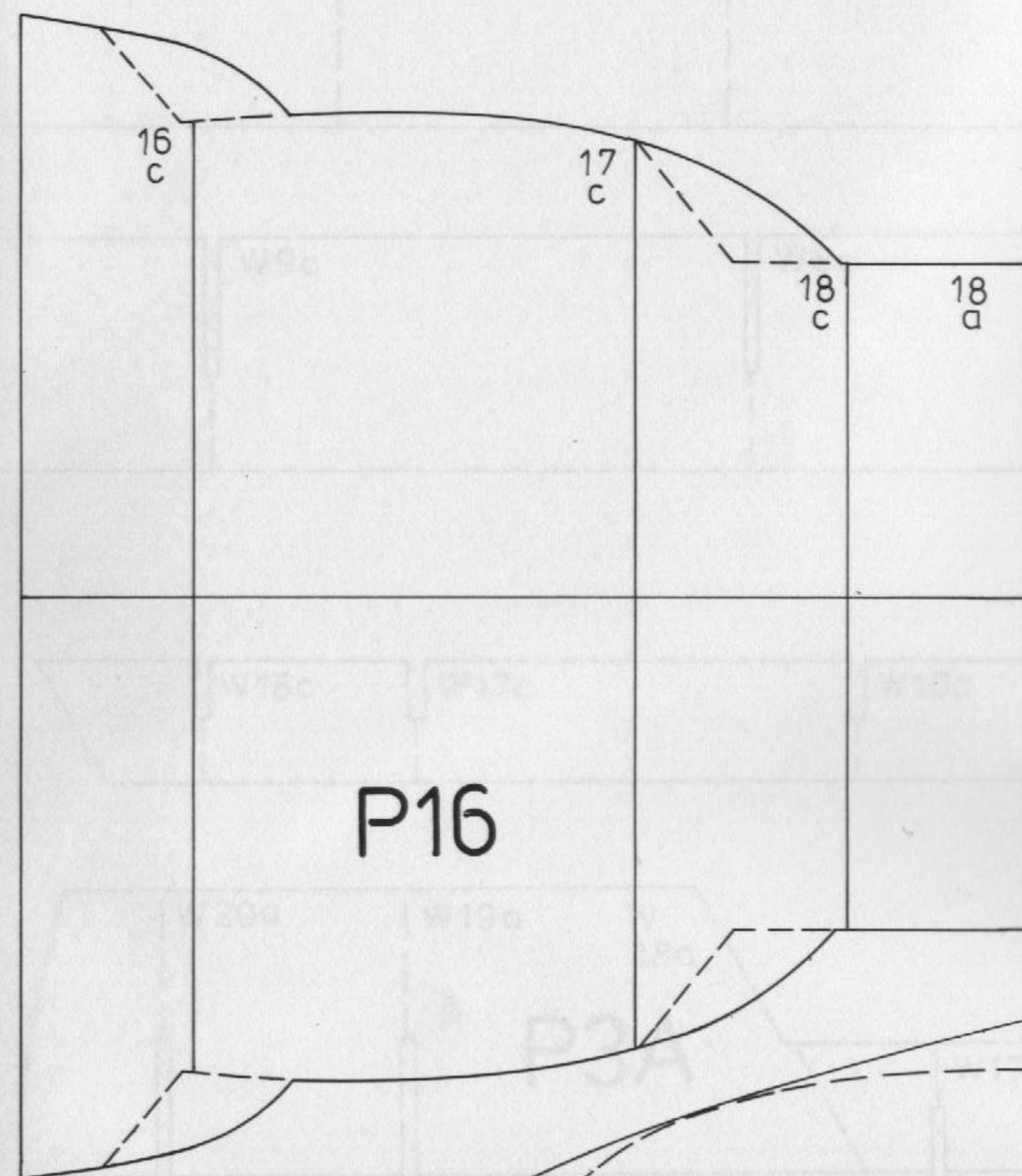
Przy wykonywaniu tych części posługujemy się fotografiami i rysunkami montażowymi.

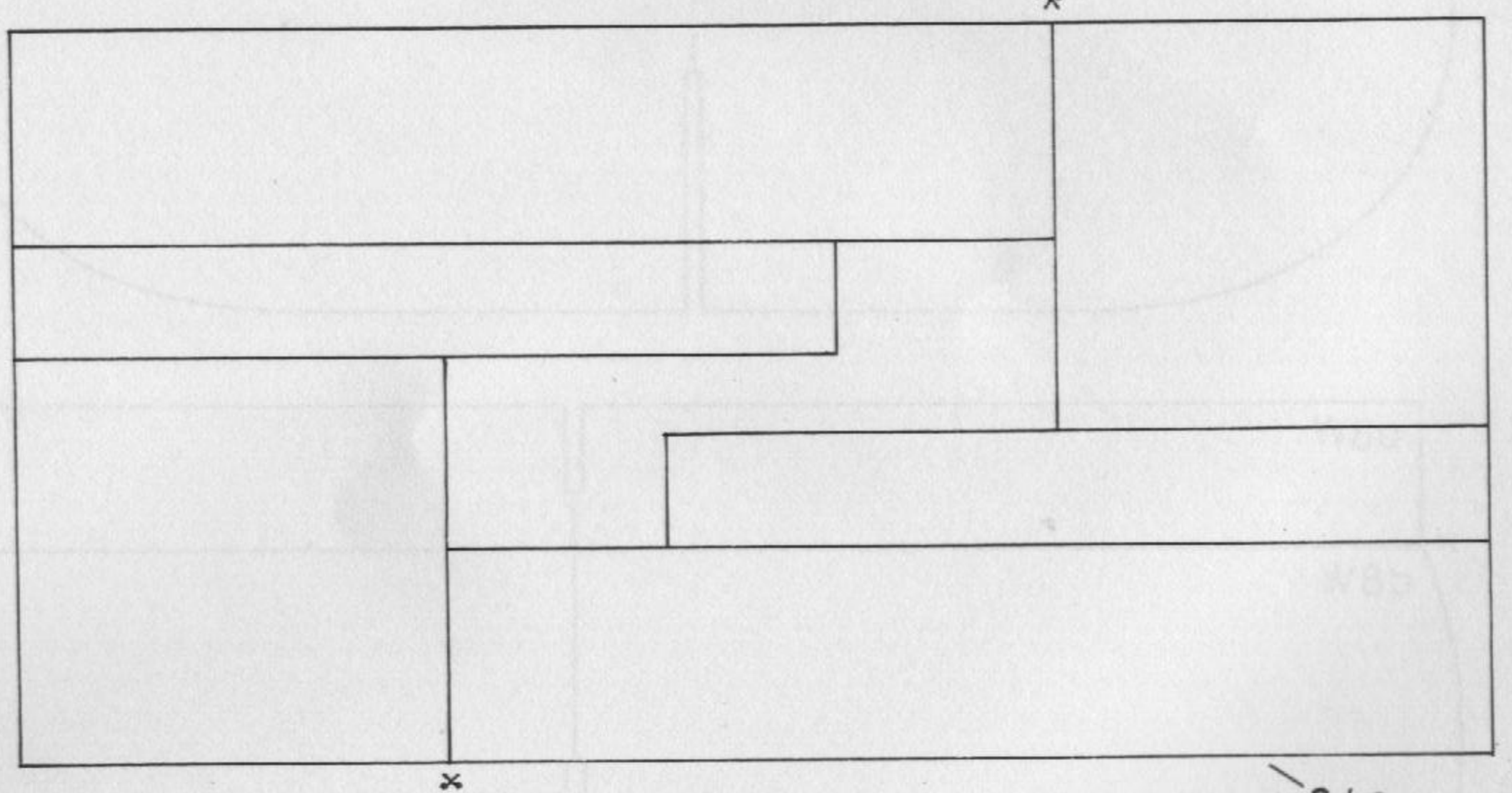
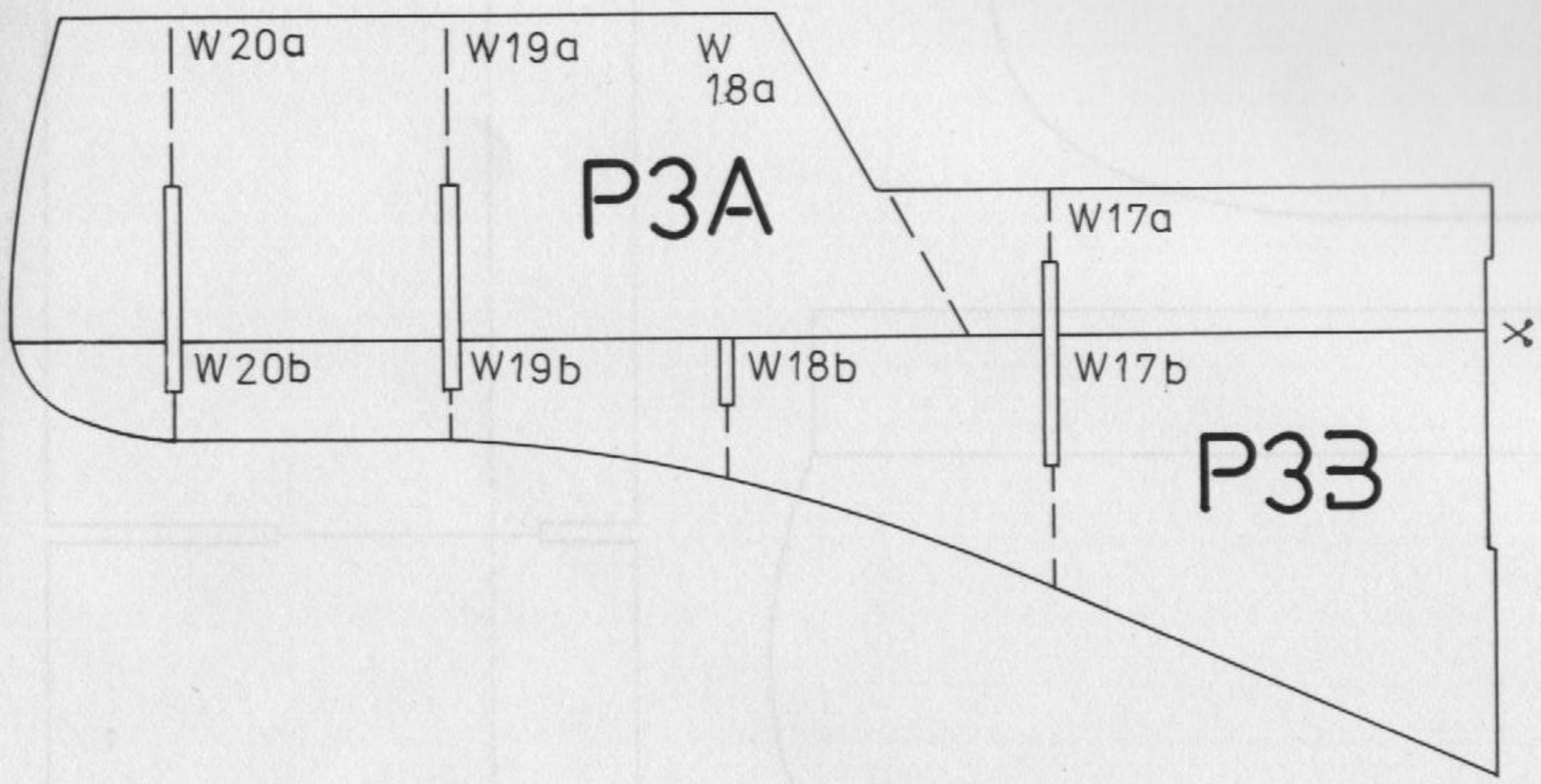
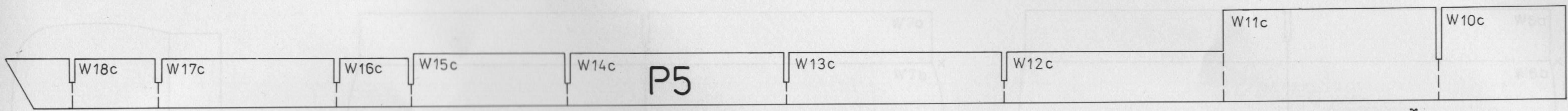
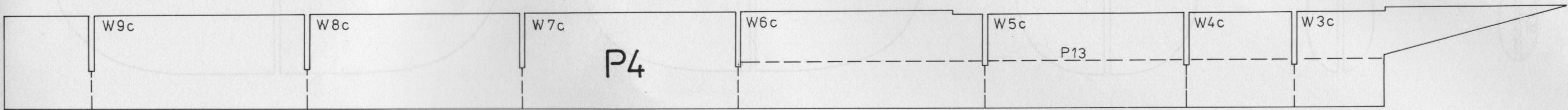
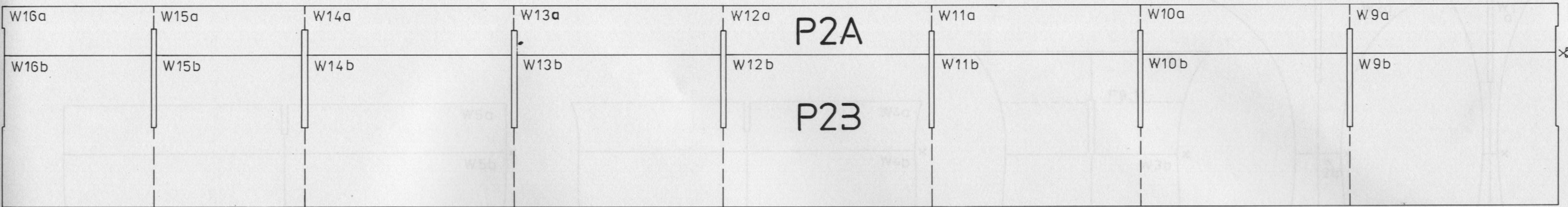

P16

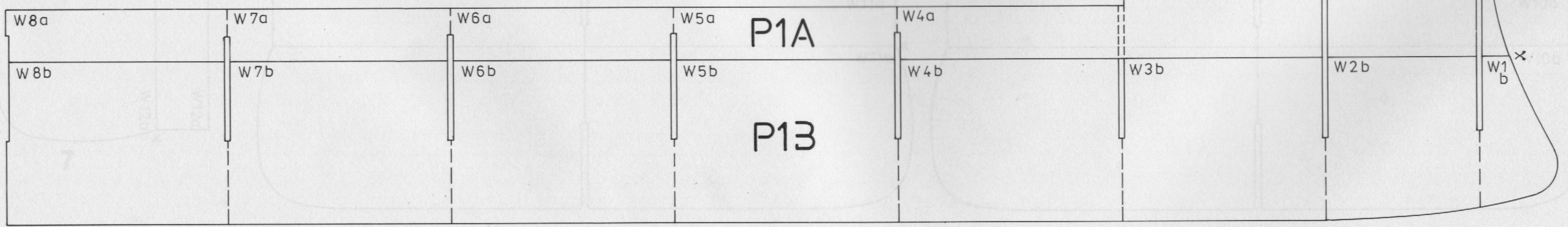
Tu naklejać
P12

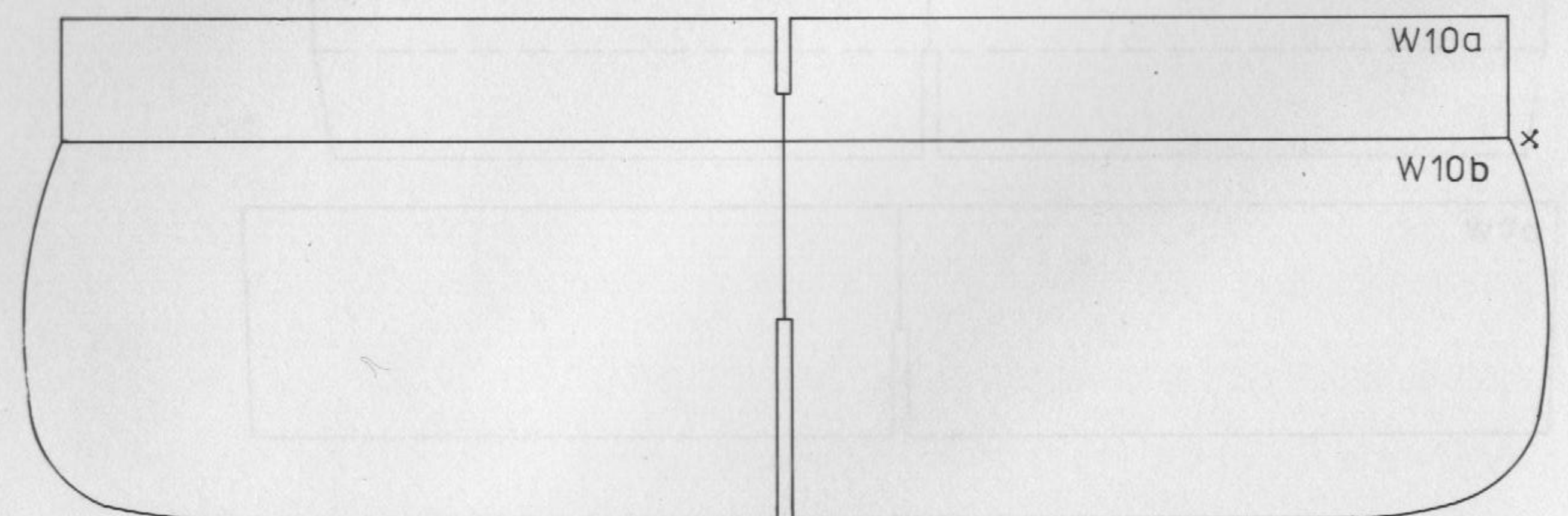
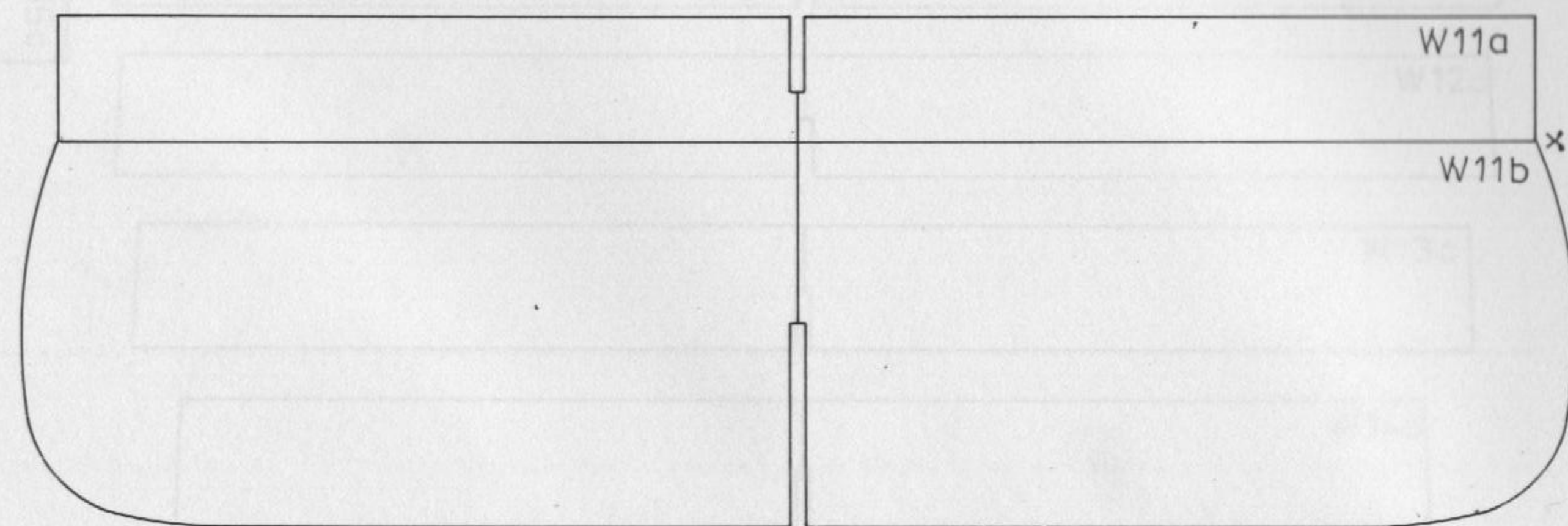
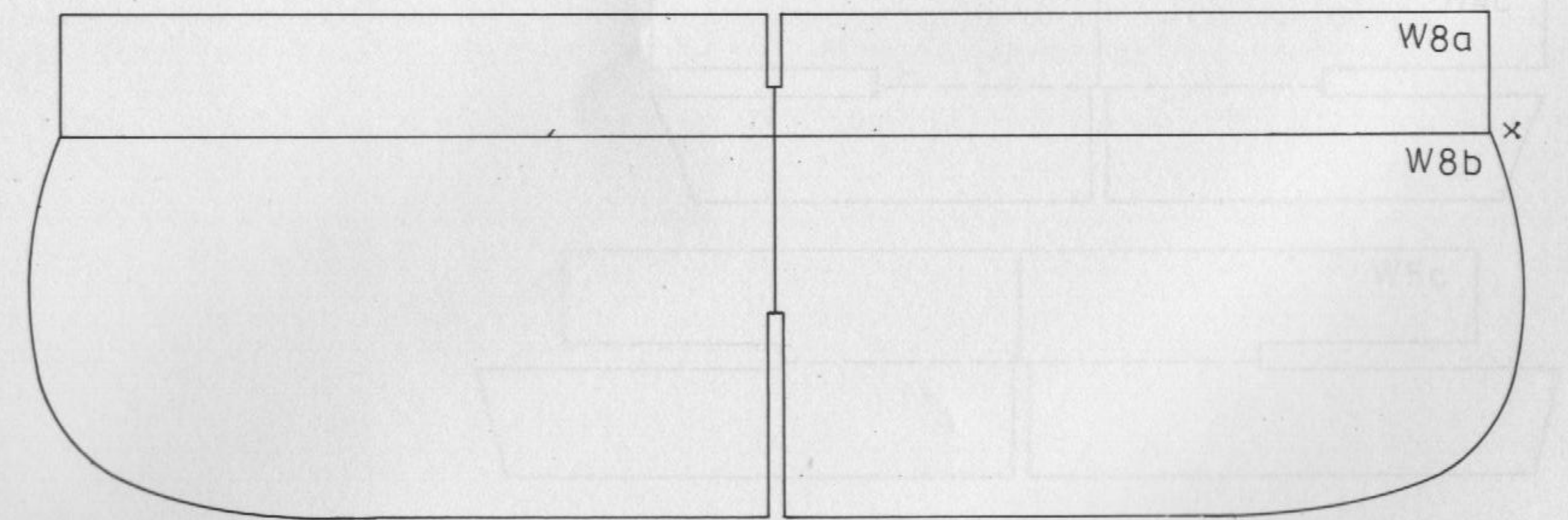
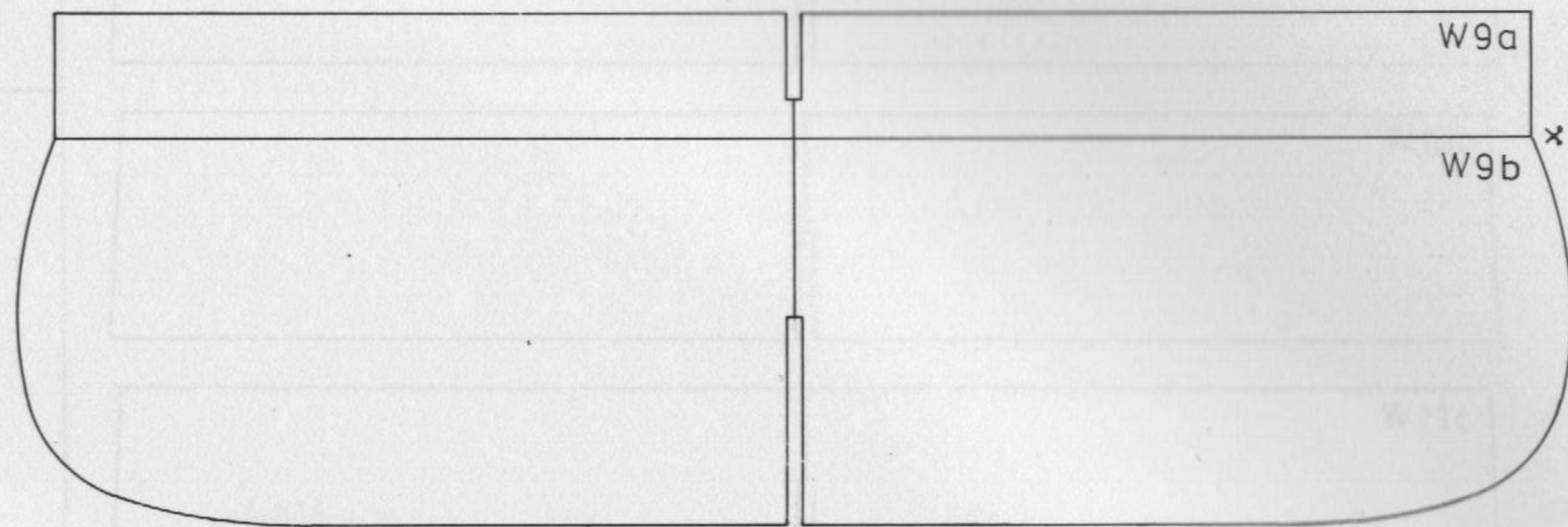
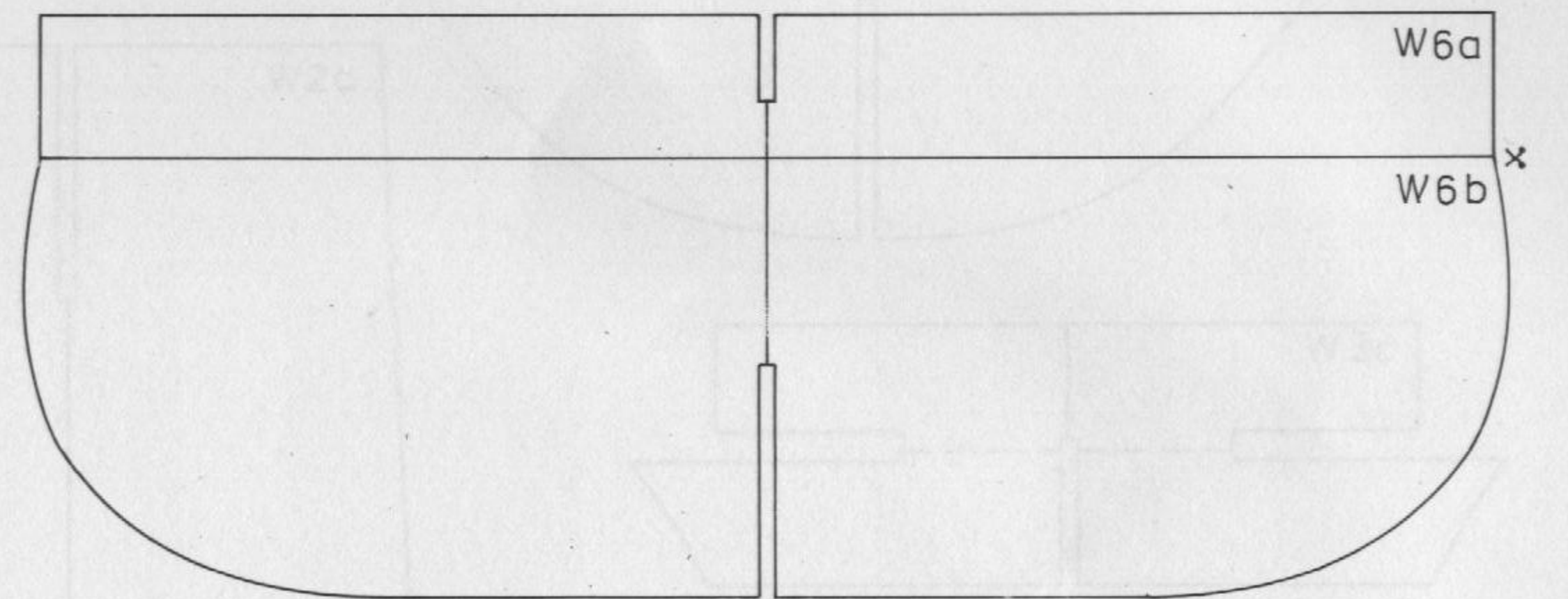
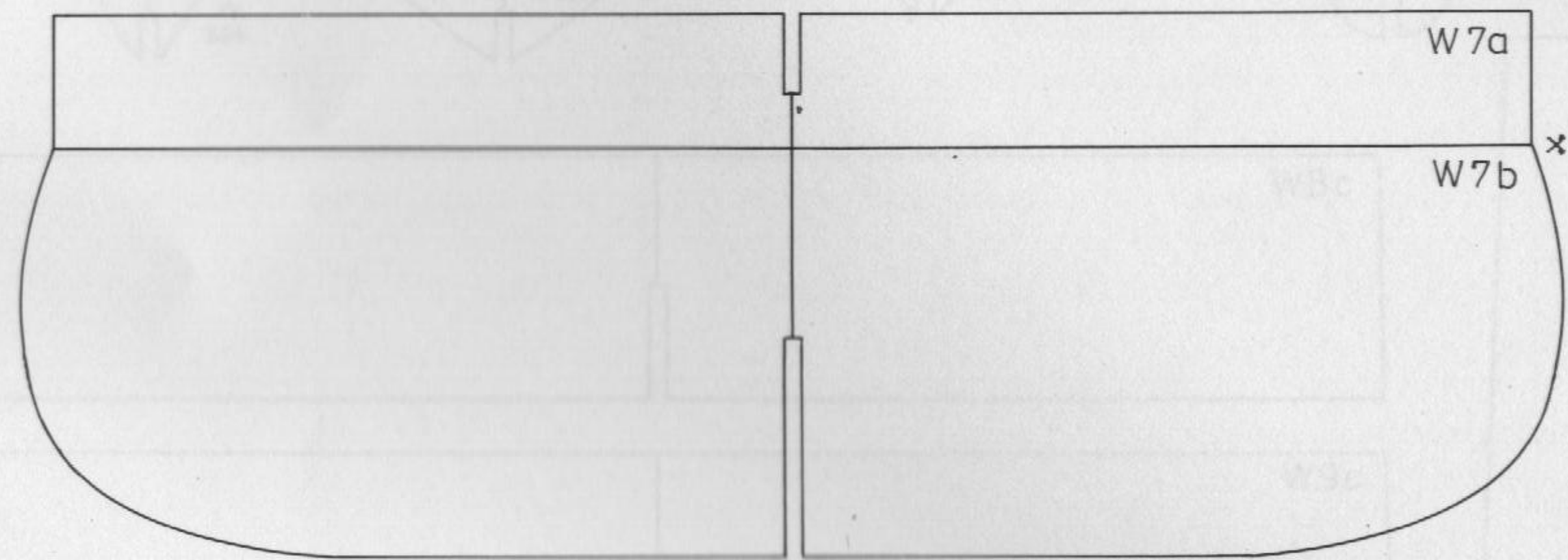
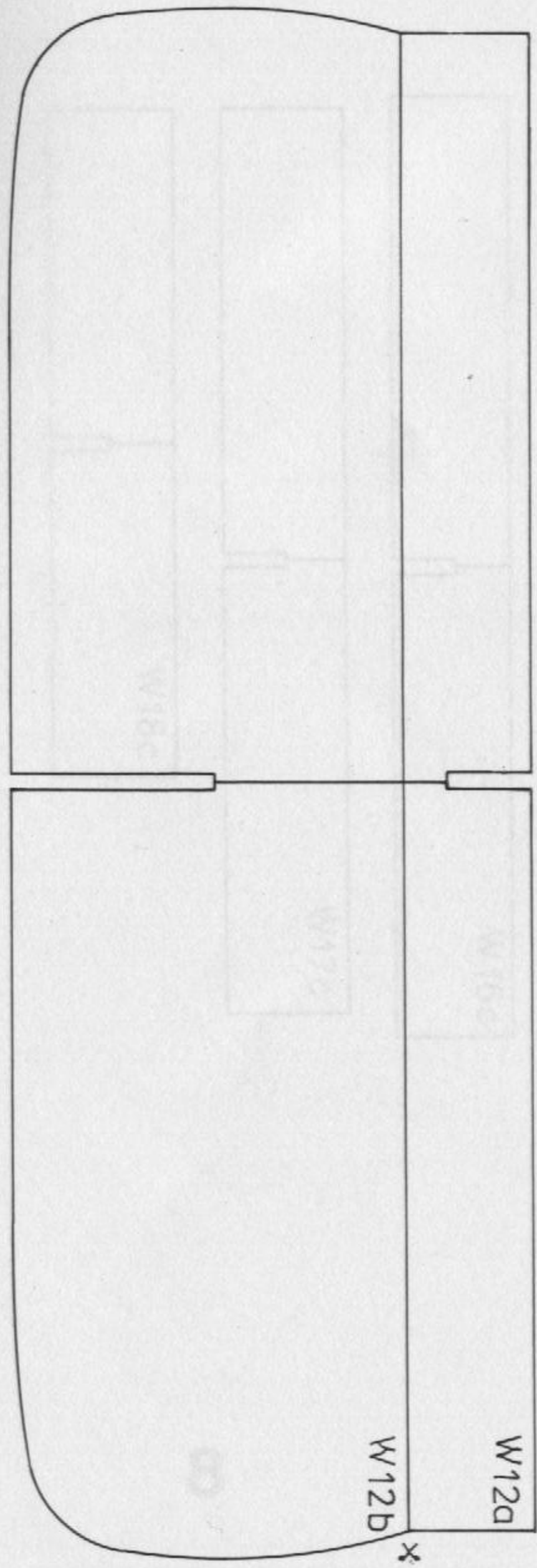
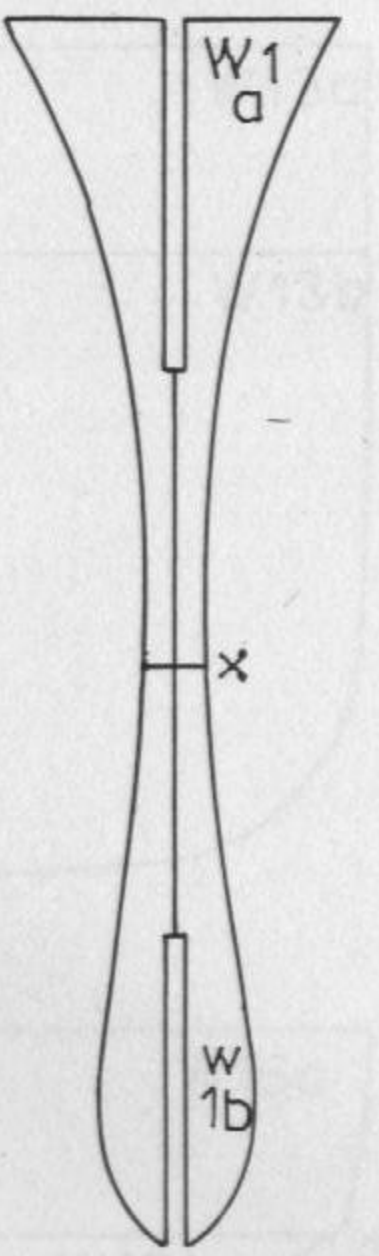
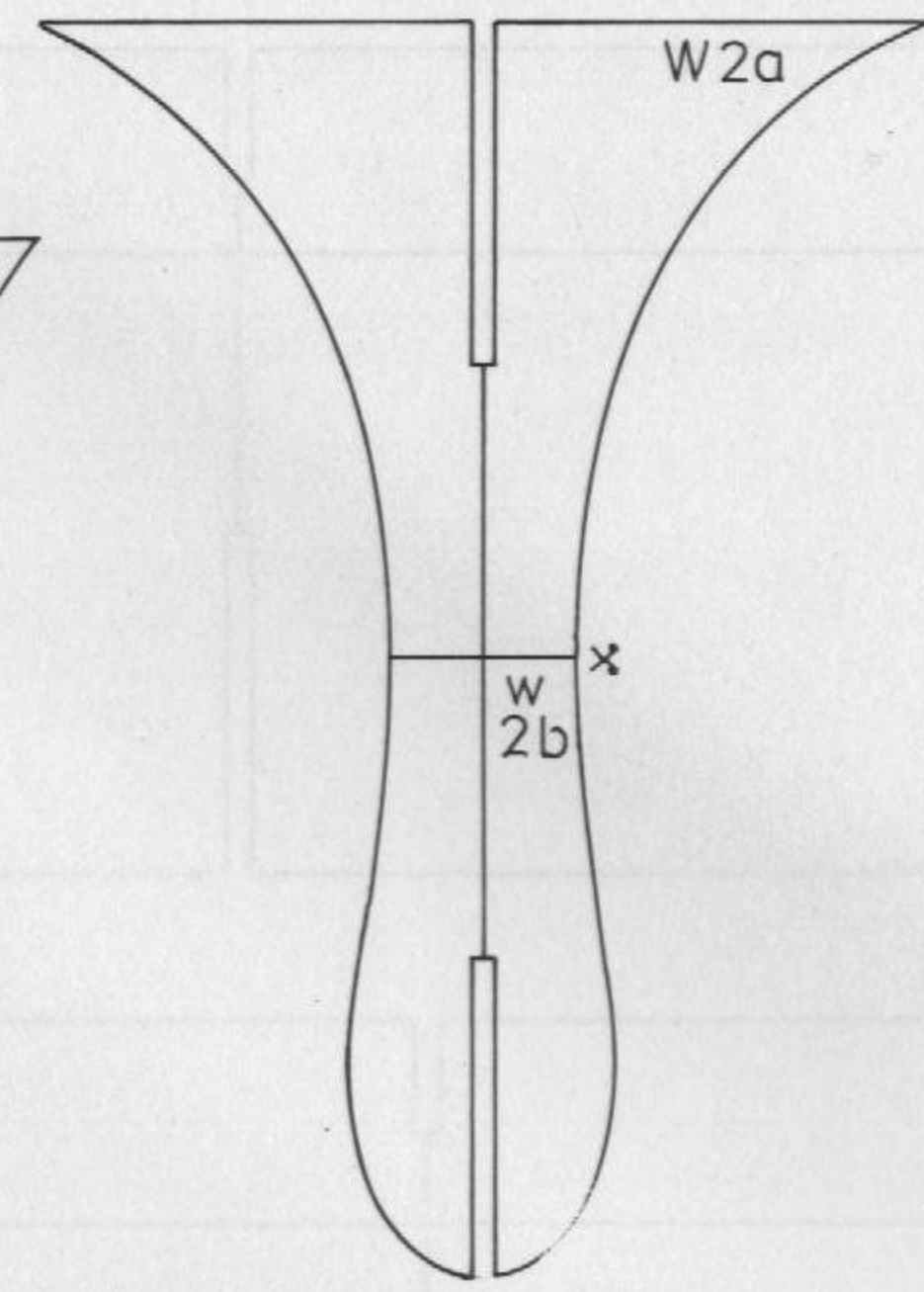
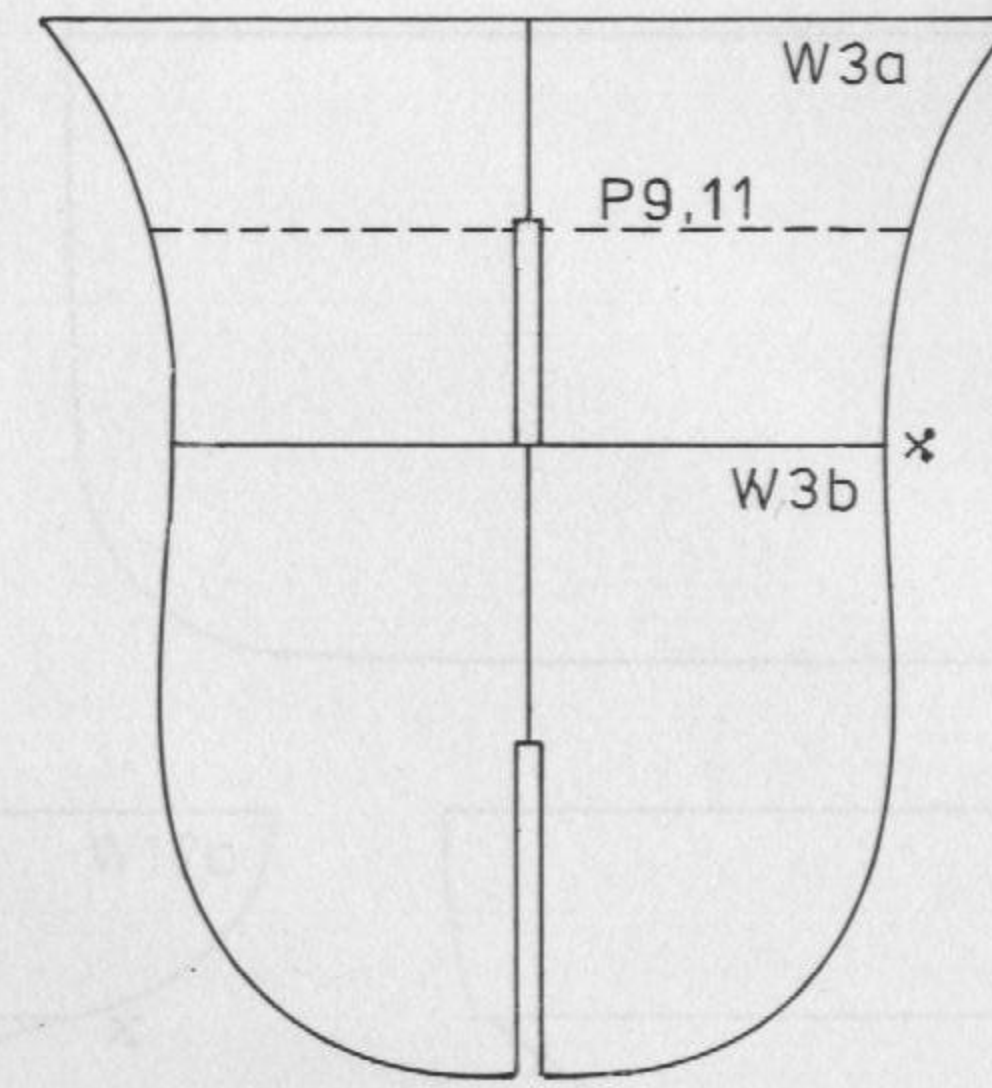
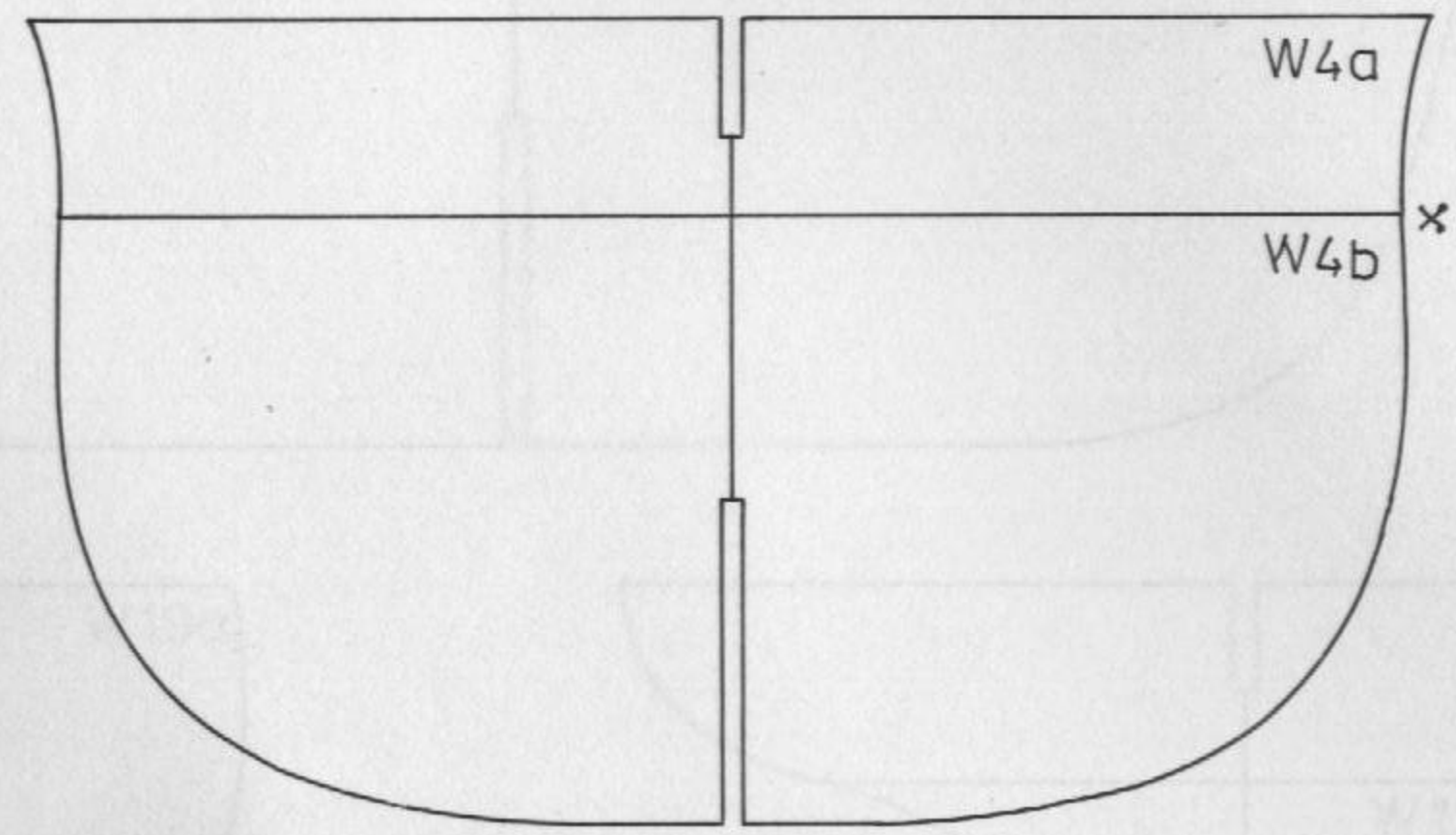
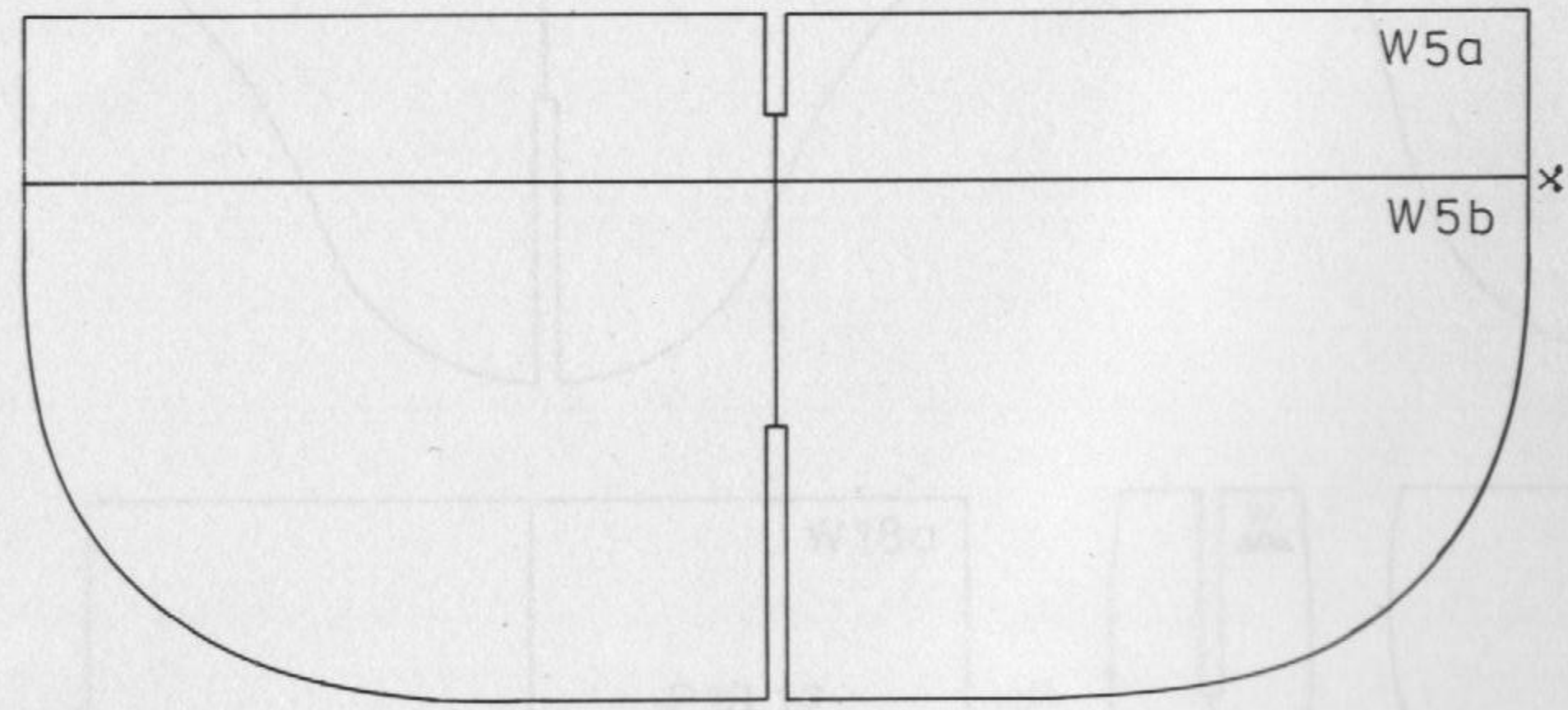
P10

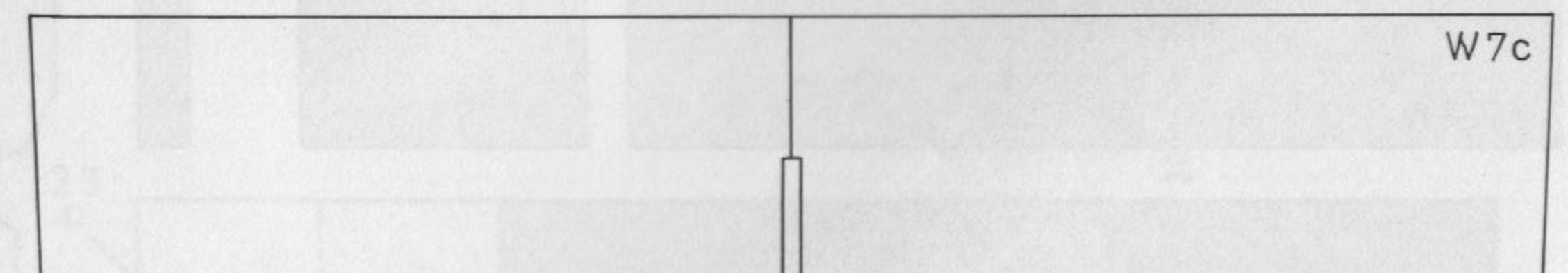
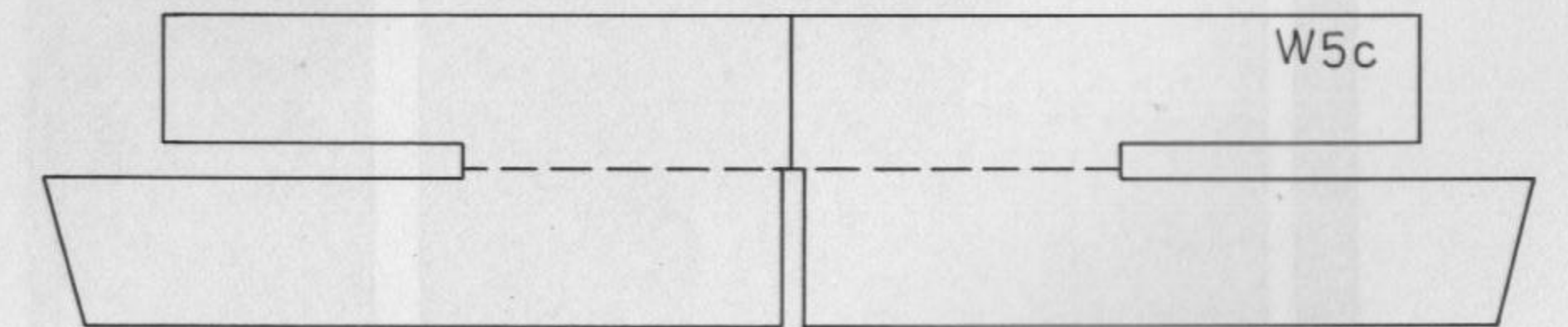
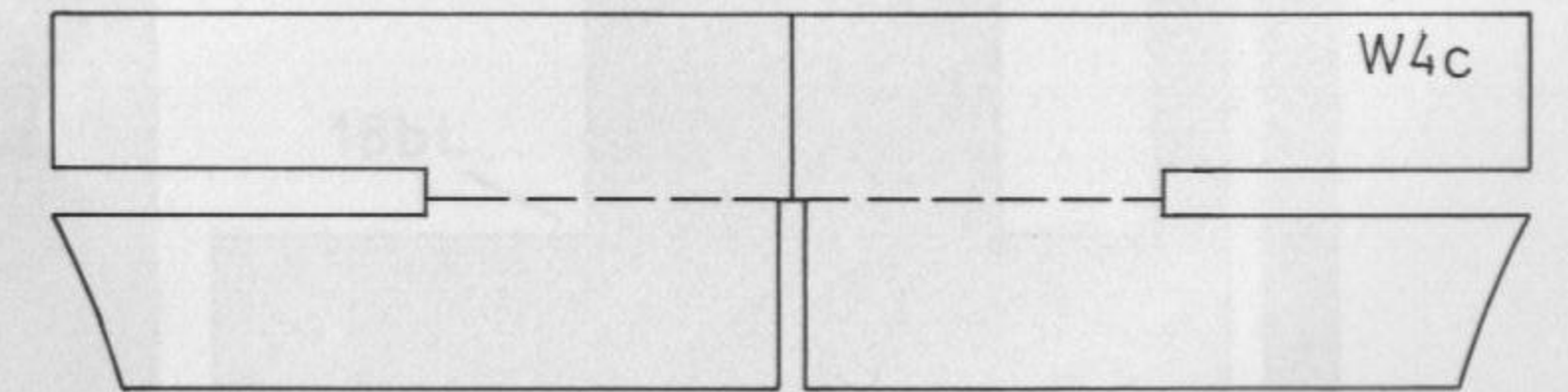
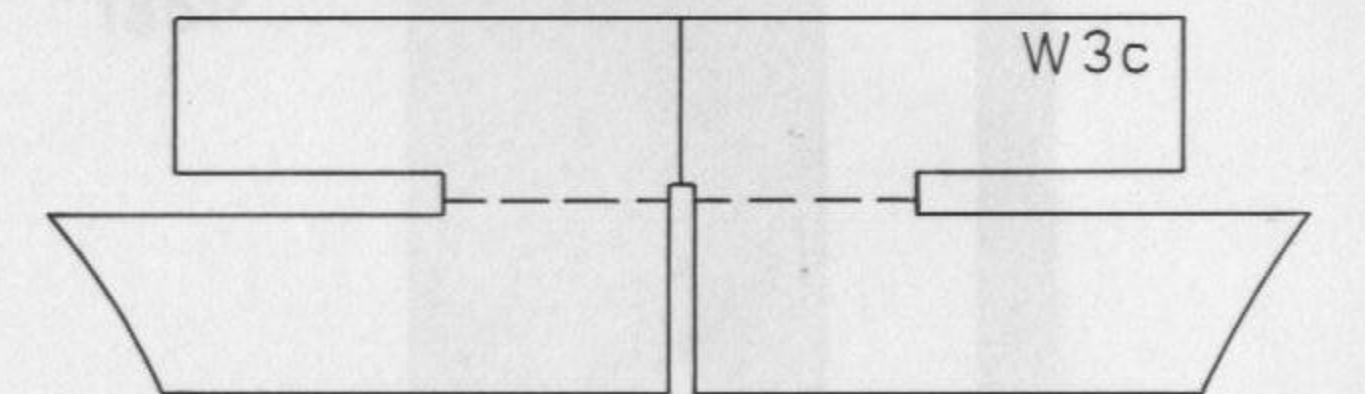
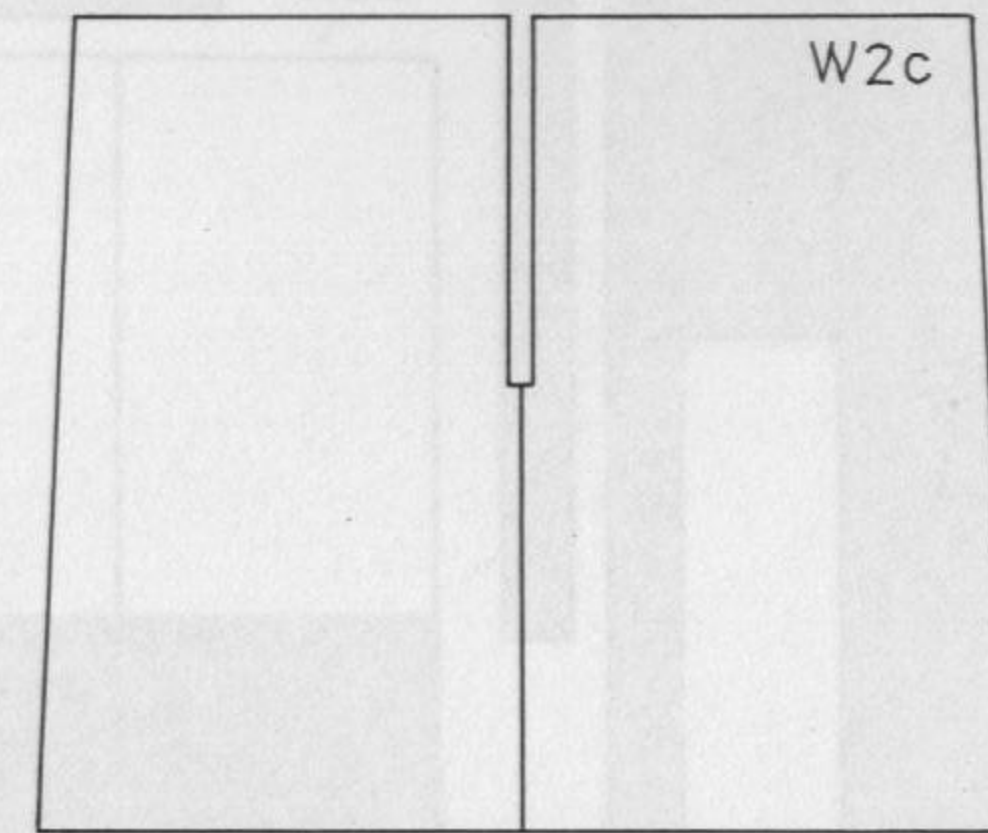
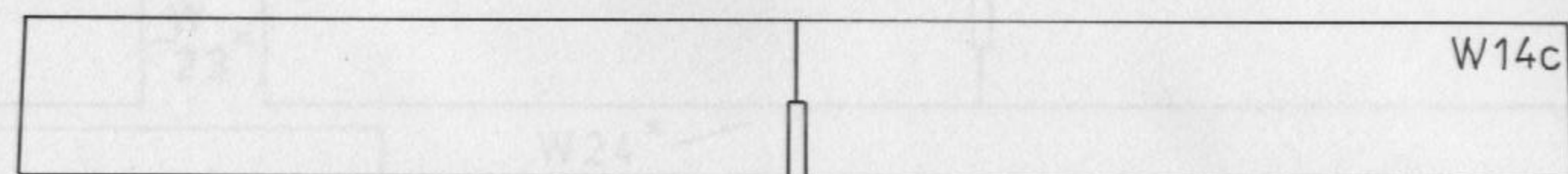
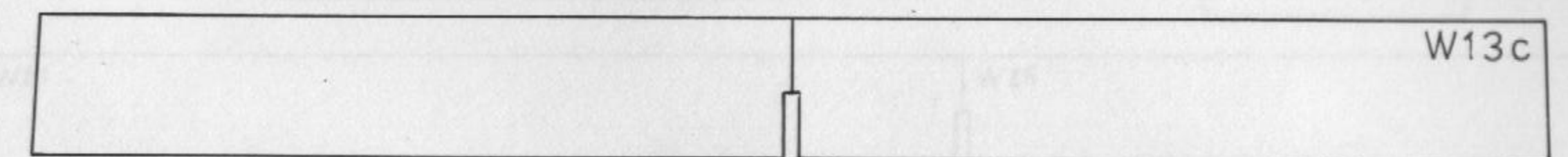
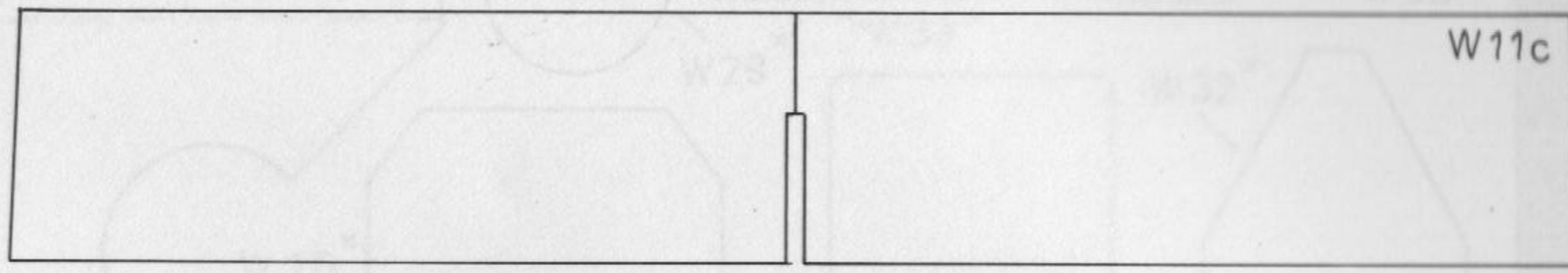
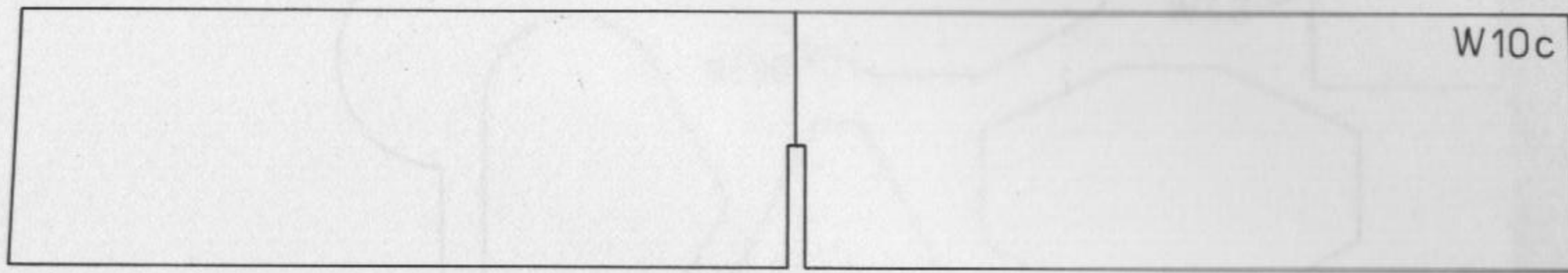
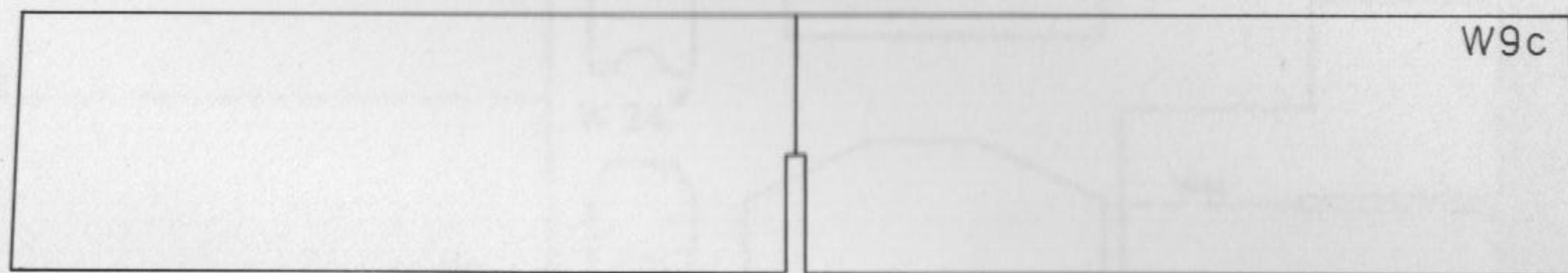
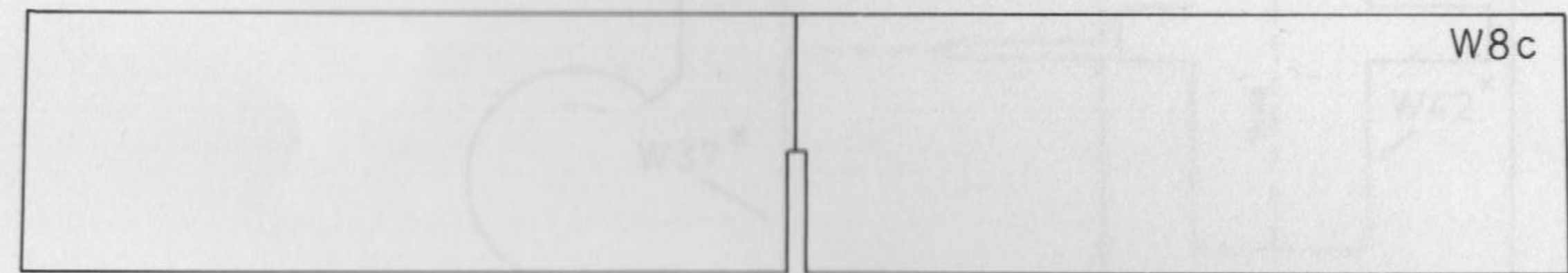
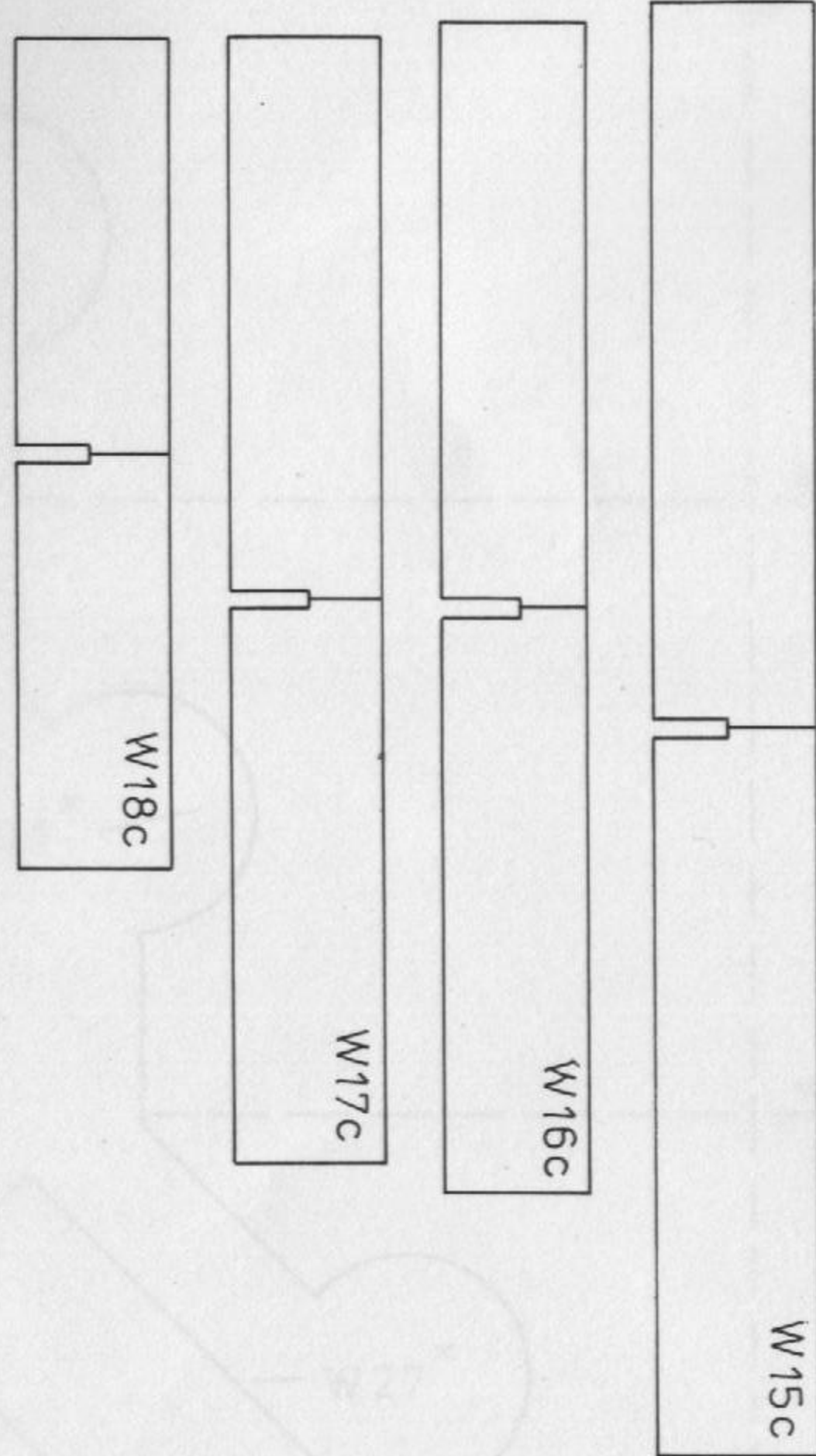
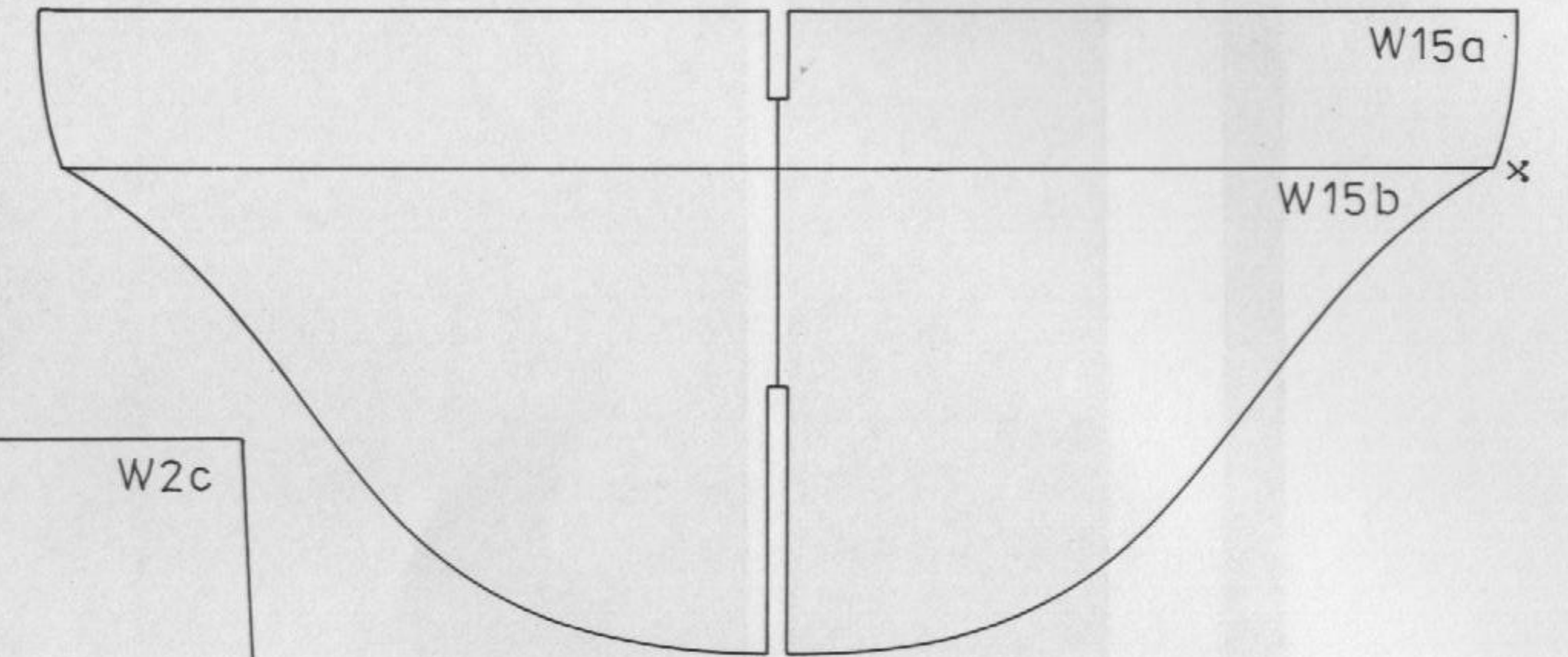
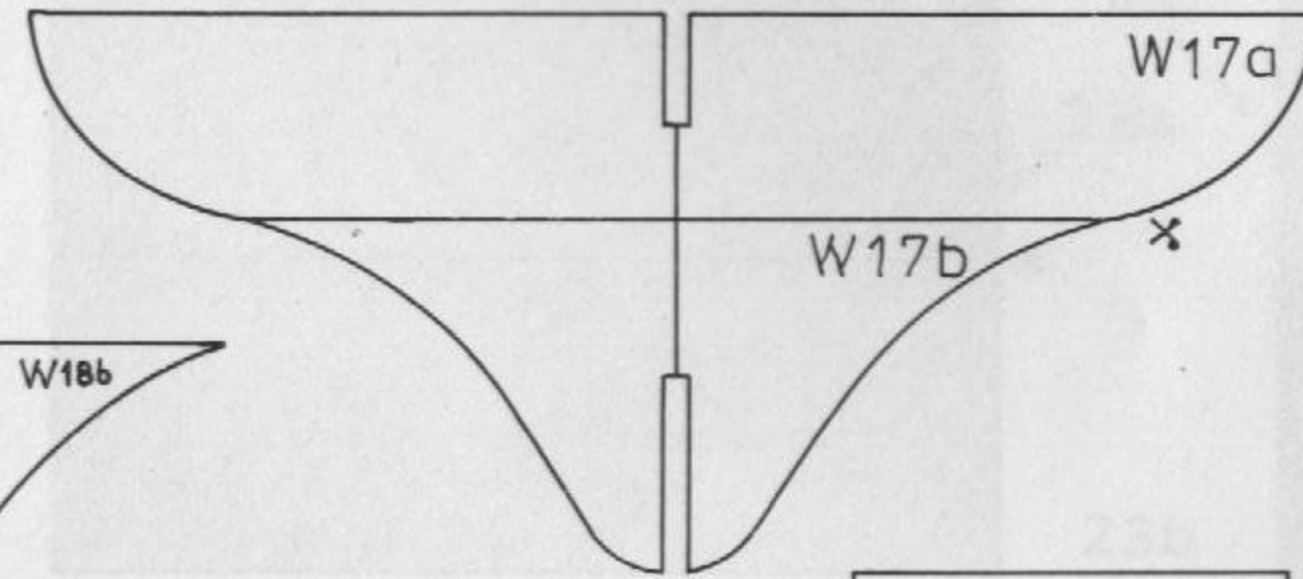
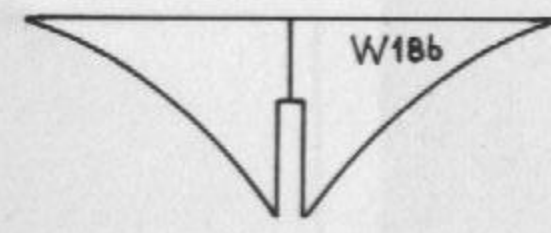
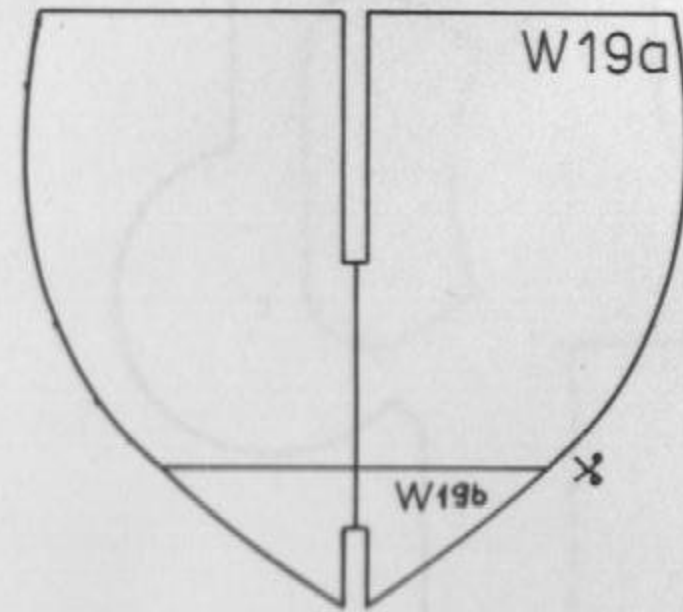
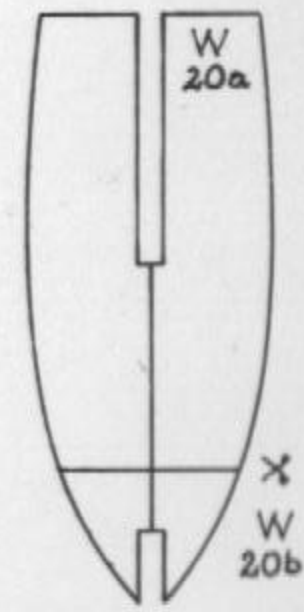
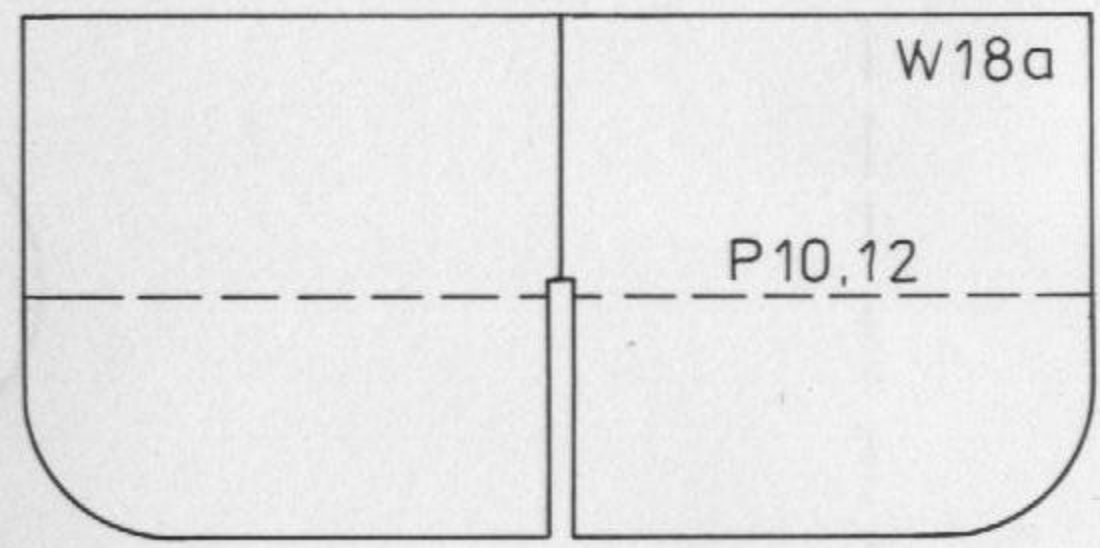
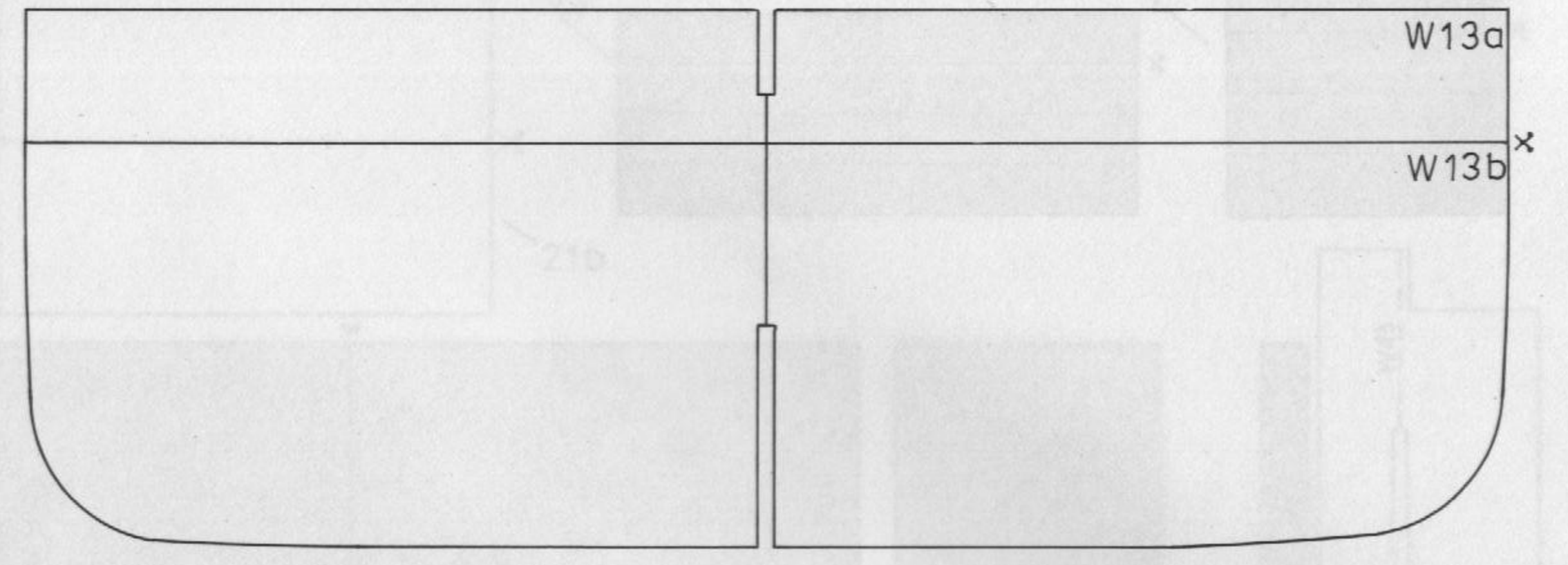
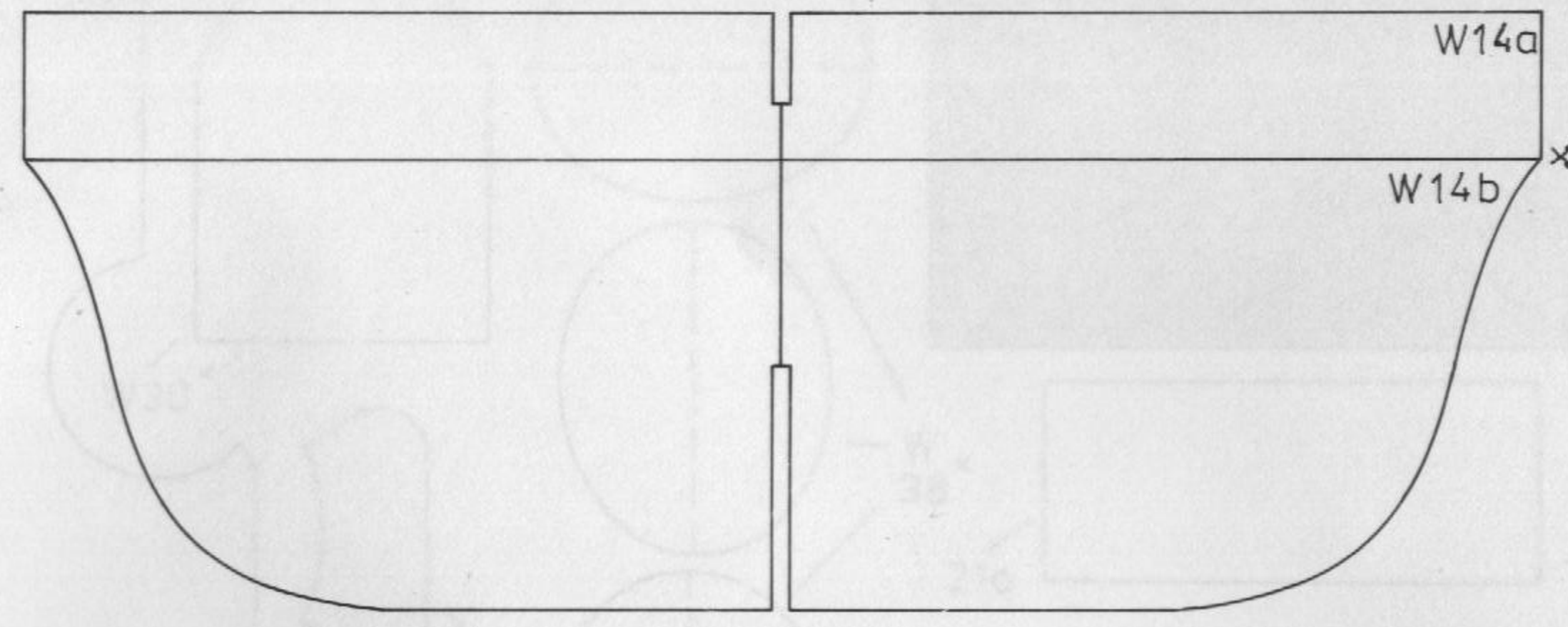
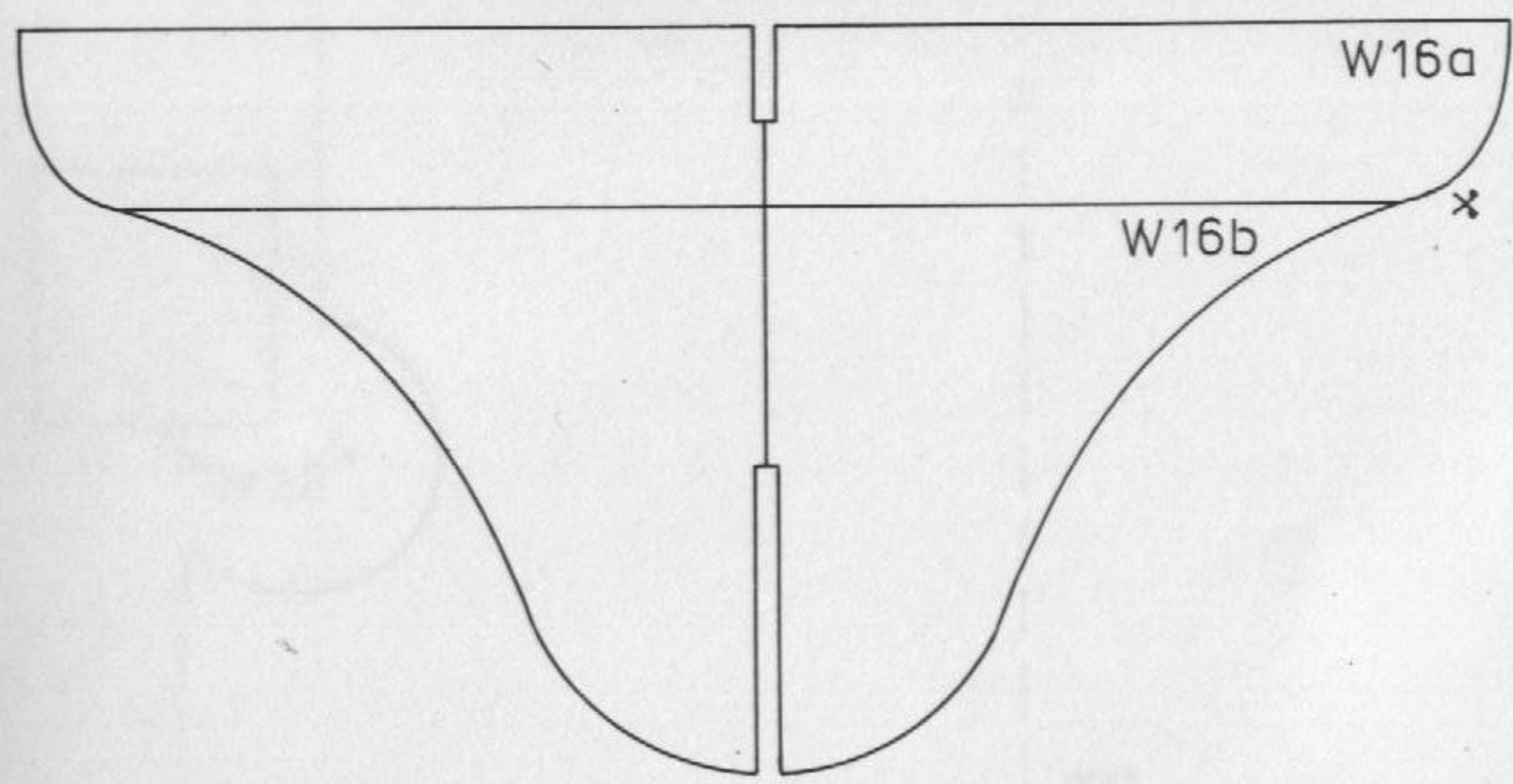
5

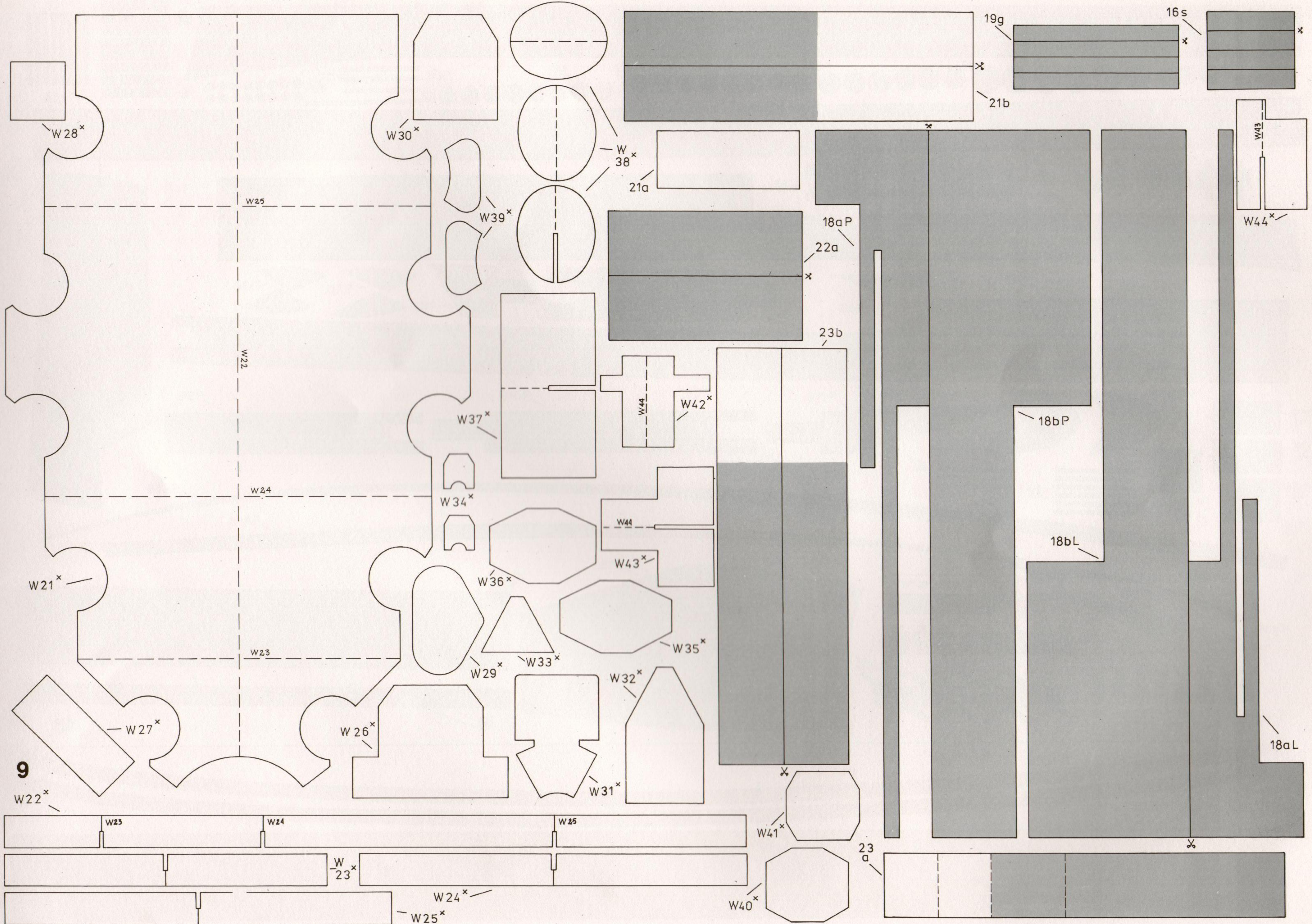

6

9

W28^x

W30^x

W38^x

19g

16s

W25

W39^x

21a

21b

18aP

22a

W44^x

W22

W37^x

W44

W42^x

23b

W24

W34^x

W44

18bP

W21^x

W36^x

W43^x

18bL

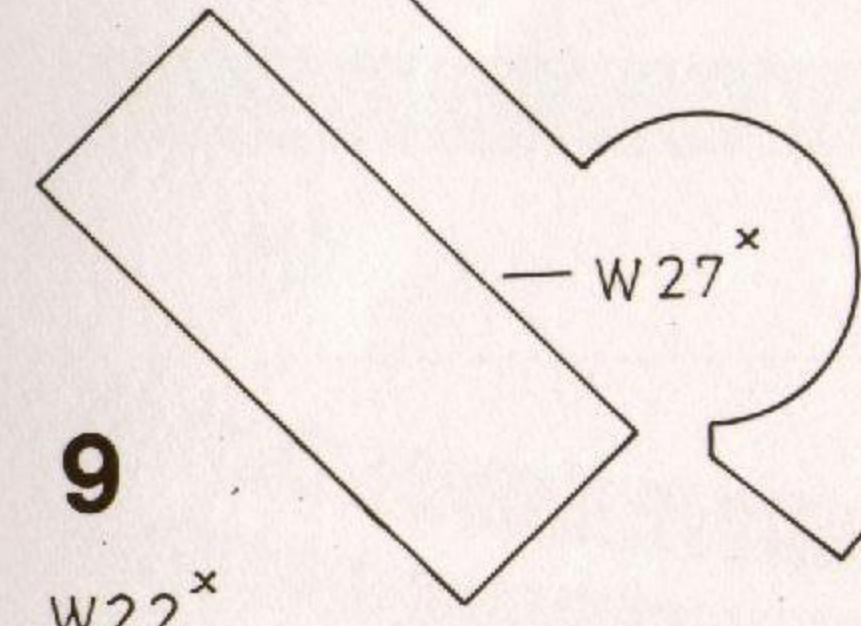
W23

W29^x

W33^x

W35^x

18aL

W26^x

W32^x

W31^x

W22^x

W23

W24

W25

W41^x

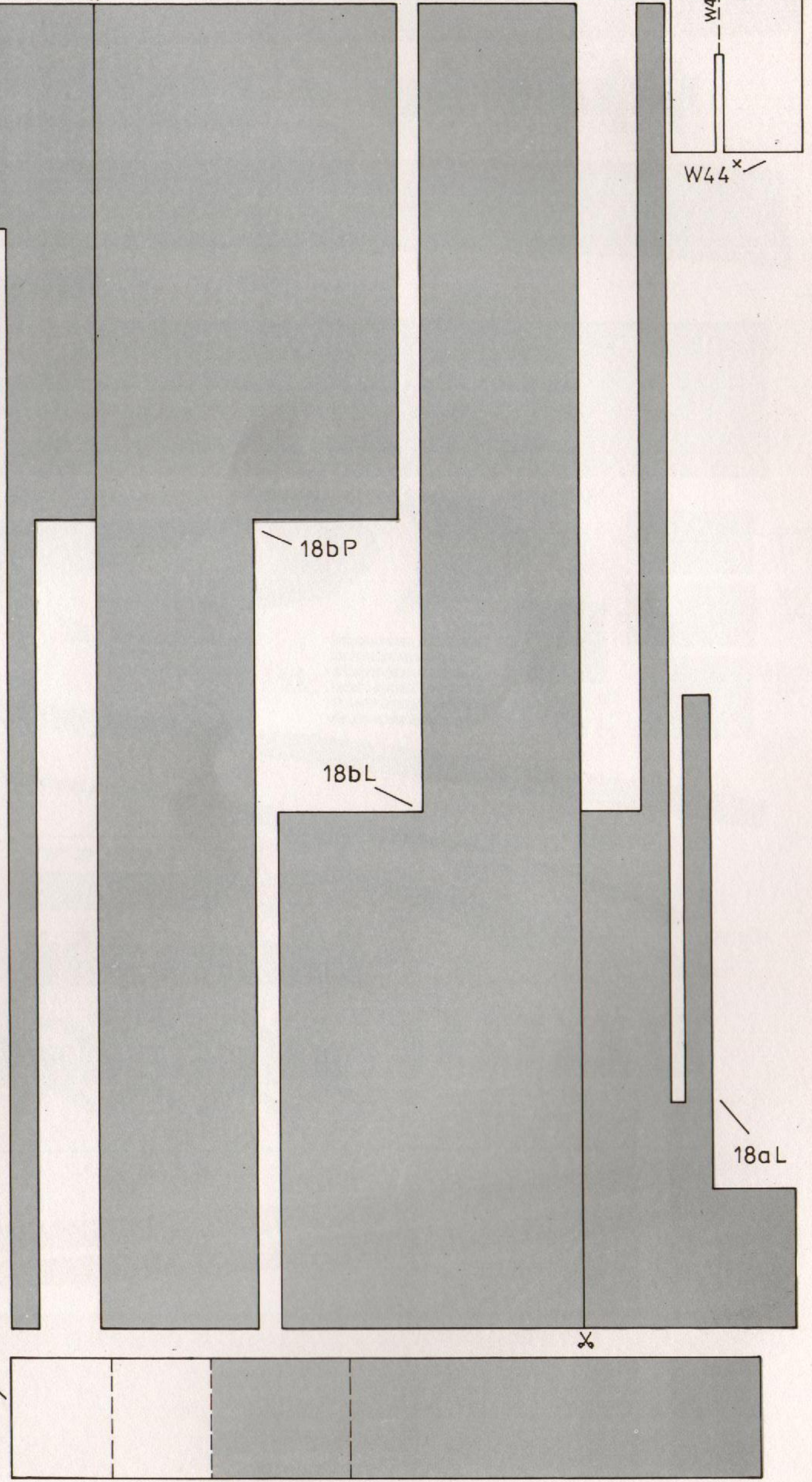
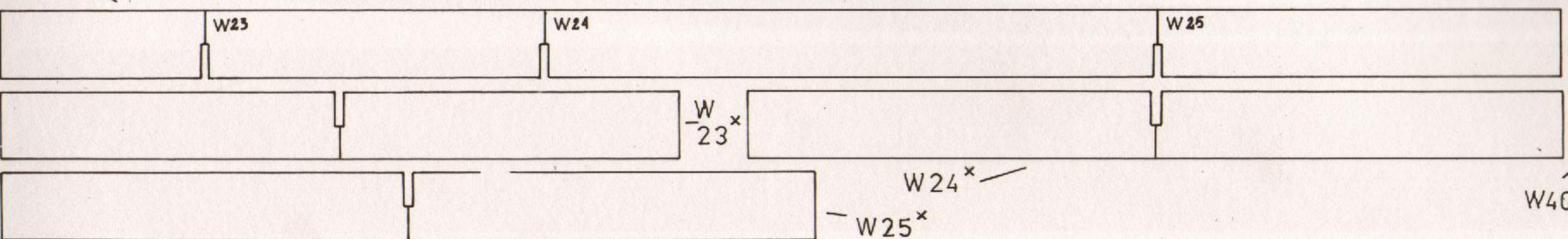
23a

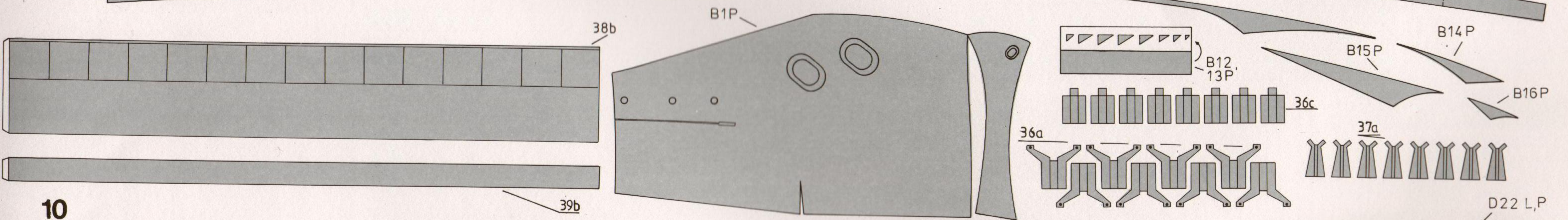
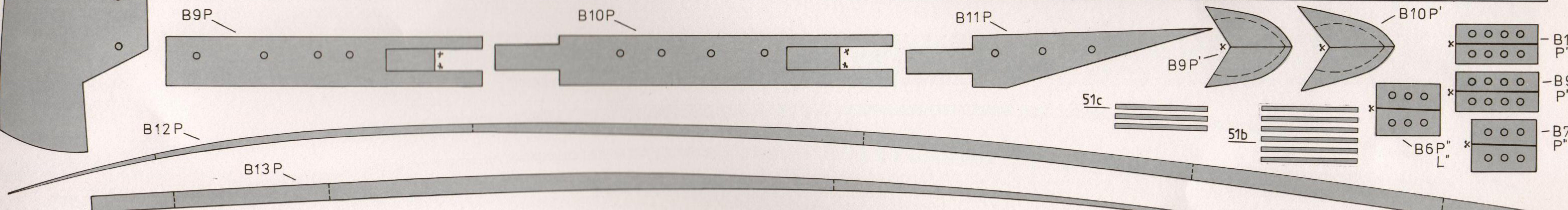
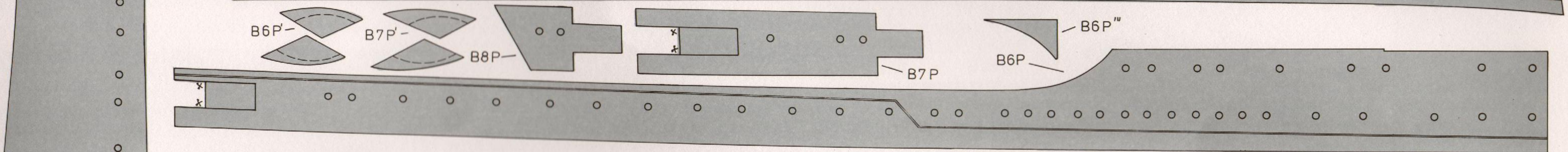
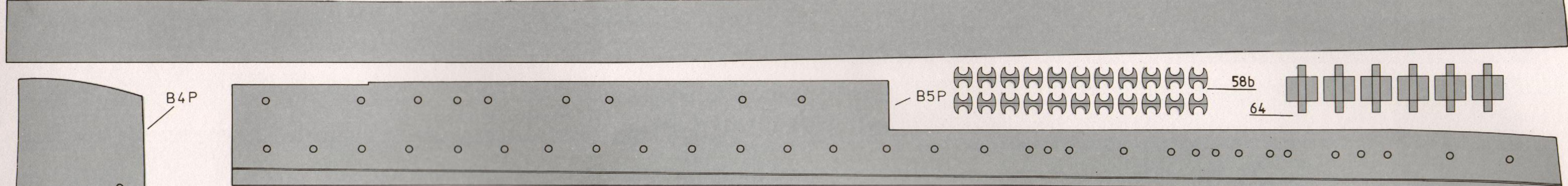
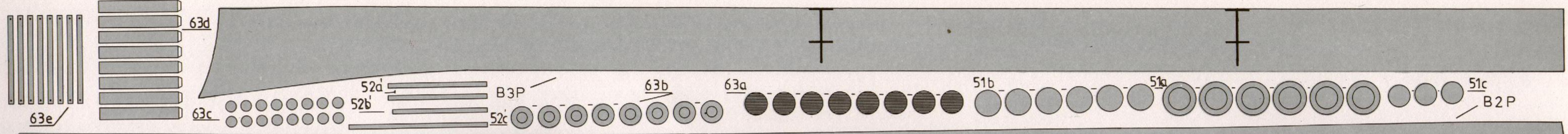
W23^x

W24^x

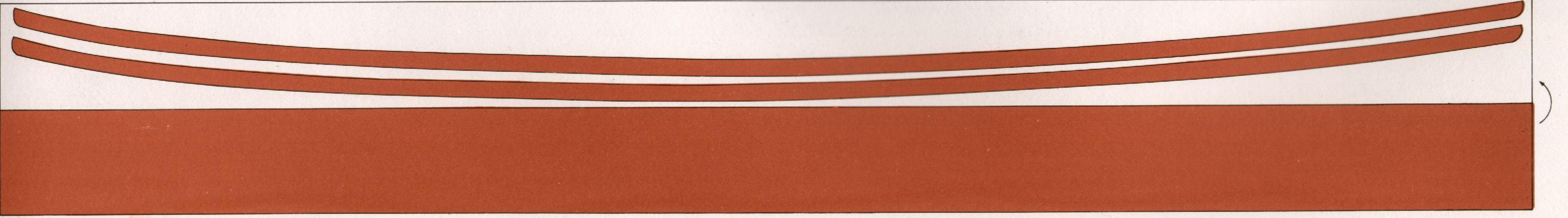
W25^x

W40^x

10

D9

D17

D1

D2

D3

D4

D18

D8

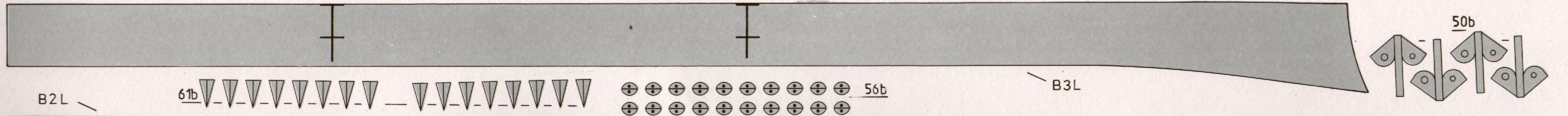
D7

D5

D19

D6

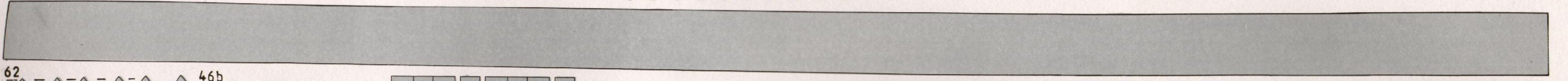
12

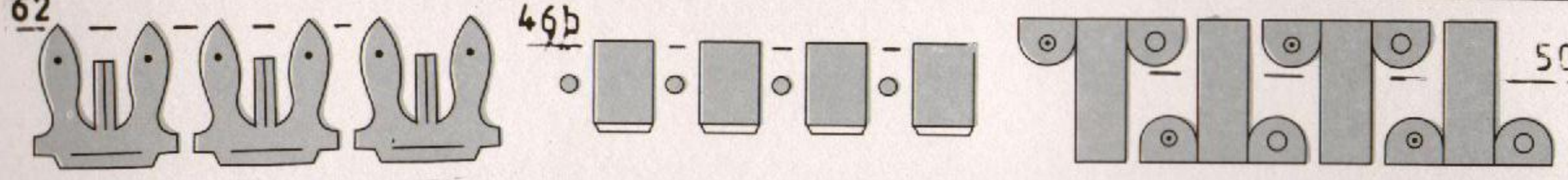
B2L

B3L

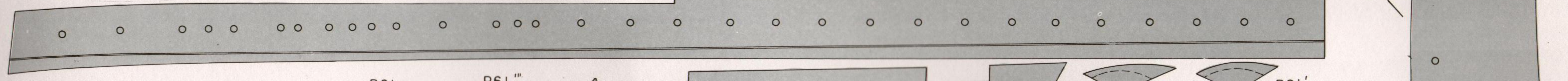

62

B5L

B4L

B6L

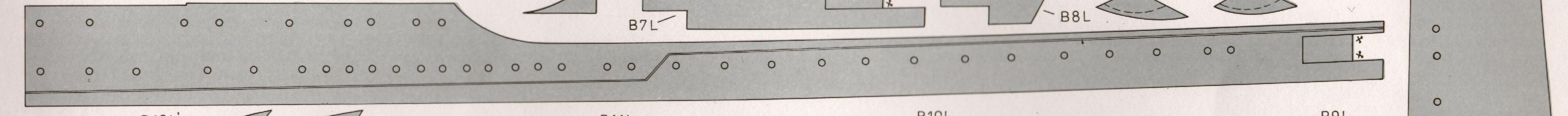
B6L'''

B7L

B8L

B7L'

B6L'

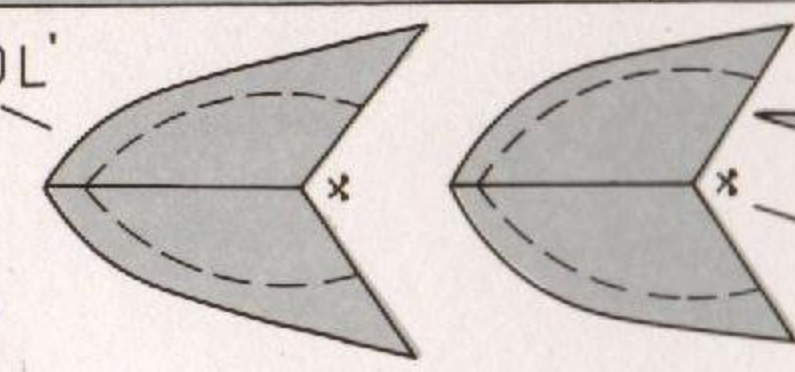
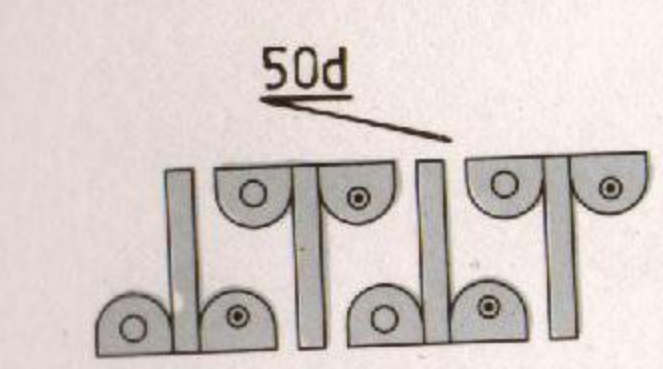

B10L'

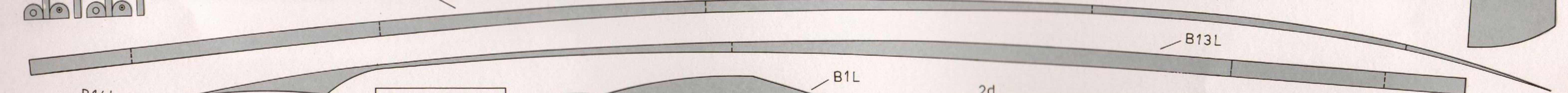
B11L

B10L

B9L

B12L

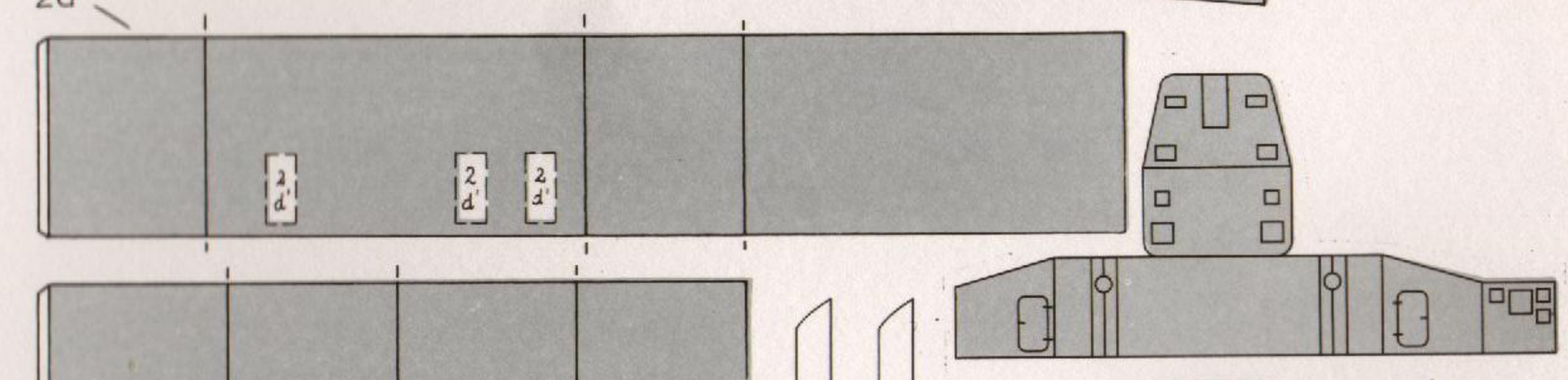
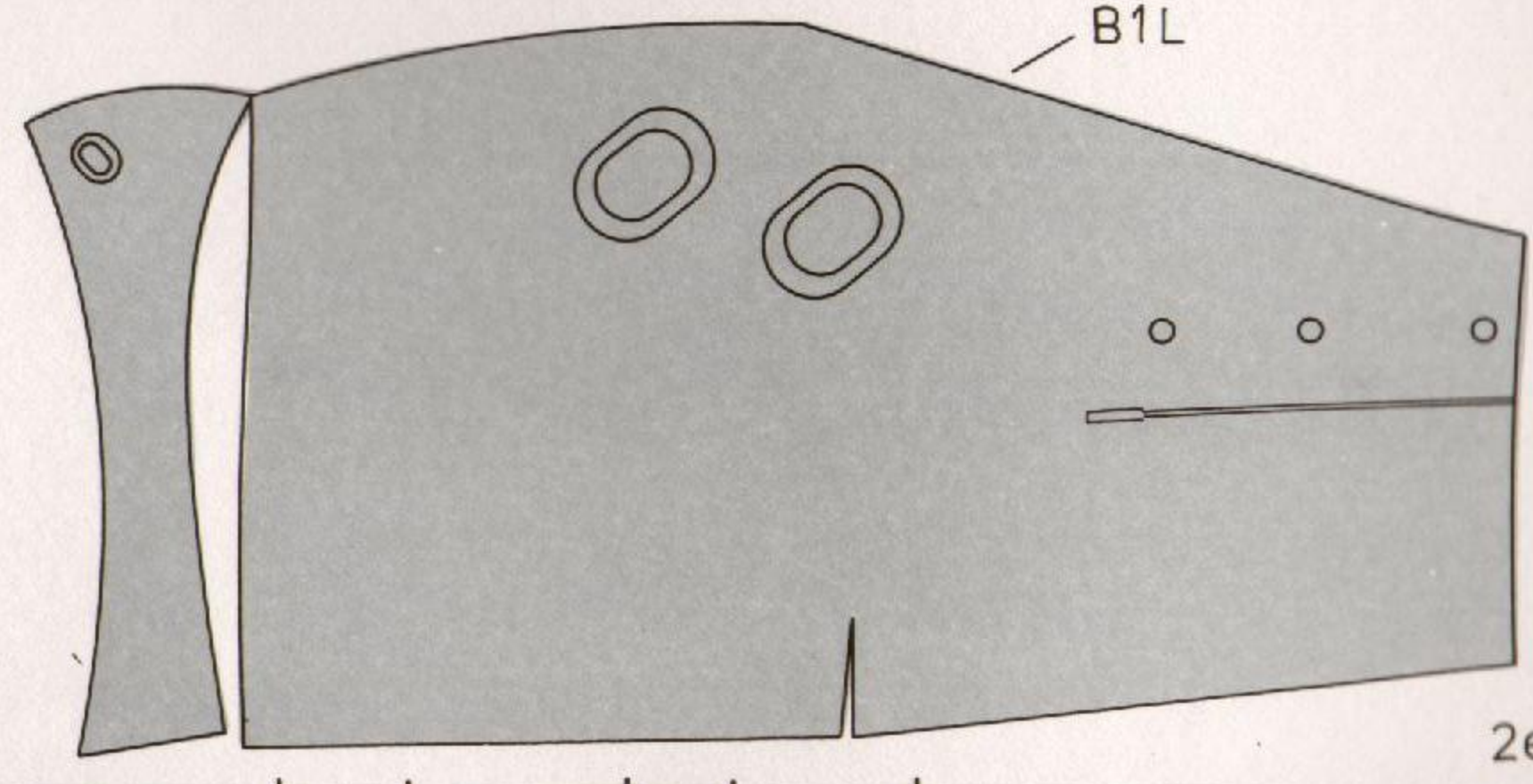
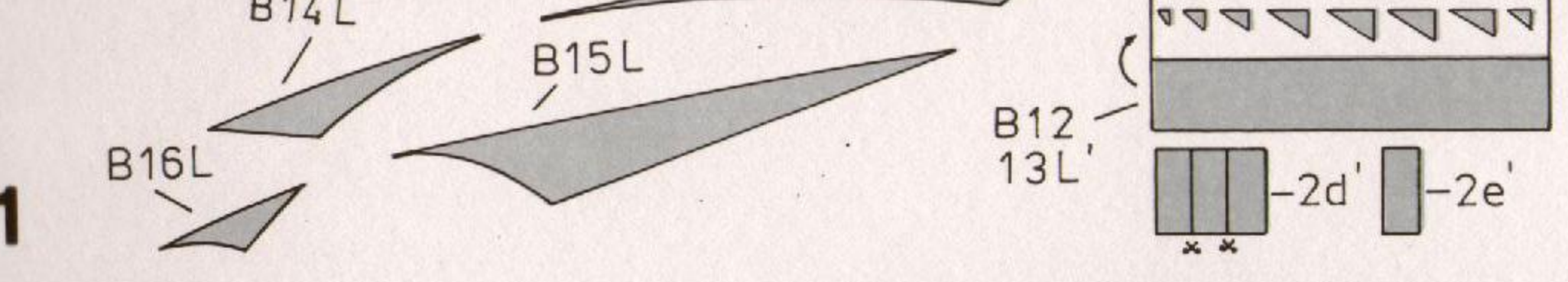
B14L

B15L

B12 13L'

B1L

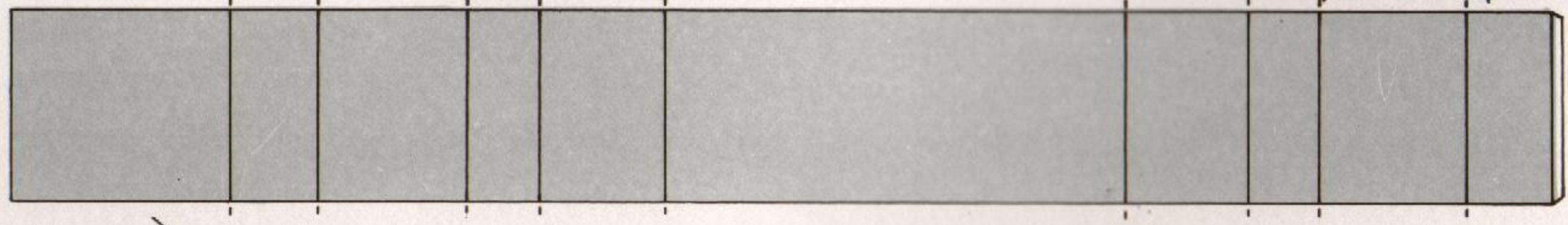
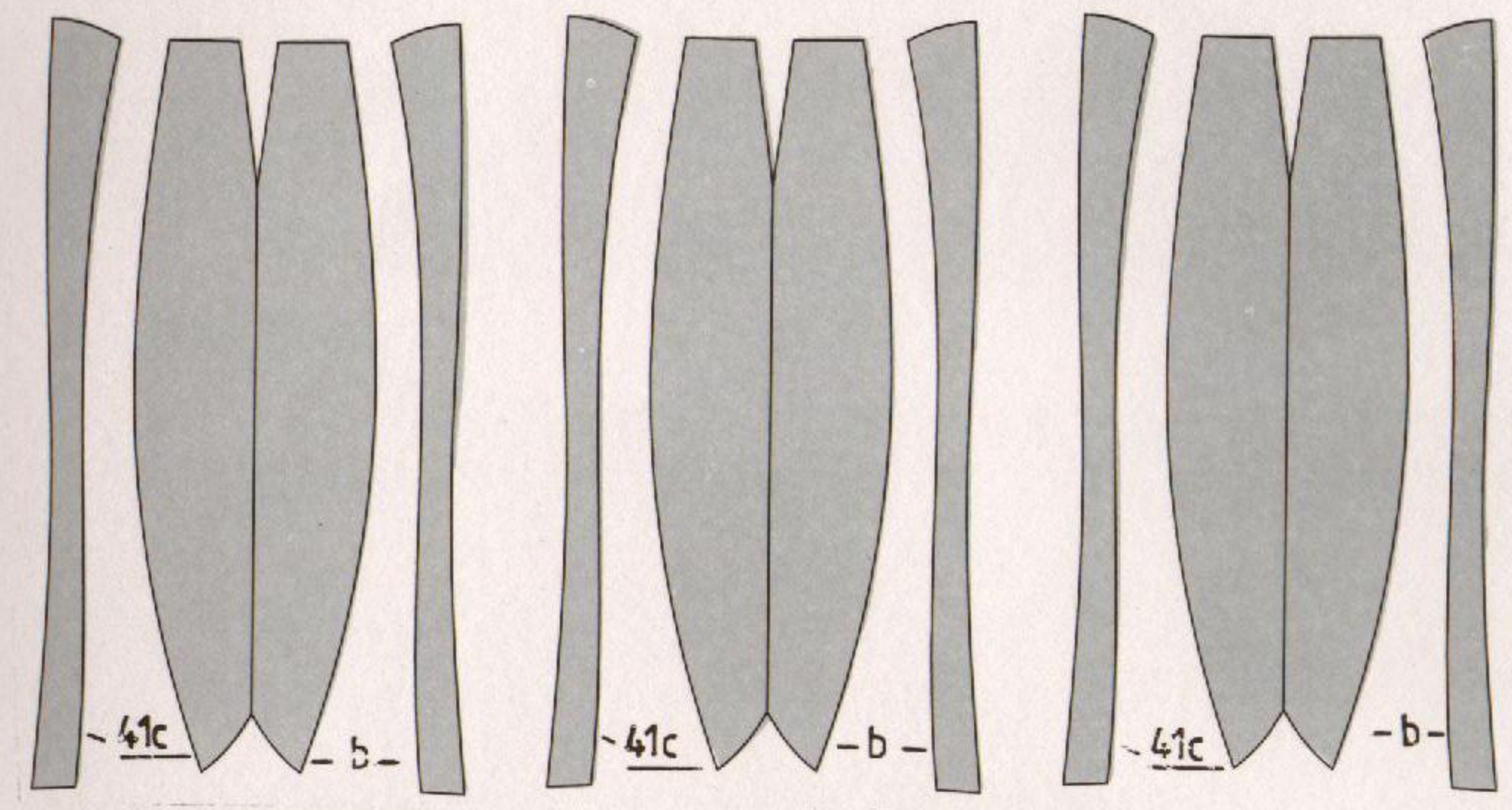
2d

2e

w51

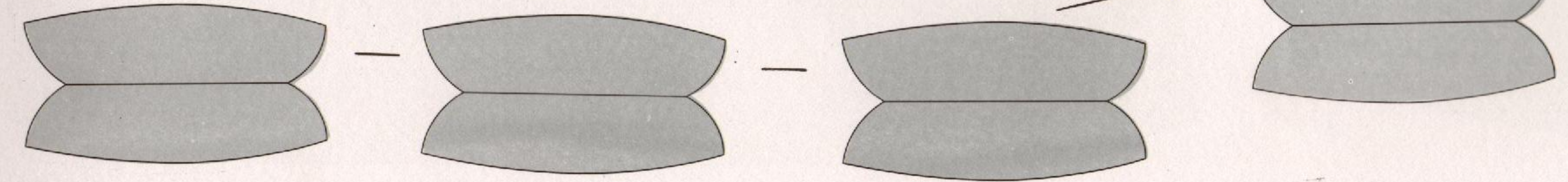
46a

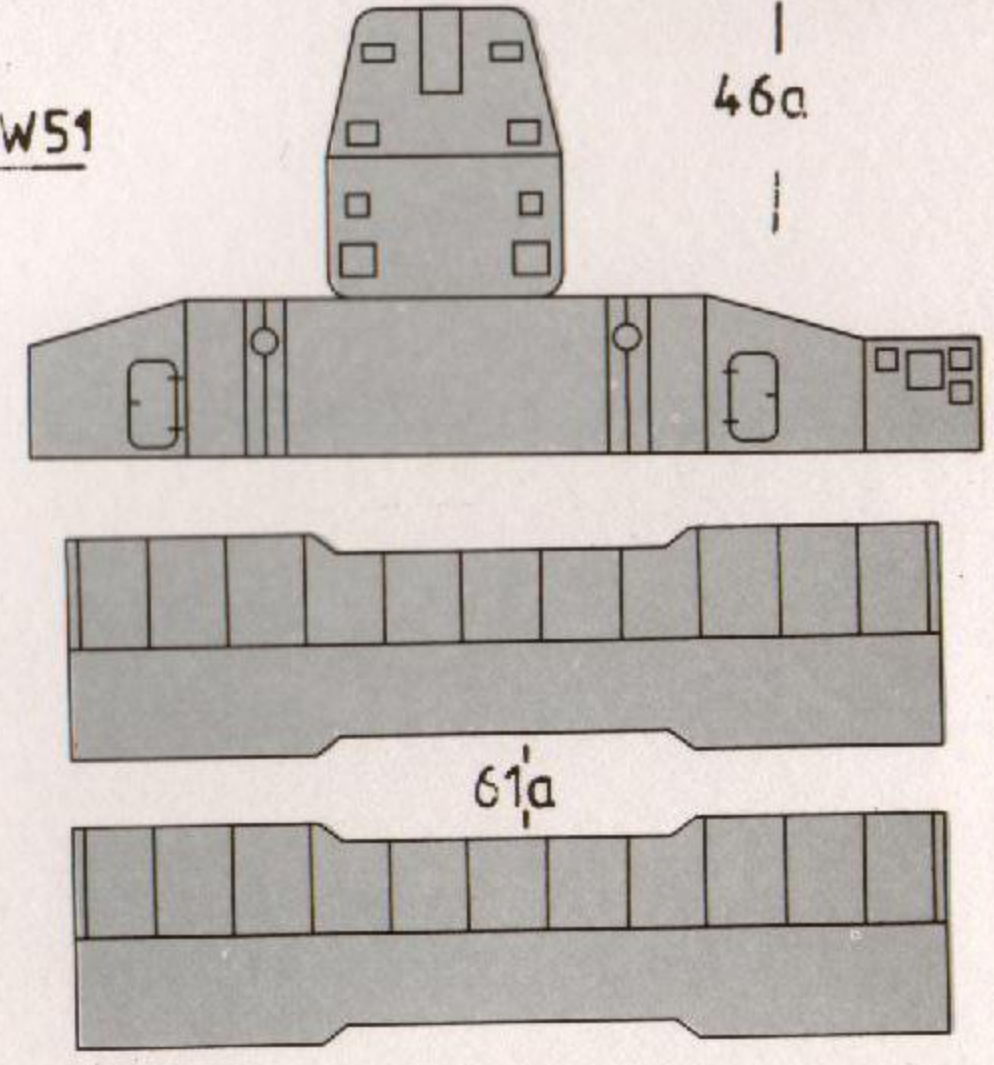
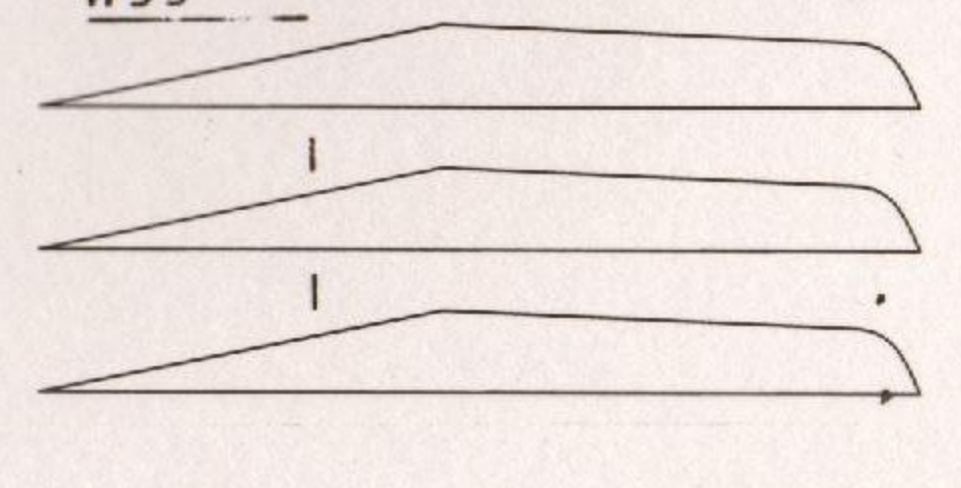
2c

w55

w53

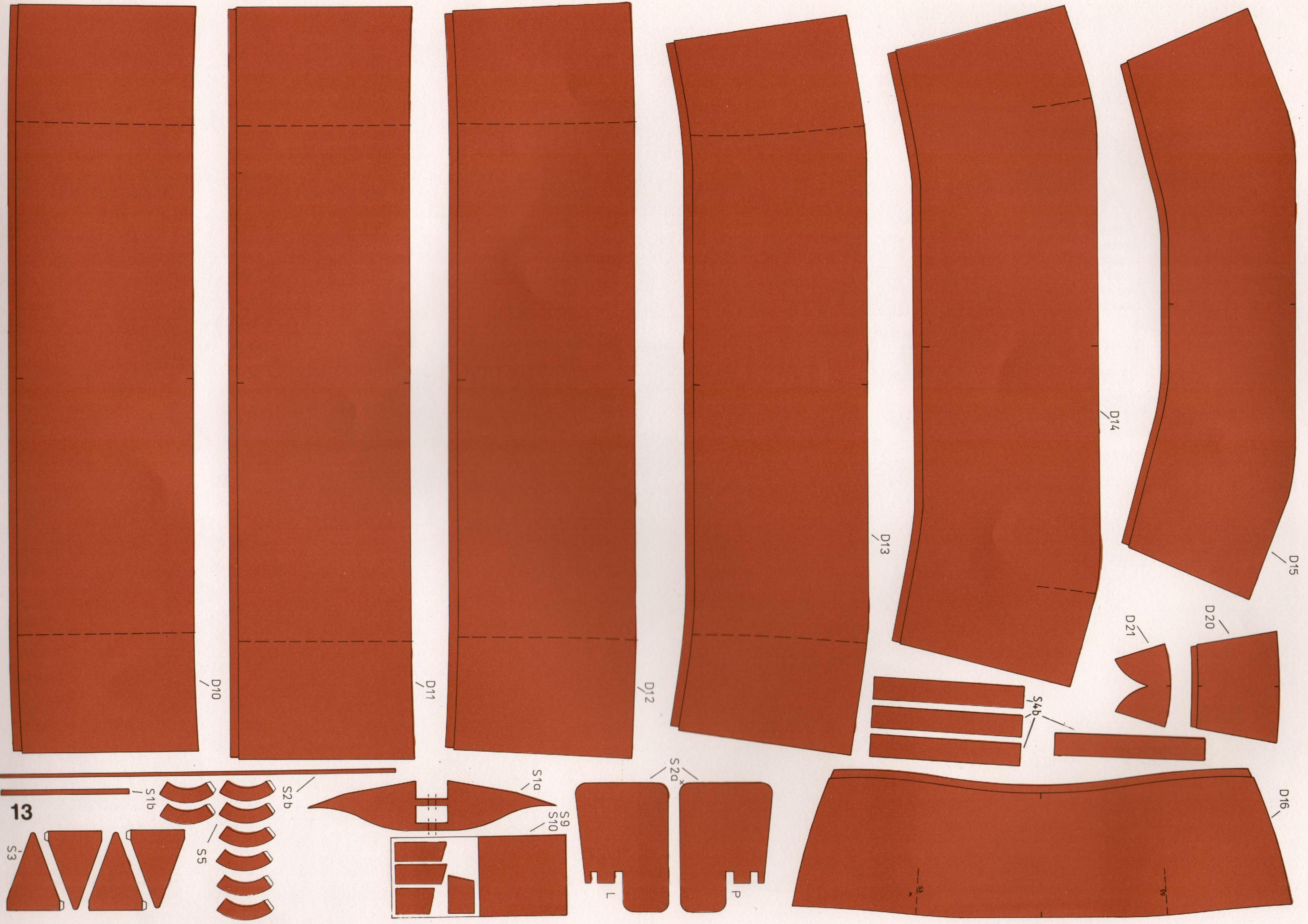

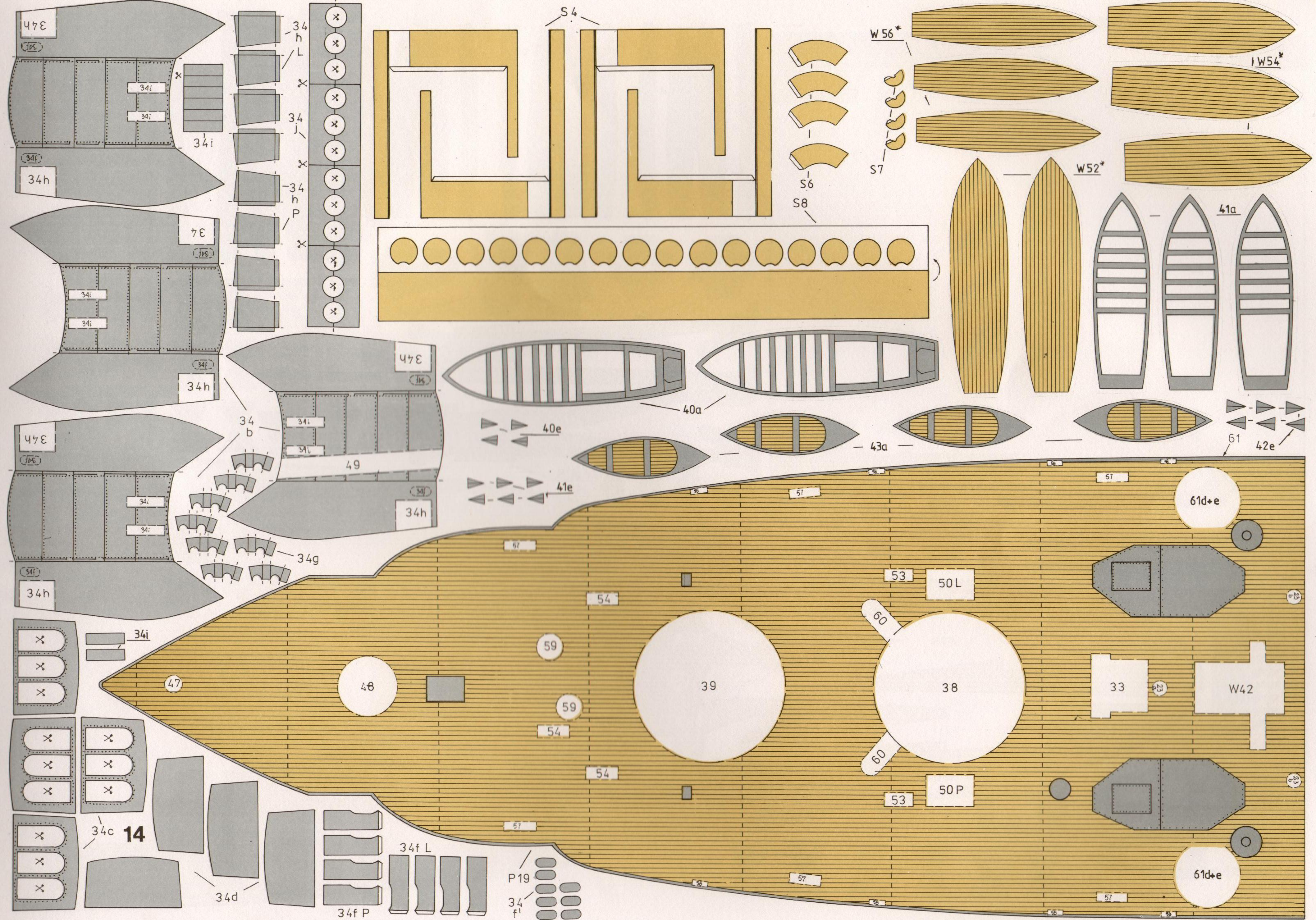
43b

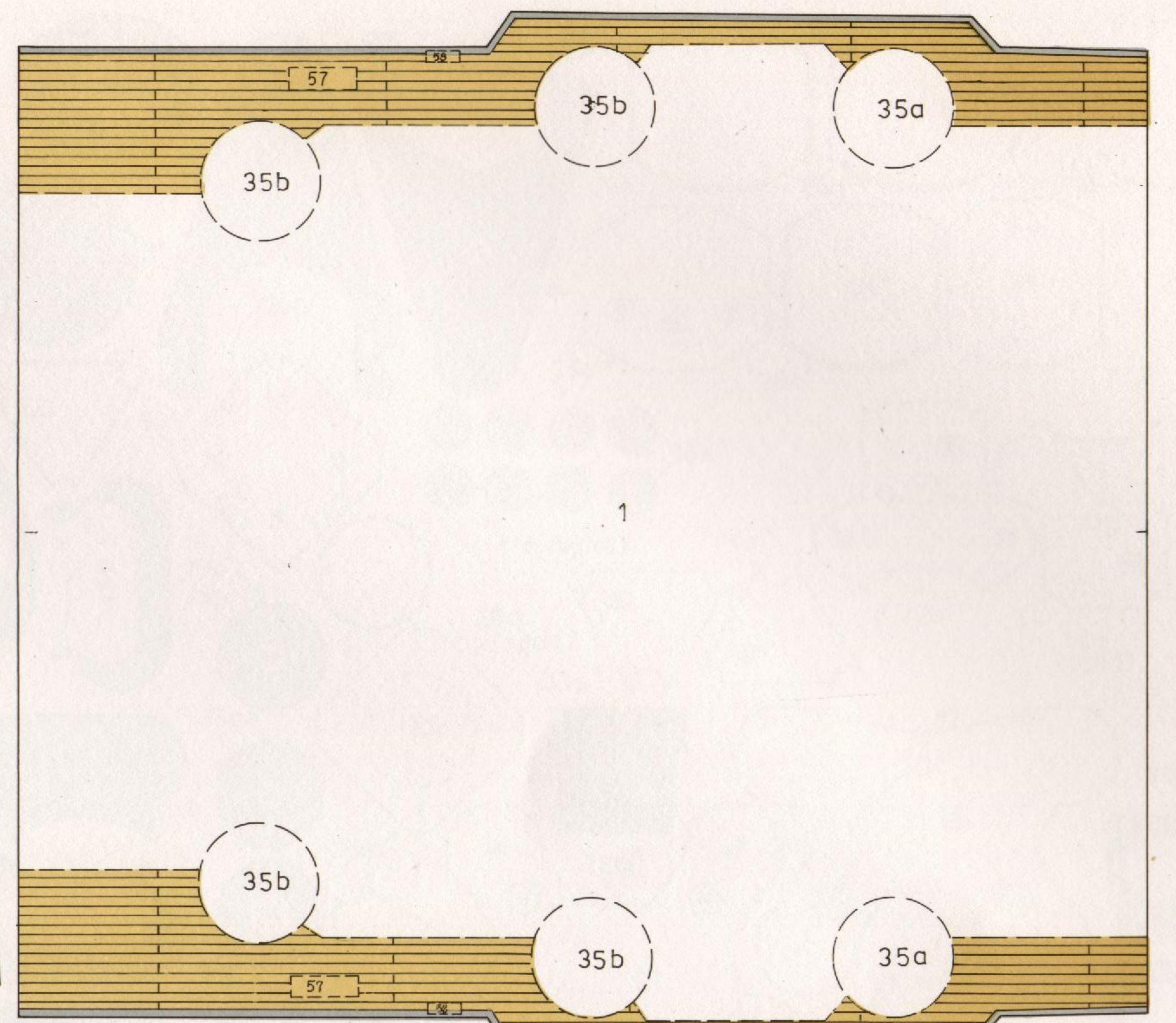
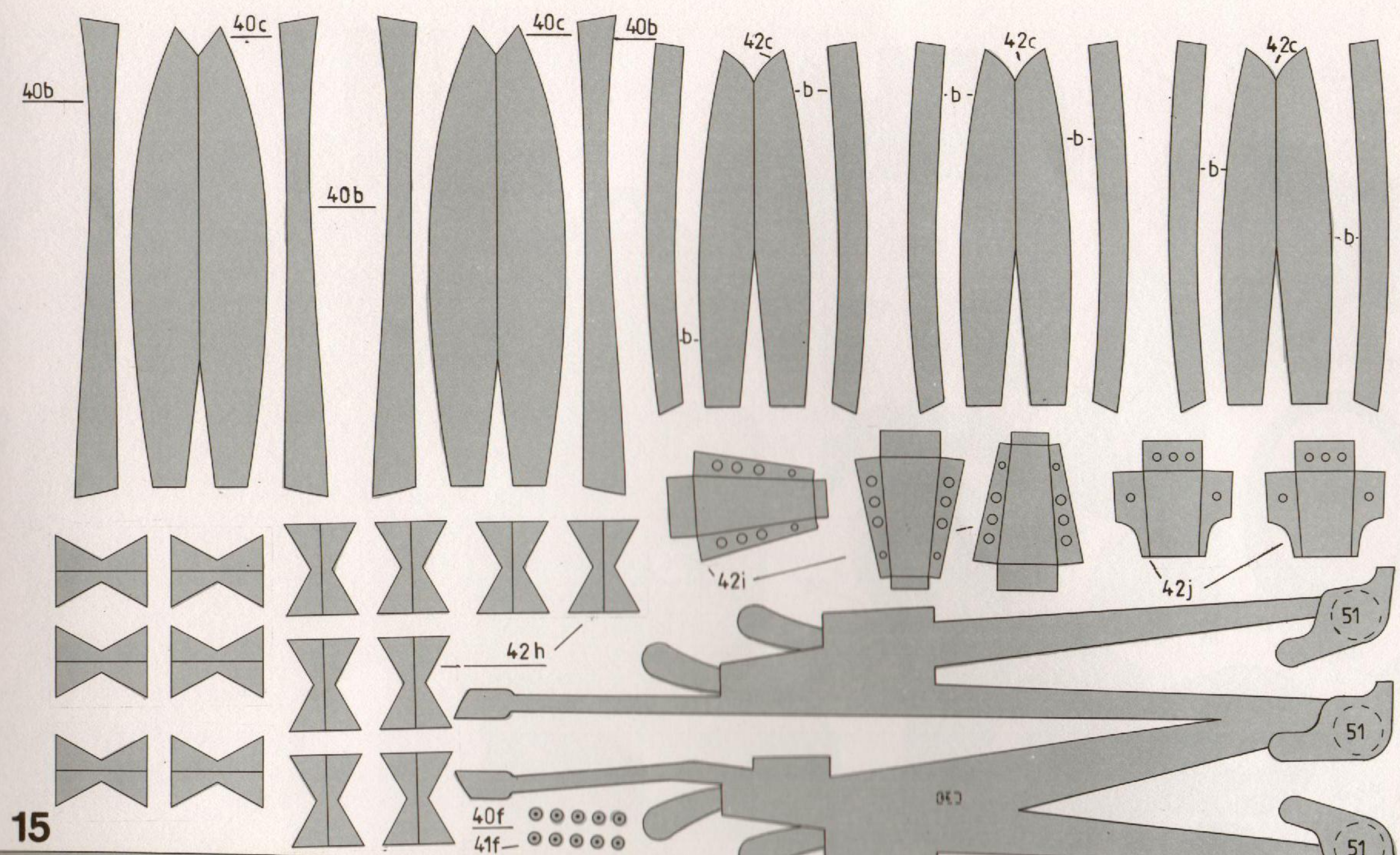

61a

11

15

